

ကာယသုခဆယ်စောင်တွဲ

၁၄၃၁၁

မြန်မာ့ရိုးရာ ဗုဒ္ဓဘာသာလက်စွဲ

ကာယသုခ

အလှူ
ဆယ်စောင်စာ

ကာယသုခပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၁၂၉-၃၁-လမ်း၊

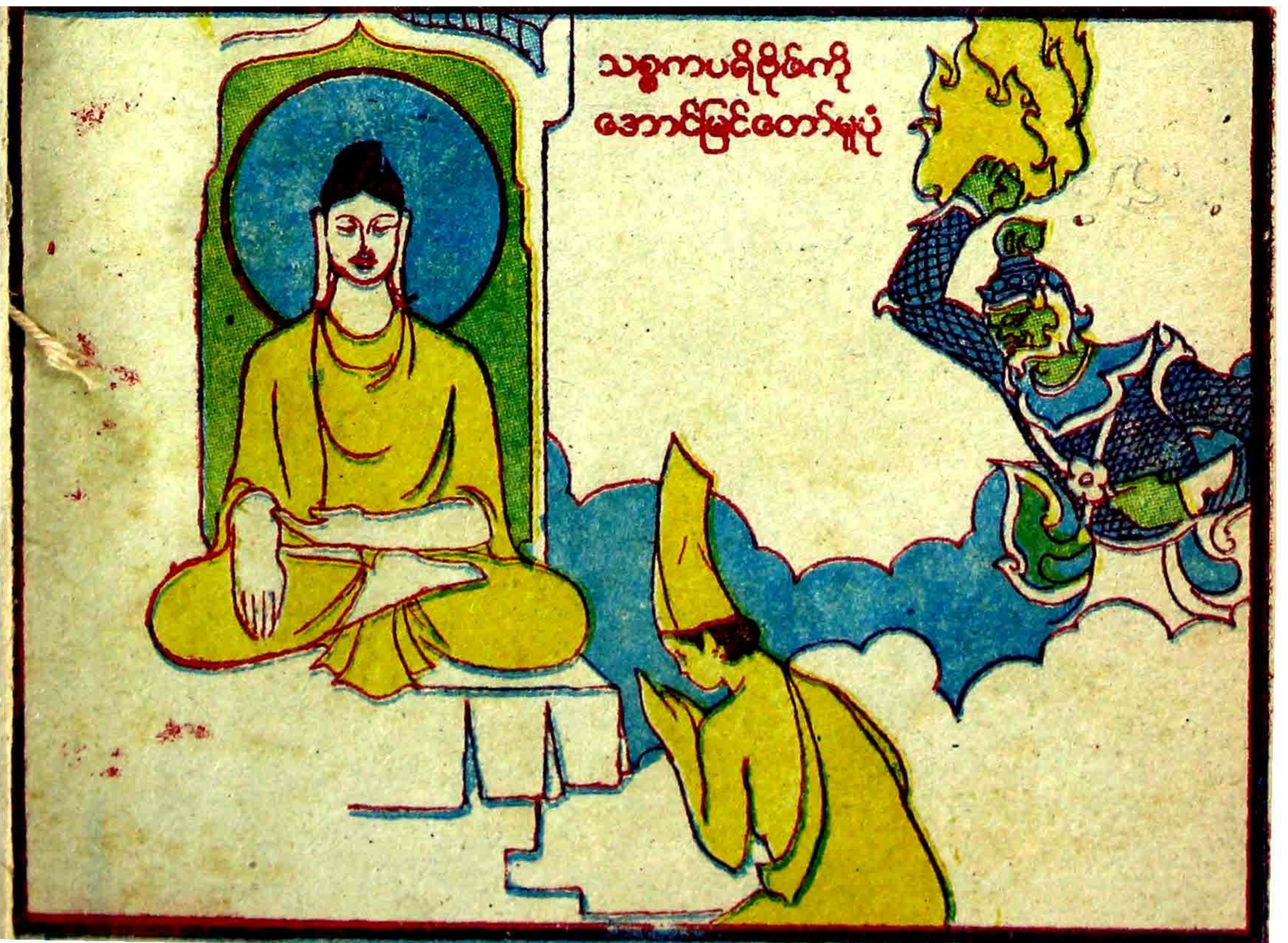
ရန်ကုန်မြို့။

အောင်မြင်ရှစ်ပါး

မာရ်နတ်ကိုအောင်မြင်တော်မူပုံ

သစ္စကာပရိဗိုလ်ကို
အောင်မြင်တော်မူပုံ

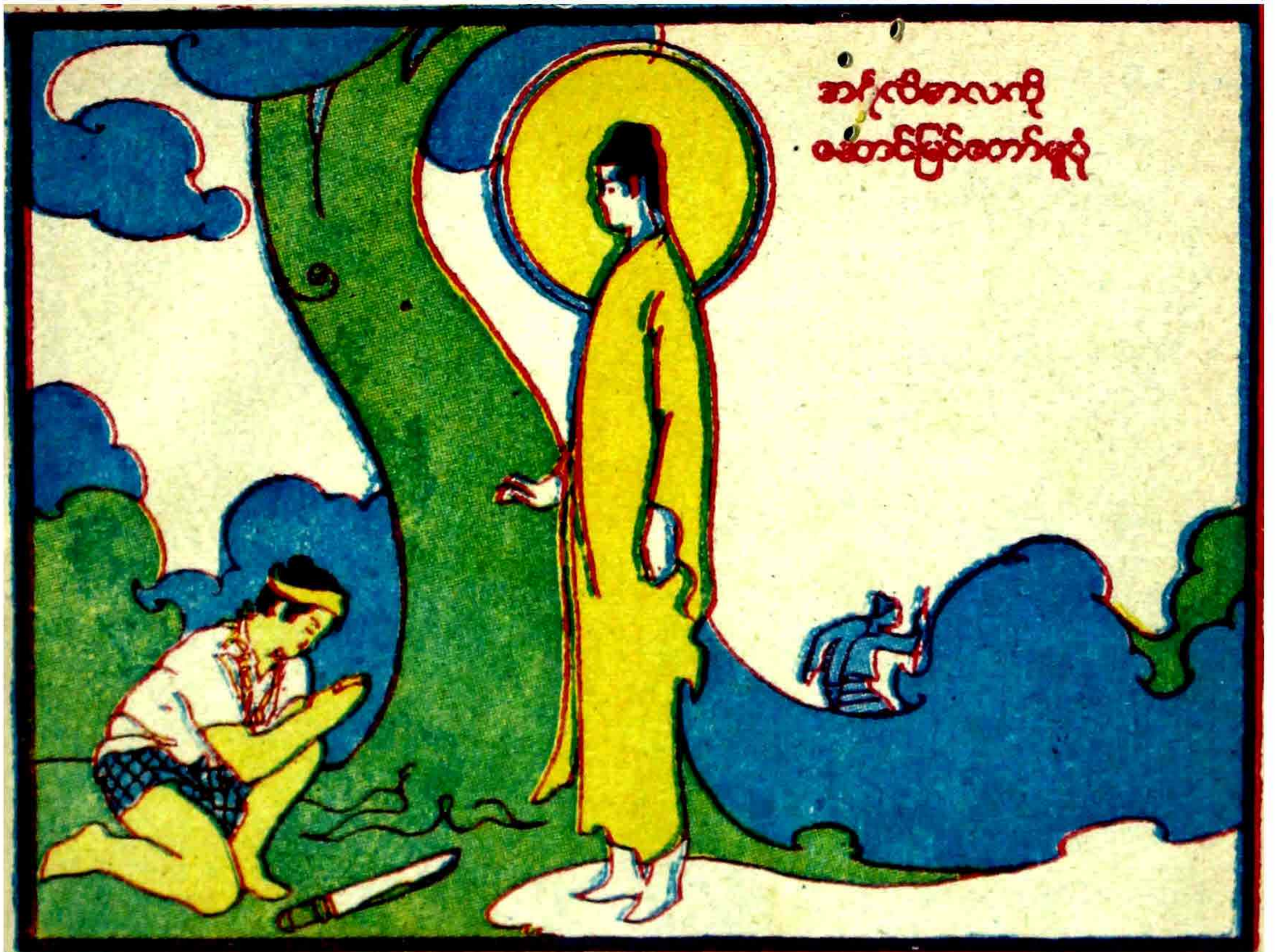
ဆာဠာဝကဘိလူကိုအောင်မြင်တော်မူပုံ

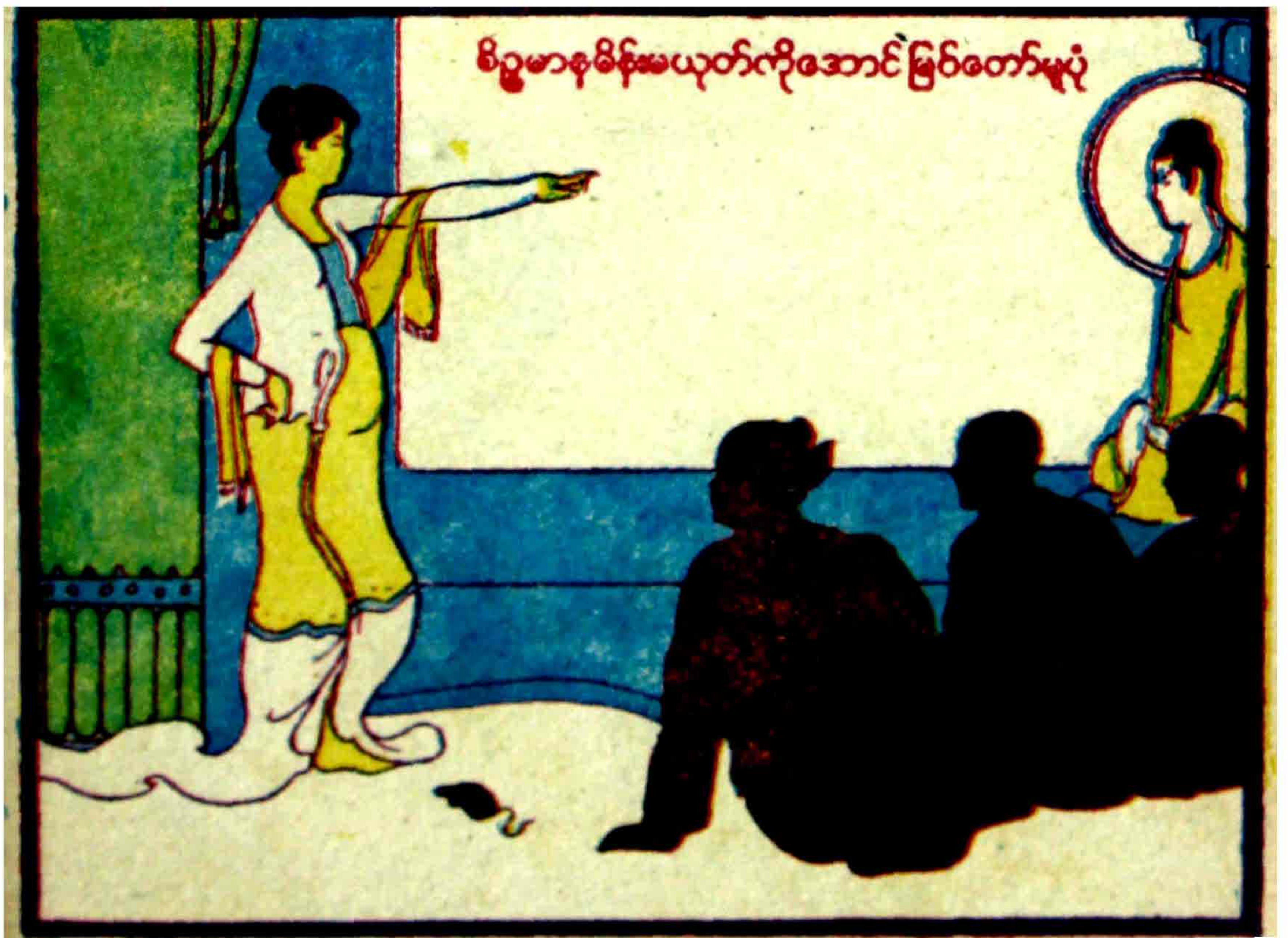
နာဠာဂိရိဆင်ကိုအောင်မြင်တော်မူပုံ

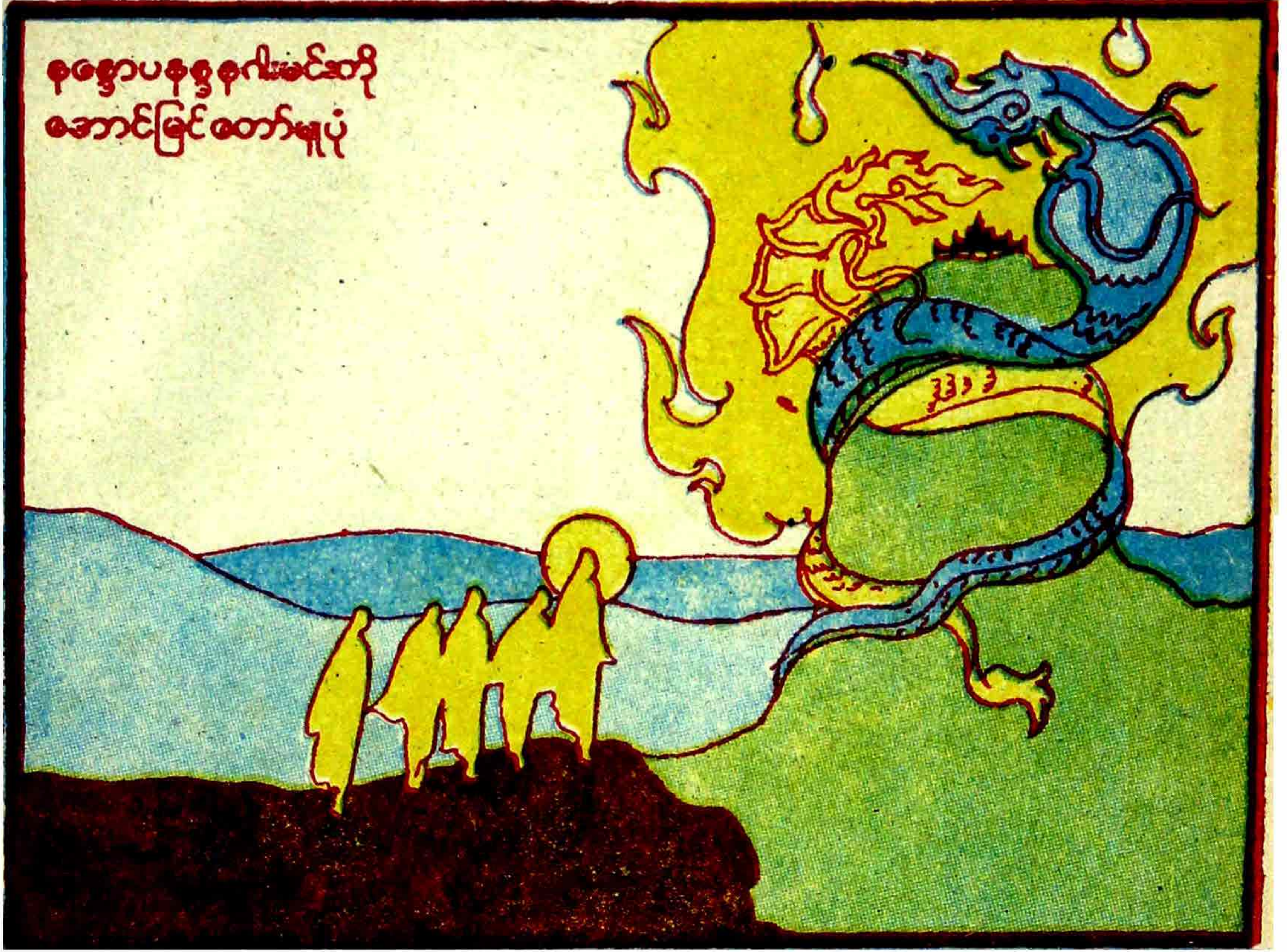
အင်္ဂုလိဓာလကို
ဆောင်မြင်တော်မူပုံ

မိဗ္ဗမာနမိန့်မယုတ်ကိုဆောင်မြင်တော်မူပုံ

နန္ဒရာပနန္ဒနဂါမိသော
ဘောင်မြင်တော်မူပုံ

ဗန္ဓာပြဟောကိုဘောင်မြင်တော်မူပုံ

၁-မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ-ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိ)

၁။ ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။

သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဠာတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

၂။ ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။

သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမဟေ။

၃။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ

ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊

အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ၊

အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ၊

၄။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ

အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဠာသိ ဧကမန္တံ ဌိတာခေါ

သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၅။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ။ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ။

အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ပြုဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၆။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။

ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

- ၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၈။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ စ ယာဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၉။ မာတာပိတု ဥပဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၁။ အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇေပါနာစ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၂။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝဏံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၃။ ခန္တီစ သောဝစသတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၄။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ နကမ္ပတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၆။ တောဒိသာနိ ကတာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ်ပါဌ် ပြီး ၏။

မင်္ဂလသုတ် အနက်

၁။ သဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူတို့သည်။ ယံမင်္ဂလံ၊
အကြင်မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့
ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တယန္တပိ၊
ကြံကြကုန်သော်လည်း။ သောတ္ထာနံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌတိံသဉ္စ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးအပြား
ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တံ မင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။
နာဓိဂစ္ဆန္တိ-န အဓိဂစ္ဆန္တိ ဝေ၊ မသိနိုင်ကုန်သည်သာလျှင်
တည်း။

၂။ ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိ
နတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောက
ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလို့
ငှါ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ၊
အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်ပေတတ်ထသော။
တံ မင်္ဂလံ၊ ထို မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဟေ၊ အို....သူတော်
ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ
မင်္ဂလသုတ်တော် ကို။ မေ- မယာ- အာနန္ဒတ္ထေရေန၊
အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊
ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ၊
ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။

အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေး၏။ အာရာမေ၊
 နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊
 ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုးအမည်
 အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။
 အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယံ လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်
 ကောင်အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော
 အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝနံ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်
 ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်
 သည်။ အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်
 သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်
 ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာဒေဝတာ၊
 ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊
 ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈာဘာသိ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်လေ၏။

၅။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။
 ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မနုဿာ
 စ၊ လူတို့သည်၎င်း။ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ နိဗ္ဗာနံ၊

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာကခံမာနာ၊ လိုချင် တောင့်တကုန်
သည်ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်
ကုန်သော မင်္ဂလာ တရားတော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်
နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယံ၊ ကြံကြကုန်၏။ တံ၊ ထို
မင်္ဂလာတရားတော်မြတ်ကို။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပြုဟိ၊
ဟောတော် မူပါလော။

၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့
ကို။ ယာ အသေဝနာစ၊ အကြင်မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း
သည်၎င်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို။ ယာသေဝ-
နာစ၊ အကြင် မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းသည်၎င်း။ ပူဇနေယျာနံ၊
ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို။ ယာ ပူဇာစ၊ အကြင် ပူဇော်ရ
ခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသောတရား
သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏
ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ပတိရူပ ဒေသဝါ
သောစ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်
၎င်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာစ၊ မိမိပြုခဲ့ဘူးသော
ကောင်းမှုရှိသော သူ၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အတ္တသမာ ပဏိဓိ
စ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်း သည်၎င်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်
သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အကြား
 အမြင် များသော သူ၏အဖြစ်သည်၎င်း သိပ္ပဉ္စ၊ လက်မှုပညာ
 အစရှိသော အဖြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်
 ၎င်း။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော။ ဝိနယော-
 စ၊ ဝိနည်းတရားသည်၎င်း။ သုဘာသိတော၊ ကောင်းစွာ ဆို
 အပ်သော။ ယာဝါစာစ၊ အကြင် စကားသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်
 သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၉။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ မာတာပိတု၊ အမိ၊
 အဘကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းသည်၎င်း။ ပုတ္တ
 ဒါရဿ၊ သားမယားကို။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့
 ရခြင်းသည်၎င်း။ အနာကုလာ၊ အနှောင့်အရှက် မရှိကုန်
 သော။ ကမ္မန္တာစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာ
 သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။
 ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးရ
 ခြင်းသည်၎င်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရ
 ခြင်းသည်၎င်း။ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ သင်္ဂဟော
 စ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်၎င်း။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိ
 ကုန်သော။ ကမ္မာနိစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်
သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှု
မှ။ အာရတိစ၊ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်၎င်း။ ဝိရတိစ၊
အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်၎င်း။ မဇ္ဇေပါနာ၊ သေ
ရည် သေရက်တို့ကိုသောက်ခြင်းမှ။ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ
စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်၎င်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှု
တို့၌။ အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သား
သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေ
ထိုက်သော သူတို့ကို ရိုသေရခြင်းသည်၎င်း။ နိဝါတောစ၊
မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရ
ခြင်းသည်၎င်း။ ကတညုတာစ၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို
သိရခြင်းသည်၎င်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
အခါ၌။ ဓမ္မဿဝဏဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်း
သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤငါးပါးသော တရား
သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏
ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၃။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ခန္တီစ၊ သည်းခံရခြင်းသည်၎င်း။ သောဝဏဿတာစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ဆုံးမအပ်သောစကားကို နာလွယ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၎င်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဓမ္မသာကစ္ဆာစ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသောတရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ တပေါစ၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်၎င်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်၎င်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ သိမြင်ရခြင်း သည်၎င်း။ နိဗ္ဗာန သစ္စိကံရိယာစ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထသော။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်မလှုပ်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမ္မက်ဟူ၍။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊

ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။
ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဧတဒိသာနိ၊ ဤသို့
သဘောရှိ ကုန်သော အဋ္ဌတိံသ မင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ့် ရှစ်ပါး
သေခ မင်္ဂလာတရားတို့ကို။ ကတောန၊ ပြုကျင့်ရသောကြောင့်။
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ အပရာဇိတာ၊ ရန်သူ
တို့သည် မိမိအား မအောင်အပ် ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။
ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော တရား
သည်လျှင်။ ဧတသံ၊ ထိုနတ်၊ လူ တို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာ
သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။
ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ်အနက် ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ကောက်နုတ်ချက်

အသေဝနာဝ ဗာလာနံ ဟူသောပုဒ်၌ (၃-ပါး)

- ၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရ ခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရ ခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်း တပါး။

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ ဟူသောပုဒ်၌ (၃-ပါး)

- ၁။ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသော သူ၏အဖြစ်လည်း တပါး။
- ၃။ မိမိကိုယ်ကိုကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

ဗာဟုဿစ္စဉ္စ ဟူသောပုဒ်၌ (၄-ပါး)

- ၁။ အကြားအမြင် များသော သူ၏အဖြစ်လည်း တပါး။
- ၂။ အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ ကောင်းစွာ သင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်း တပါး။
- ၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး။

မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ ဟူသောပုဒ်၌ (၃-ပါး)

- ၁။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်း တပါး။
- ၂။ သားမယား တို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အနှောင့်အရှက် မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ ဟူသောပုဒ်၌ (၄-ပါး)

- ၁။ အလှူပေးရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။

- ၃။ အဆွေ အမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ အပြစ်မရှိသောအမှုလည်း တပါး။

အာရတိ ဝိရတိ ဟူသောပုဒ်၌ (၄-ပါး)

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာကြဉ်ရှောင် ရခြင်းလည်း တပါး။

ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ ဟူသောပုဒ်၌ (၅-ပါး)

- ၁။ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်းတပါး။
- ၅။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်း လည်းတပါး။

ခန္တီစ သောဝစသတာ ဟူသောပုဒ်၌ (၄-ပါး)

- ၁။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး။

- ၂။ သူတော်ကောင်းတို့ဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြော်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ လျောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး။

တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉှ ဟူသောပုဒ်၌ (၄-ပါး)

- ၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အရိယသစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး။

ဖုဠဿ လောကဓမ္မဟိ ဟူသောပုဒ်၌ (၄-ပါး)

- ၁။ လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့် ကွေ့ကြုံငြားသော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည် လည်းတပါး။
- ၂။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်း တပါး။
- ၃။ ရမ္မက်ဟူသောမြှူကင်းခြင်းသည်လည်း တပါး။
- ၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး။

မင်္ဂလာတရားသရုပ် ပြီး၏။

မဟာမင်္ဂလာခွဲ အမေးအဖြေ

မေး....ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။

ဖြေ.... မင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... မင်္ဂလသုတ်၌ အပြားဘယ်မျှရှိသနည်း။

ဖြေ.... သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်ပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသနည်း။

ဖြေ.... ဒေသနာ ပရိယောသန နိဂုံးအဆုံး ဖြစ်သော “တောဒိသာနိအဋ္ဌတိံ သမင်္ဂလာနိ” ဟူသော ပါဌ်ကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ.... ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး.... ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာ နည်း။

ဖြေ.... အသေဝနာစ-လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ-လည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတု-လည်း တဂါထာ၊ ဒါနဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ အာရတိ-လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါ-လည်း တဂါထာ၊ ခန္တိစ-လည်း တဂါထာ၊ တပေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿ-လည်း တဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။

ဖြေ.... သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး.... သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။
(ဆိုသနည်းဟုလည်း မေး)

ဖြေ.... “သဗ္ဗံ နေမေတ္ထ အတ္တိတိ”ဟု ပါဠိရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီ စည်းစိမ် ချမ်းသာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူ သနည်း။

ဖြေ.... ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး.... ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။

ဖြေ.... ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာအတိ ခင်းပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သောကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဘယ်သူ ဆောက်သနည်း။

ဖြေ.... အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... အနာထပိဏ် သူဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါ သနည်း။

ဖြေ.... အနာထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒဒါတီတိ အနာထပိဏ္ဏိကော- ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သူတို့ကို

ထမင်းရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ်
သူဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး.... ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ခေါ်သနည်း။

ဖြေ.... သုဒတ္တ ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး.... ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့်
နီးသလော ဝေးသလော။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊
မြောက်၊ စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ.... ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဝိဒ္ဓရေ
ဓနုပဉ္စသတမတ္ထေ ဒက္ခိဏပဿေ-ဟူသော သာဓက
ပါဌ်ရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်အရပ်
ဖြစ်သော ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာ အရပ်တွင်
ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး.... ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊
စမ္ပယ်ရုံလော၊ ဦးပြည်လော။

ဖြေ.... တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋီသု-ဟူ၍ သာဓကပါဌ်ရှိသော
ကြောင့် စုလစ်မှန်းချွန်တို့ဖြင့်တင့်တယ်ဆန်းကြယ်စွာ
တန်းဆာ ဆင်အပ်၍ ဘုံသုံးဆင့် ရှိသော ဇေတဝန်
ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး.... အဘယ်သူ တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ.... အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်း
ပန်၍ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး.... အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ.... အထခါ အညတရာ ဒေဝတာ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး.... မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူ ဖြစ်သနည်း။

ဖြေ.... ဣန္ဒသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး.... အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ.... သန်ကောင်အခါ တောင်းပန်ပါသည် ဘုရား။

မေး.... အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ.... အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ-ဟူသော ပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည် ဘုရား။

မေး.... မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ.... ဘုရားသခင်၏ ခြေရင်းတော်၌ ညဉ့်ဦးယံကား စာတု မဟာရာဇ် နတ်တို့သည် ဆည်းကပ်ဖူးမြော် ပူဇော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ သန်ကောင်ယံ အခါ၌ တာဝတိံသာနတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ် ဖူးမြော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယံကားဗြဟ္မာ တို့ဆည်းကပ်ဖူးမြော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန် ကာလသုံးပါးတွင် သန်ကောင်ယံ အချိန် ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး.... သိကြား တောင်းပန်ကြောင်းကို အဘယ်သူ ကြား
သနည်း။

ဖြေ.... အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။

မေး.... အရှင် အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့်
သိရသနည်း။

ဖြေ.... အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ—ဟူသောပါဌ်ကို ထောက်၍
သိရပါသည် ဘုရား။

မေး.... အရှင်အာနန္ဒာကြားသော် ဘယ်သူကိုပြောသနည်း

ဖြေ.... အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး.... အရှင်မဟာကဿပဟုအဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ.... ကဿက ကမ္မာဒိသု သံဝေဂံ ပဋိလဘိတွာန ပဗ္ဗဇန
တောတိ ကဿပေါ—ဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ်ပါဌ်နှင့်အညီ
လယ်လုပ်ခြင်း အစရှိသောအမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း
တရားကိုရ၍ ရဟန်းပြုသောကြောင့် ကဿပဟု
ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး... ငယ်မည်ကို အဘယ်သူဆိုသနည်း။

ဖြေ.... ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သားကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်
ခြင်း ရှိသောကြောင့် ပိပ္ပလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည်
ဘုရား။

မေး.... မင်္ဂလာသုံးဆွဲရှစ်ပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... အဓေဝနာစ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ပတိရူပ။ပ။ဧတံ

မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဗာဟုဿစူဉ္စ။ပ။ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ
 ဟူသော တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
 မာတာ ပိတု။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထ
 ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဒါနဉ္စ။ပ။ဧတံ
 မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသောပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
 လေးပါး။ ။အာရတိ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံဟူသော
 ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဂါရဝေါ
 စ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသောသတ္တမ ဒေသနာ
 တော်၌ မင်္ဂလာငါးပါး။ ။ခန္တိစ။ပ။ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ
 ဟူသော အဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
 တပေါစ။ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသော နဝမဒေသနာ
 တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဖုဋ္ဌဿ။ပ။ဧတံ မင်္ဂလ
 မုတ္တမံ ဟူသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
 လေးပါး။ ။ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာသုံးဆယ်ရှစ်ပါး
 ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး.... အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌
 မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်း
 မင်္ဂလာတပါး၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်
 နှိုးနှောရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဘုရားအစ
 ရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အလေး

အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး... အသေဝနာစ အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကိုသိရပါပြီ။ ပတိရူပဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ... တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု ရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကိုကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး... ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကိုသိရပါပြီ။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ... ကျမ်းဂန်တရားအကြားအမြင်များရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်းကင်းသော နှုတ်မှု အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်

ကြားရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါလေး
ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောစကားကို ပြောဆိုရခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် ဗာဟုဿစ္စဉ္စ
အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး.... ဗာဟုဿစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ မာတာပိတု
အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး
ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... အမိ,အဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ သားမယားတို့အားသင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့
ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောင့်အရှက်
မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်း အမှုတို့ကို
ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့်
မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရားသုံးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဒါနဉ္စ အစရှိသော
ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး
ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ တရားကို
ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေအမျိုး

တို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်မရှိသော အကြင်အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးကို သိရပါပြီ။ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... မကောင်းမှုကိုမပြုမူ၍ ဝေးစွာကြည်ရှောင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသောစိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကိုမပြုပြီ။ ငါ၏ အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သင်၏ အသက်ကို မသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြည်ရှောင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး.... သုရာငါးပါး ဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ.... ပိဋသုရာ-မုံညက်ဖြင့် ပြုသောသေ။ ပူဝသုရာ-မုံဖြင့် ပြုသောသေ။ သြဒန သုရာ-ထမင်းဖြင့် ပြုသောသေ။ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တသုရာ - တဆေးထည့်၍ ပြုသောသေ။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-မျှားစွာသော အဆောက်အဦတို့

ဖြင့် ပြုသောသေ။ ဤသည်ကား သေငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... မေရယ ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ.... ပုပ္ဖါသဝေါ အပွင့် အရည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ ဖလာသဝေါ- သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ မဇ္ဈိသဝေါ- မုဒရက်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ ဂုဠာသဝေါ- ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ သမ္ဘာရသံယုတ္တော များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဤသည်ကား မေရယငါးပါးဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောယစ်မျိုးငါးပါးကိုသောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဒါန၊ သီလ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊ ပတ္တာနုမောဒန၊ ဓမ္မဿဝဏ၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မတည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အားဖြင့် အာရတိအစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးကိုသိရပါပြီ။ ဂါရဝေါစ အစရှိသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါးဟူသော်ကား အဘယ်နည်း။

ဖြေ.... ဇာတ်, ဂုဏ်ရှိသောသူတို့အား အရိုအသေ အလေး အမြတ်ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ် ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရရသမျှ သော ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ လွယ်ရ ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတပါးကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... သတ္တမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ မင်္ဂလာ တရားငါးပါးကို သိရပါပြီ။ ခန္တီအစရှိသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော် ကား အဘယ်နည်း။

ဖြေ.... ကိုယ့်အောက် ယုတ်သောသူတို့ကို သည်းခံရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရား စကားကို နှိုးနှောပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစ၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... အဋ္ဌမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာ တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ တပေါ်စ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသည်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာတည်း ဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယသစ္စာ၊ တရားမှန်တို့ကို သိမြင် ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါ်စအစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါ သည်ဘုရား။

မေး.... နဝမဒေသနာတော် ဖြစ်သော တပေါ်စ၌ မင်္ဂလာ တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဖဋ္ဌဿ အစရှိသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ.... လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော၊ နိန္ဒာ၊ ပံသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ၊ တည်းဟူသော လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သော

အခါစိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေ
သာရမှန်ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်း
စင်ကြယ်သော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊
ကြောက်မက်ခြင်း ကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒဿဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး.... မင်္ဂလာ တရားတော်ကို အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်
အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား ပြောသည် ဆိုသော်
အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ.... ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး.... ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ.... စကြဝတေးအစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့သည်
သိမ်းယူရာဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင်
ပါသည်ဘုရား။

မေး.... ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊
အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသောအရပ်တွင်
အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ... ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင်၊ မြောက်ဘက်အရပ်၊ ဝေဘာရ
တောင်ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူလိုဏ်
ဝ၌ နတ်တို့တုံ့ဆောင် ဗိမာန်နှင့် တူသော ရတနာ
မျိုးတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ချောမောပြေပြစ်
ဆန်းကြယ်လှစွာသော ရတနာသဘင်မဏ္ဍပ်မှ ဣန္ဒနီ

လာ၊ မသာရဂလ်၊ မနောမယ အစရှိသော ရတနာ
မျိုးတို့ဖြင့် စီမံအပ်သော ထွေထွေဒီးဒီးရွှေချောင်းစီး
သကဲ့သို့ လုံ့ညီးတောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဘိုး
အတိုင်းမသိ ထိုက်သော ခင်းနှီး နေရာ ပေါ်တွင်
ဆင်စွယ် စီသော ယပ်ကို ကိုင်၍ အရှေ့ စူးစူးသို့
မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူ ပြီးလျှင် ပဌမ သံဂါ
ယနာ အမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော် မူသော အရှင်
မဟာကဿပ ရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင်
အာနန္ဒာ ဖြေလျှောက်ပါသည် ဘုရား။ နတ်သား
တောင်းပန်၍ဟောတော်မူသောအခါကုဋေရှစ်သန်း
မျှလောက် ကုန်သော နတ်သား တို့သည် ရဟန္တာ
ဖြစ်ကြ၏ ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊
အနာဂါမ်ဖြစ်သူ အနန္တဆိုပါသည် ဘုရား။

မဟာမင်္ဂလာခွဲ အမေးအဖြေ ဤတွင်ပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ် အဓိပ္ပာယ် အထူးမှတ်ချက်

[မင်္ဂလသုတ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကို အထူး မှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်း လိုက်ပါဦးအံ့။]

ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....
နီးလွန်းသော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညာ
ဖြစ်သော အရပ်၊ မြင့်သော အရပ်၊ ရွှေတူရူဖြစ်သော အရပ်၊

နောက်တူရူဖြစ်သော အရပ်၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပတိရူပ ဒေသ ဝါသောစ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ် ကား....ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမာပဏိဓိစ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... ဒုစရိုက် ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယာဝါစ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ် ကား....ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သုဘာသိတာစကား၊ ဖရသဝါစာမှကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊ သမ္မပ္ပလာပမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... သရဏဂုံ ဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီလကို ထိန်းစောင့်၍၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကိုပြု၍၊ တရားတော်နှင့်အညီ သား၊ မယား မွေးရ မည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စမ္မစရိယာ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား....ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယဉ်၊ ပန်း၊ နံသာပျောင်း၊ နံသာ၊ အိပ်ရာနေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်းဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေး၊ ဤဆယ့်တပါးကို ဒါနဉ္စပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ။ ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ

သီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ။ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိဟူသောပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတိ ဝိရတိ-ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား....စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် အာရတိ မည်၏။ ကိုယ်၊ နှုတ် နှစ်ပါးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် ဝိရတိ မည်၏။

မဇ္ဇေပါနာ-ပါဌ်၏အဓိပ္ပာယ်ကား....သုရာငါးပါး၊ မေရယ ငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိဝ - ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှါ လောဘ အာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှ သော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေနဓမ္မသဝဏ-ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒ ဝိတက်၊ ဝိဟိံသ ဝိတက်၊ ဤမိစ္ဆာ ဝိတက် မဝင်လာသောအခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သောအခါ မည်၏။

သောဝစသတာ-ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... သားတော် ရာဟုလာကို သြဝါဒ ပေးတော်မူသော အခါ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့ သူတော် ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယူလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ-ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... သီလဝန္တပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက် 'တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါ်စ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... ဝီရိယကို ဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို လုံအောင် ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉာဏ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... မေထုန် ၇-ပါးမှ ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာနဒဿနံ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာစ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံ ရှိခြင်း၊ အခြံအရံ မရှိခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ဤလောကဓမ္မတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ် အကျဉ်းပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား (၃၈) ပါးသံပေါက်

၁။ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။

၂။ သက္က-သိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထားဒေသနာ။

၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးခွါ။

၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမှီဝဲရာ။

၅။ ပူဇနီယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။

- ၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။
 ၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။
 ၈။ ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗူတာ။
 ၉။ အကြားအမြင်၊ မြားမြောက်စင်၊ ကြည်လင် အား
 ထုတ်ပါ။
 ၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။
 ၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေးဖြာ။
 ၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
 ၁၃။ မာတာ၊ ပိတာ၊ မိနှင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
 ၁၄။ မယား—သားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။
 ၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမှုကိစ္စာ။
 ၁၆။ အလ္လဒါနံ၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ။
 ၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသူတော်စွာ။
 ၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မ၊ စသင်္ဂြိုဟ်ပါ။
 ၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရာ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။
 ၂၀။ အရတိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညကြည်ကုန်ပါ။
 ၂၁။ ဝိရတိစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြမှုပါပါ။
 ၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလှတကာ။
 ၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ညမမေ့ရာ။
 ၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။
 ၂၅။ နိဝါတောစ၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမထောင်ရာ။
 ၂၆။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။

- ၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
- ၂၈။ လျောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည့်သာ။
- ၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
- ၃၀။ ကောင်းသည် စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြည်
မေတ္တာ။
- ၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြဉ်ကုန်ပါ။
- ၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ်မရှိရာ။
- ၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ည ဆွေးနွေးရာ။
- ၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
- ၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။
- ၃၆။ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။
- ၃၇။ နိဗ္ဗာန် မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်
မင်္ဂလာ။
- ၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။
- ၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။
- ၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုး ရှင်းရှင်းကွာ။
- ၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှ လွတ်သည်သာ။
- ၄၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
- ၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
- ၄၄။ ကျက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

၂-အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ဗာဟုသဟဿ မဘိနိမ္မိတ သာဝုဓန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတသောရံ သသေန မာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၂။ မာရာ တိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗ ရတ္တိံ။
သောရံ ပနာဠဝက မက္ခမ ထဒ္ဓ ယက္ခံ။
ခန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော။
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၃။ နာဠာဂီရိံ ဂဇဝရံ အတိမဒ္ဓဘူတံ။
ဒါယဂုံ စက္က မသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တဗျုသေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊
ဓာဝံ တိယောဇန ပထဂုံလိမာလ ဝန္တံ။
ဣဒ္ဓိ ဘိသင်္ခတ မာနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၅။ ကတုာန ကဠ မုဒရံ ဣဝ ဂပ္ပိနီယံ၊
စိဉ္ဇာယ ဒုဠ ဝစနံ ဇန ကာယ မဇ္ဈေ။

- သန္တေန သောမ ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊
ဝါဒါ ဘိရောပိတ မနံ အတိ အန္ဓ ဘူတံ။
ပညာ ပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၇။ နန္ဒော ပနန္ဒ ဘုဇင်္ဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုက္ကေန ထေရ ဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော။
ဣဒ္ဓုပဒေသ ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၈။ ဒုဂ္ဂဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓာနံ။
ဉာဏာ ဂဒေန ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ်ပြီး၏။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်

၁။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိမေ
ခလံ၊ ဂိရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို။ ဥဒိတံ၊ တက်
စီးထသော။ အဘိနိမ္မိတသာဝုဓန္တံ၊ အလွန်ဖန်ဆင်းစပ်သော
လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဗာဟုံ သဟဿံ၊ တထောင်
သော လက်ရုံးရှိထသော။ ယောရံ၊ ကြမ်းတမ်းစွာထသော။

သသေနမာရံ၊ စစ်သည်နှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။
ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ၊ ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူ
သောအစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေ
ဇသော၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာ
တိရေကံ၊ မာရ်နတ်သားထက်အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံ
ပတ်လုံး။ အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန်စစ်ထိုးနိုင်ထသော။ ယောရံ၊
ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိထသော။ အက္ခမံ၊ သူတပါးတို့သည်
သည်းခံနိုင်ခဲထသော။ ထဒ္ဓံ၊ ကြမ်းတမ်းခက်မာစွာထသော။
အာဠဝကံ၊ အာဠဝက အမည်ရှိသော။ ယက္ခံပန၊ ဘီလူးကို
ကား။ ခန္တိသုဒန္တဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော်မူခြင်း ကောင်းစွာ
ယဉ်ကျေး စေတော်မူခြင်း တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။
ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသော၊ အာဠဝက
ဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး
တော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။
ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသ
တည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
ဒါယဂ္ဂိစက္ကမသနီဝ၊ တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏန္တံ၊

အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာသော။ အတိမဒ္ဒဘူတံ၊ အလွန်မုန်
ယစ်စွာထသော။ နာဠာဂီရိ၊ နာဠာဂီရိ အမည်ရှိသော။ ဂဇ
ဝရံ၊ မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တဗ္ဗုသေကဝိဓိနာ၊
မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်းတည်း ဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။
ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသ၊ နာဠာဂီရိ
ဆင်ကိုအောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်
အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယ-
မင်္ဂလံ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်။
ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထသုဒါရုဏန္တံ၊ ချီအပ်သော သန်လျက်
လက်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။
တိယောဇနပထံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို။ ဓာဝံ၊ တဟုန်
တည်း ပြေးစွမ်းနိုင်ထသော။ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုး
တည်းဟူသော ပန်းရှိသော ခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓိဘိ သင်္ခတမနော၊
တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော် ရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသ၊
အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
သည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌံ၊
သစ်သားကို။ ဂဗ္ဘိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရံလ္လဝံ၊

ဝမ်းကွဲသို့။ ကတုာန၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ ဇာရာနာပရိသတ်ဖြစ်သော လူ ရဟန်း အပေါင်းတို့ အလယ်၌။ စိဉ္ဇာယ၊ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ ဒုဠဝစနံ၊ စုပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ သောမဝိဓိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ စိဉ္ဇမာနဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စုပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အတိသစ္စကဝါဒကေတု၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိသော။ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါးတို့အား နှိမ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိသော။ အတိအန္ဓဘူတံ၊ အလွန် မိုက်လှစွာသော ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို။ ပညာပဒီပ ဇလိတော၊ ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်မူသည် ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။

အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊
အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသော တန်ခိုး
ရှိသော။ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုဇင်္ဂံ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော
နဂါးမင်းကို။ ထေရဘုဇဂေန၊ ကြီးမြတ်သောနဂါးမင်း ဖြစ်
တော်မူသော။ ပုက္ကေန၊ သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။
ဓုနာပယန္တော၊ အခိုးအလျှံကို ထွက်စေသျှက်။ ဣဒ္ဓုပဒေသ
ဝိဓိနာ၊ တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန်ဥပဒေကို
ပေးသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ
တေဇသာ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်
တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်
ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟ
ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန၊ မကောင်းသောအယူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော
မြေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်အပ်ကော လက်ရှိထ
သော။ သုတံ၊ ကျော်စောစွာထသော။ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ၊ တောက်
ပသော ကြီးသော တန်ခိုးရှိထသော။ ဗကာဘိဓာနံ၊ ဗက
အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဉာဏာဂဒေန၊ ဉာဏ်
တော်တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟု

ဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်
 မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ဗက အမည်ရှိသောဗြဟ္မာမင်းကို
 အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်
 အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယ
 မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက် ပြီး၏။

၃-အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှုကောသမ္ပိ၊ သတ္တေ တဏှာ ဇလာဗုဇေ။
 တမ္ဘာဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏ တေဇသာ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၂။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ။
 ပညာ စက္ခု လဘာပေသိ၊ ဉာဏာ လောကေန
 သောဇိနေ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ခုန ကာယံ မဟာဇနံ။
 နိဗ္ဗာပေသိ နရ နာထော၊ အဋ္ဌ မဂ္ဂင်္ဂ ဝါရိနာ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

- ၄။ စတုရောဃေဟိ ဝုယုန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋိတံ။
နိဗ္ဗာန ပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္ထယေန သောဇိနော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဥဋ္ဌကာယံ မဟာဇနံ၊ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာမီရော။ နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၇။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသ စောရ ပိဋိတံ။
ခေမန္တဘူမိတာရေသိ၊ သတ္တဝါဟော ဝိနာယကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌတှာ လောကံ သဒေဝကံ။
ပိဝယိတှာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သဿာဝကော။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါ၌ ပြီး၏။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

- ၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှကောသမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥစ္ဆိ
တုင်း၌။ တဏှာဇလာဗုဇေ၊ တဏှာတည်းဟူသော သားအိမ်၌
ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာဉာဏတေဇ
သာ၊ ဒေသနာဉာဏ် တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ တမ္ပာ-

ဌာနာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ ဥဒ္ဓံ တဏှာသားအိမ်အရပ်မှ။ နိက္ခာမေသိ၊
ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော
သစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊
အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလော
ကေန၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်။ မဟာ
မောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက်တည်းဟူသော
မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ် ကုန်သော။
မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာ
စက္ခု၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို။ လဘာ ပေသိ၊ ရစေတော်
မူပြီး။ ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်။
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ရာဂ
အစရှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ဥဋ္ဌကာယံ၊ ပူလောင်သောကိုယ်
ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂံ၊
ဝါရိနာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊
ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်
ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၄။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော။
 နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ
 တတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်စွာ
 သော။ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။
 စတုရောဗေဟိ၊ လေးပါးသော အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယုန္တေ၊
 မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်း
 ဟူသော လှေဖြင့်။ ဥက္ကာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ဧတေ
 န သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရစာရ
 ကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိအစ
 ရှိသောဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပိဋိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော။
 လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယာနတ္ထယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့၏
 အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပူရံ၊ နိဗ္ဗာပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊
 ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သောသစ္စာ
 စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာမီရော၊ ကြီးမြတ်သောပညာရှိတော်မူထသော။
 တိလောက ဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါး၏ ဆေးသမားသဘွယ်
 ဖြစ်တော်မူထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌ
 မုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ကဋ္ဌမူခ အစရှိသော မြွေလေးစင်းတို့သည်။

ခုခုကာယံ၊ ကိုက်အပ်သောကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသံ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော။ ယာဉ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသာစောရပီဠိတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသရာဆင်းရဲတည်းဟူသော ခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စတာလီသဝဿာနိ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ဌတော၊ တည်တော်မူ၍။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို။ ပိဝယိတော၊ သောက်စေတော်မူပြီး၍။ သဿာဝကော၊ တပည့်သား သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်

ပြုတော်မူလေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေအကျုန်ပအား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
မလင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။
အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်ပြီး၏။

၄-ရတနာရွှေချိုင့်ပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ဇယာသနာဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာမတ ရသံ၊ ယေ ပိဝိံ သု နရာသဘာ။
- ၂။ တဏှင်္ဂရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတော မယံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။
- ၃။ သီသေပတိဋ္ဌိတော နောသိ၊ ဗုဒ္ဓေါမေမ္မာ ဒွိလောစနေ။
သံသော ပတိဋ္ဌိတော မယံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာ ကရော။
- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊
သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊
မောဂ္ဂလာနောစ ဝါမကေ။
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ မယံ၊
အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ။
ကဿပေါစ မဟာနာမော၊
ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။

- ၆။ ကေသန္တေ ပိဋိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘံကရော။
 နိသိန္ဒော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။
- ၇။ ကုမာရ ကဿပေါနာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါစကော။
 သော မယံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာ ကရော။
- ၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလောစ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ။
 ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ နလာဋေ တိလကာဝိယ။
- ၉။ တေဟိသေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တော ဇိနောရ
 သာ။ ဇလန္တော သီလတေဇေန၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေသုသဏ္ဌိတာ။
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
 ဇေဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။
- ၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋ္ဌာနာဋိယသုတ္တကံ။ အာ
 ကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကာရလင်္ကာတာ။
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရလင်္ကာတေ။
 ဝသတော မေ အင်္ဂုလိဉ္စ၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓပဉ္စရေ။
- ၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပဒ္ဒဝါ။
 အ သေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ။
- ၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမ္ပိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ။
 သဒါ ပါလေန္တု မံ သဗ္ဗေ၊ တေမဟာပုရိသာ သဘာ။
- ၁၅။ ဣစ္စေဝ မေ ကန္တကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
 ဟတာရိ သသော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဌ် ပြီး၏။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်

၁။ ဇယာသနာ ဂတာ၊ အောင်နေရာခွင် အပရာဇိတ
ပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊ လူနတ်
ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ ထက်လည်း မြတ်တော် မူကုန်ထသော။
ယေဗုဒ္ဓ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူ
ကုန်၏။ တေဗုဒ္ဓ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ သဝါဟနံ၊
စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သား
ကို။ ဇိတွာ၊ အောင်တော် မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာ
မတရသံ၊ သစ္စာလေးဖြာ မြှိုက်ရသာကို။ ပိဝိံသု၊ သောက်
တော်မူလေ ကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ ရသေ့ ရဟန်း အပေါင်းတို့ကို အစိုး
ရတော်မူကုန်ထသော။ နာယကာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ
အပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်
ထသော။ အဋ္ဌဝီသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ ယေဗုဒ္ဓ၊
အကြင် မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူ ကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့
သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။
ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော် မူကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော် မူသော။ နော၊
အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယံ၊

အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်
မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ
တရားတော်သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒွိလောစနေ၊ မျက်စိ
နှစ်ဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။
သံသော၊ မဂ္ဂဌာန် လေးယောက်၊ ဖလဌာန် လေးယောက်
ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သင်္ခာတော်
သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်
တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊
ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း။
မေမေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊
တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည
အရှင်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ နောက်
အဘို့၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
မောဂ္ဂလ္လ္လာနောစ၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန် သည်လည်း။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်
မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒရာဟုလ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်ရာဟုလ
တို့သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ၊ လက်ျာ
နား၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်
ပြီ။ ကဿပေါစ၊ ကဿပ၊ အရှင်သည်၎င်း။ မဟာနာမောစ၊

မဟာနာမ်၊ အရှင်သည်၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသော အရှင်တို့
သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကေ၊ လက်ဝဲနား၌။
ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘံကရော၊ အရောင်ကို
ပြုတတ်သော။ သီရိသမ္ဗုဒ္ဓော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော။ မုနိပုဂ္ဂံဝေါ၊ ရဟန်းတကာတို့၏အရှင်ဖြစ်သော။
သောဘိတော၊ သောဘိတ၊ အရှင်သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်
၏။ ကေသန္တေ၊ ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ ကျောက်
ကုန်းအတို့၌။ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသီ၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ စသည်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို
ရှင်မြူးဝမ်းသာ၊ ရွာတော်မူလေ့ရှိသော။ စိတြဝါစကော၊
ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုကော်မူတတ်သော။
ဂုဏာကရော၊ ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်
မူသော။ ကုမာရကဿပေါနာမ၊ ကုမာရကဿပ မည်
တော်မူသော။ သော ထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ မယုံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊
တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏောစ၊ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်၎င်း။ အင်္ဂုလိမာ
လောစ၊ အရှင် အင်္ဂုလိမာလမထေရ်၎င်း။ ဥပါလိနန္ဒ သီဝ
လိစ၊ အရှင်ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်သီဝလိ
ထေရ်၎င်း။ ဣမေပဉ္စ မဟာထေရာ၊ ဤငါးပါးသော မဟာ
ထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နလာဠေ၊ နဖူးပြင်၌။ တိလ

ကာဝိယ၊ မှန်ကူကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသောအရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိတဝန္တော၊ အောင်အပ်ပြီးသော ရမ္မက် ရှိကုန်သော။ ဇိနောရသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလတေဇေန၊ သီလ တန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ မဟာထေရ် တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အဂ္ဂမဂ္ဂေသု၊ မြတ်သောအင်္ဂါတို့၌။ သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနီ၊ ရတနသုတ် ပရိတ် တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပတိဋ္ဌိကံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ မေတ္တသုတ္တကံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည် ကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ်သုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ။ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း။ အာဠာနာဠိယ သုတ္တကံ၊ အာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။

ဆဒနံဝိယ၊ ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား။ ပါကာရလင်္ကာတာ ဝိယ၊ တံတိုင်းကဲ့သို့ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏။ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။ ဓမ္မပါကာရလင်္ကာတေ၊ တရားတော် တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ၊ မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌။ အကိစ္ဆေန၊ မငြိုငြင်သဖြင့်။ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။

၁၃။ ဝါတ ပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ လေ၊ သည်းခြေ စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂုဏ တေဇသာ၊ အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော် ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ တန်းခိုးတော်အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့။ ယန္တု-ပါပေန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်အလယ်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟိတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေမဟာပုရိသာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝံ—ဣတိဝေဝံ ယထာဝုတ္တ ပကာရေန၊ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေမယာ၊ ငါ
 သည်။ ကေန္တံ—ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊
 ကောင်းသော အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။
 ဇိနာနုဘာဝေ ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
 တော်အားဖြင့်။ ဟတာရိ သံဃော၊ သတ်အပ်ပြီးသော
 ဘေးရန်အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။ ဂုဏာ
 ကရဿ၊ သီလ၊ သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏
 တည်ရာဖြစ်လော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထသင်္ခာတော်၏။ တေ
 ဇေန၊ တန်းခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း
 သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။

ရတနာရွှေချိုင့် အနက် ပြီး၏။

၅-နမက္ကာရပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
 အ-မတံ အမတံ သန္တံ၊ အ-သမံ၊ အသမံ ဒဒံ။
 သ-ရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အ-ရဏံ အရဏံ ကရံ။
 အ-ဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။

- ၂။ နယန-သုဘဂ-ကာယဂံ။ မဓုရ-ဝရ သရောပေတံ။
အမိတ-ဂုဏ-ဂဏာ ဓာရံ၊ ဒသဗလ-မတုလံ ဝန္ဓေ။
- ၃။ ယော-ဗုဒ္ဓေါ ဓိတိမာည-ဓရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္ဓေ နရ-ဒေဝ-မဂ်လံ။
- ၄။ ဗာတ္ထိံ သတိ-လက္ခဏ-စိတြ ဒေဟံ၊
ဒေဟာ-ဇုတိ-နိဂ္ဂဟ-ပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာဓိတိ-သီလဂုဏော သဝိန္ဒံ၊
ဝန္ဓေ မုနိ-မန္တိမ-ဇာတိ-ယုတ္တံ။
- ၅။ ပါတောဒယံ ဗာလ-ဒိဝါကရံ၊
မဇ္ဈေ ယတီနံ လတိတံသိရိဟံ။
ပုဏ္ဏိန္ဒု-သင်္ကာသ-မုခံ အနေဇံ၊
ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒံ။
- ၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗေဓိ-မူလေ၊
သ-သေန-မာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။
အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏောဒယမ္ပိ၊
နမာမိ တံ မာရ-ဇိနံ အ-ဘဂံ။
- ၇။ ရာဂဒိ-ဆေဒါမလညဏ-ခဂ္ဂံ၊
သတိသမညာဗလကာ-ဘိဂါဟံ။
သီလောဂါလင်္ကာရ-ဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာ-ဝရမိဒ္ဓု-ပေတံ။

- ၈။ ဒယာ-လယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံ ကရံ၊
ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမ-မဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိလောက-နာထံ သု-သမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တ-စက္ခု ပ-ဏမာမိ တံ မိတံ။
- ၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ-သဉ္ဇယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိ သုခပ္ပဒံ ပဒံ၊
နရာနရာနံ သုခ-သမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာနမာနံ ဇိန ပုဂ္ဂံ ဂဝံ။
- ၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂ-နာဝံ မုနိ ဒက္ခ-နာဝိကော။
ဤဟာဖိယံ ဉာဏ-ကရေန ဂါဟကော။
အရုယှ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမဿပ္ပဟံ နမေ။
- ၁၁။ သမ-တိံ သတိ-ပါရမိ-သမ္ဘရဏံ၊
ဝရ-ဗောဓိ-ဒုမေ စတု-သစ္စ-ဒသံ။
ဝရမိဒ္ဓိ-ဂတံ နရ-ဒေဝ-ဟိတံ၊
တိဘဝုပသမံ ပ-ဏမာမိ ဇိနံ။
- ၁၂။ သတ ပုညဇ-လက္ခဏိကံ ဝိ-ရဇံ၊
ဂဂန္တုပမ-မိံ မိတိ-မေရု-သမံ။
ဇလဇူ-ပမ-သီတလ=သီလယုတံ၊
ပထဝီသဟနံ ပ-ဏမာမိ ဇိနံ။
- ၁၂။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါ ကရော၊
သောဘန္တော ရတိ-ဇနဇန-သီလာသနမ္ပိ။

အာသိန္ဓော သိဝ-သုခ ဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ။
ဒေဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

၁၄။ ယော ပါဒ-ပင်္ကဇ-မုဒုတ္တလ-ရာဇိကေဟိ၊
လောကေ ဟိ တိဟိ ဝိကလေဟိ နိရာ ကုလေဟိ။
သမ္ပာပုဏ္ဏေ နိရူပမေယျ တမေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗေ လောက-မဟိတံ အသမံ နမာမိ။

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရ-သမောသရဏံ ဓိတတ္ထံ၊
ပညာ-ပဒီပ-ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။
အတ္ထာဘိကာမ-နရဒေဝ-ဟိတာဝဟန္တံ၊
ဝန္ဒာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂ မနန္တ-ဉာဏံ။

၁၆။ အခိလ-ဂုဏနိဓာနော ယော မုနိန္ဒောပဂန္ဓာ၊
ဝနမိသိပတနာဝံ သညာတာနံ နိကေတံ။
တဟိ မကုသလ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထော၊
တမတုလမတိကန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။

၁၇။ သုစိ-ပရိဝါရိတံ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
သိရိ-ဝိသယာလယံ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟု ပေတံ။
ရဝိ-သသိ-မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ-လက္ခဏောပစိတ္တံ၊
သုရနရ ပူဇိတံ သုဂတမာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါဠုဗ္ဗေန မုဟပဋိဿာသဒိ-ကုလ္လောလဝီစိံ၊
သံသာရောဿံ တရိတ မဘယံ ပါရပတ္တံ ပဇာနိံ၊

တာဏံ လေဏံ အသမ-သရဏံ-ကေ-တိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမ-သုခ ဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။

၁၉။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ ပရ-ဟိတ-ကရော၊
ယော မုနိန္ဒော နိသိန္ဒော။
အတ္ထရံ သံဃံ နယန-သုဘဂံ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ၊
ဒုဇ္ဈာလဒွံသံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဠိဟေရံ အကာသိ။
ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ-ရတိ-ဇံ ဣဒ္ဓ - ဓမ္မဟုပေတံ။

၂၀။ မုနိန္ဒက္ခော ယေကော ဒယု ဒယ
ရုဏော ဉာဏ-ဝိတ္တိဏ္ဏ-ဗိမ္ဗော။
ဝိနေယျပ္ပါဏောသံကမလ-ကထိတံဓမ္မရံသီ-ဝရေဟိ၊
သုဗောဓေသိ သုဒ္ဓေ တိဘဝကုဟရေ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ
တိလောကေ ကစ္စက္ခု ဒုခမ။
သဟနံ တံ မဟေသိံ နမာမိ။

၂၁။ ယော ဇိနော အနေက-ဇာတိယံ။
သ-ပုတ္တ-ဒါရမဂ်ဇီဝိတမ္ပိ။
ဗောဓိ ပေမတော အလဂ္ဂ-မာနသော၊
အဒါသိ ယေဝ အတ္ထိကဿ။
ဒါန-ပါရမိံ တတော ပရံ အပ္ပရိ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊
တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတ-မဂ္ဂတံ၊
တ မေက ဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါ တိဒေဝံ နိဓနဝပူ ဓရံ မာရဘင်္ဂအဘင်္ဂံ
ဒိပံဒိပံ ပဇာနံ ဇယဝရ-သယနေ ဗောဓိပတ္တံ ဓိပတ္တံ။
ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနဝရ-ဂိရကထိတံ ပါပဟိနံ ပဟိနံ၊
လောကာ လောကာဘိရာမံ၊
သတတ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဠောဓ ဗိဓ္ဓော မုဒု-ကရ-စရဏော၊
ဗြဟ္မာသောသေ ဣ-ဇဿံ။
ကောသန္တာ ဒင်္ဂဇာတော ပုနရပို၊
သုဂတော သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ။
မုဒေါ ဒါတုဏ္ဏ လောမော အထ မပိ။
သုဂတော ဗြဟ္မစူဂတ္တ ဘာဝေါ၊
နိလက္ခိ ဒိဃပဏှိ သုခမ-မလ
ဆဝိထောမ္ပ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ။

၂၄။ စတ္တာလီသဂ္ဂ-ဒန္တော သမက-
လပန-ဇော အန္တရံ သပ္ပပိဏော၊
စက္ကေနိတ-ပါဒေါ အဝိရဋ္ဌ-
ဒသနော မာရဇုဿင်္ခံ ပါဒေါ။
တိဋ္ဌန္တော နော နမန္တော ဘယ-
ကရ-မုဒုနာ ဇဏ္ဍုကာ မသန္တော၊
ဝဋ္ဋကဏ္ဍော ဇိနော ဂေါ-တရုဏ၊
ပရမကော သိဟ ပုဗ္ဗု ကာယော။

၂၅။ သတ္တပို့ဏောစ ဒိဃဂုံလိမထ သုဂတော၊

လောမဒိကူပေက-လောမော။

သမ္ပန္နောဒါတ-ဒါဌော ကနက

သမတစော နိလမုဒ္ဒဂ္ဂ-လောဓံမော။

သမ္ပုဒ္ဓေါ ထူလ-ဇိဝှေါ အထ သိဟ-

ဟနုကော ဇာလိကပ္ပါဒ-ဟတ္ထော၊

နာထော ဥဏှိသ-သိသော-ဣတိ-

ဂုဏ သဟိတံ တံမဟေသိ နမာမိ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော အတိဒုလ္လဘ-

တရော ကာ-ကထာ ဗုဒ္ဓ-ဘာဝေါ၊

လောကေ တဿ ဝိဘာဝီ ဝိဝိဓ-

ဟိတသုခံ သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ။

ဣဉ္ဇံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရ-နရ-

မဟိတံ နိဗ္ဗယံ ဒက္ခိဏေယျံ၊

လောကာနံ နန္ဒိ-ဝဗ္ဗံ ဒသဗလ။

မသမံ တံ နမဿန္တု နိစ္စံ။

၂၇။ ပုညေနတေန သော ဟံ နိပုဏ၊

မတိ သတော သမ္ပရာယေစ တိတ္ထော။

ဒက္ခော ဒိဋ္ဌဇ္ဇု-ပညော အဝိကာလ၊

ဝီရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။

တိက္ခော သူရော ဓိတတ္ထော သ-ပရာ၊

ဟိတ-စရောဒိဃ-ဇီဝိ အ-ရောဂေါ။

- ခညော ဝဏ္ဏော ယဿဿိ အတိဗလဝ၊
 ခရော ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။
 ၂၈။ သဒ္ဓေါ ဓာတုပေတော ပရမ-
 သိရီ-ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္တော၊
 လဇ္ဇီ ကလျာဏ-မိတ္တော အဘိရတ-
 ကုသလော ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော။
 အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပ-ကောဓော အတိဝုဇ္ဇ-
 ဟဒယော ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
 ပါသံသော ပေမ-ဝါစော သုဇန-ဂုဏ-ဝိဒ္ဓု။
 မာမကော သော ဘဝေယျံ။
 ၂၉။ ဣတ္ထိ အ-သင်္ခယေ နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏ-ဒီပိတေ။
 ဂါထာသု သုစကာသ္မေဝ၊ ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓော။
 ၃၀။ စတုရပါယ-မုတ္တော သော၊ သာဓကတ္ထ-ဒွယဿစ။
 ဟတောပဒ္ဒဝ-ဇာလေ စ၊ လာဘီ ဟိတ-သုခဿစ။
 ၃၁။ အဓိပေါ နရ-ဒေဝါနံ၊ စတု ဒီပိဿရော ပိ ဝါ။
 ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ ဓာရညံသေတ-ဆတ္ထကံ။
 ၃၂။ ဘာဝန-ယာနမာရယျ၊ သမမေဿတိ သုဗ္ဗတော။
 ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊ အရောဂေါ ဒီဃဇီဝိကော။
 ၃၃။ ပူဇိတောသဗ္ဗ-လောကေဟိ၊ ဘာဝနာဘိရတီမနော။
 ဇနပ္ပိယော မနာပေါစ၊ ကာ-ကထာ-ခိလ-ဓာရဏေ။

နမက္ကာရပါဌ်အနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူ
တတ်ထသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း
ကြွသွားတော်မူ တတ်ထသော။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်း
အပ် မြတ်တော်မူထသော။ ကုသလာ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၊
အကုသိုလ်ကို။ ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးထသော။ အမတံ၊ သေခြင်း
လည်း ကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊ အမြှိုက်အရသာနှင့်
လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော။
အသမံ၊ အတုလည်းမရှိထသော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော
မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဒံ၊ ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊
ကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။ လောကံ၊ လောက
ကို။ သရဏံ၊ သိတော်မူတတ်ထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသော ပြုလည်းကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ အရဏံ၊
ကိလေသာ မြူ၏ ကင်းခြင်းကို။ ကရံ၊ ပြုတော် မူတတ်ထ
သော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ အဘယံ၊ ဘေး
မရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ နာယကံ၊ ပို့ဆောင်တော်
မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၏ အမှုးဖြစ်တော်
မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ—
နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်
စွာသော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်း ရှိတော်မူထသော။
မဓုရဝရသရောပေတံ၊ သာယာစွာသော မြတ်သော အသံ
တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အမိတဂုဏဂဏာ

ဓာရုံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အတုလံ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံ တယောက်သောသူနှင့် တူတော်မူထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားပေးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ အည ဓာရကော၊ အရဟတ္တဖိုလ် ကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကတော၊ လူသုံးပါးကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကို၎င်း။ အနုဘောသိ၊ အစဉ် ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရ ဒေဝ မင်္ဂလံ၊ လူနတ်တို့၏ မင်္ဂလာ ဖြစ်တော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗာတ္ထိံ သတိ လက္ခဏ စိတြဒေဟံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ် တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟာဇုတိနိဂ္ဂံ တပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော် မူထသော။ ပညာဓိတိ သီလဂုဏောဿဝိန္ဒံ၊ ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ်အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။ အန္တိမဇာတိယုတ္တံ၊ အဆုံး

စွန့်သော ဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်တော်မူပြီးထသော။ မုနိံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌တက်လတ်သော။ ဗာလ
ဒိဝကရံဝ၊ တက်သစ်သော နေလုလင်ကဲ့သို့။ ယတိနံ၊ ရဟန်း
တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိရိဟံ၊ ကျက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိတံ၊
တင့်တယ်တော် မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒြသင်္ကာသမုခံ၊ လပြည့်ဝန်း
နှင့်တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ အနေဇံ၊
တဏှာလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထသော။ သဗ္ဗညု၊ ခပ်
သိမ်းသော ဥေယျဓံတရား ငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူပြီး
ထသော။ မုနိန္ဒြ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း
ရှိတော်မူသော။ ယောသုဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏ အနီး၌။ သသေန
မာရံ၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။
ဇိနိတုာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမ္ပိ၊ နေအရုဏ်
တက်သော အခါ၌။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညု
တဉာဏ်ကို။ အဗောဇ္ဈိ၊ သိတော်မူပြီ။ မာရဇိနံ၊ မာရ်ငါး
ပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်
တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။ တံ သုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိဆေဒါ မလညဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂ အစ ရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေးကင်းသော အရဟတ္ထ မဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော။ သတိ သမညာဖလကာဘိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော ကာ-ကိုလည်း မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော။ သီလောဿာ လင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ၊ သီလအပေါင်းတည်းဟူသော ချပ်တန်း ဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်တော်မူပြီးထသော။ အဘိညာဝရ မိဒ္ဓုပေတံ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော တန်ခိုးနှင့်လည်းပြည့် စုံတော်မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၈။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာဖြစ်တော် မူထသော။ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောစွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါးအစရှိသောအမှုကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊ ဘဝ သုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဓရာမှ လွန်မြောက်တော်မူ ပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော် မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ် ရာဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည် ကြည်သောသမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဟိတံ၊ လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူ တတ်ထသော။ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်

အပ်သော ဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံ တဟိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏
အဖြစ်၌။ ပါရမိသဉ္ဇယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူး
တော်မူတတ်ထသော။ သဗ္ဗိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။
ဂတံ၊ ဆည်းကပ်အပ်ထသော။ သုခပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏
အဘို့ကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်
တော်မူပြီးထသော။ နရာနံရာနံ၊ လူနတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊
ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်
ထသော။ အ-နမာနံ၊ မရိုညွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော
သူမိုက်ကို။ ဇိနပုဂံဝံ၊ အောင်တော်မူတတ်သော ယောက်ျား
မြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဖိယံ၊ ဝီရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။
ဉာဏ ကရေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။
ဂါဟကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယောမုနိဒက္ခနာဝိကော၊
အကြင် မြတ်စွာ ဘုရား တည်းဟူသော လိမ်မာလှစွာသော
သင်္ဘော လှေမူးသည်။ မဂ္ဂင်နာဝံ၊ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးတည်းဟူ
သောသင်္ဘောလှေထက်သို့။ အာရုဃ၊ တက်စီးတော်မူပြီး၍။
တာယ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်။
ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံး
ပါး တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်

တော် မူလေပြီ။ အသပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို
ပယ်တော်မူတတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်
မူတတ်သော။ တံ မုနိဒက္ခ နာဝိကံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား
တည်းဟူသော သဘောလေ့မှူးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိံသတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊ အမျှ သုံးဆယ်
သော ပါရမီကို ဖြည့်တော် မူပြီးသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊
မြတ်သော ဗောဓိပင်၏ အနီး၌။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာလေး
ပါးကို သိမြင်တော်မူပြီးသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သော
တန်ခိုးသို့လည်း ရောက်တော် မူပြီးသော။ နရဒေဝဟိတံ၊
လူ့နတ် တို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော် မူတတ်သ
သော။ တိဘဂ္ဂုပသမံ၊ ဘုံသုံးပါးမှငြိမ်းအေးတော်မူသော။ ဇိနံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတ ပုညဇ လက္ခဏံ၊ များစွာသော ဘုန်း
ကြောင့် ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော် မူသော။
ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးသော။
ဂဂနုပမဓိံ၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း
ရှိတော်မူသော။ မိတိမေရသမံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့် တူ
သော မတုန်လှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူ သော။
ဇလဇူပမသီတလ သီလယုတံ၊ ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာ
သော သီတင်းနှင့်လည်း ယှဉ်သော။ ပထဝီသဟနံ၊ မြေကြီး
နှင့်တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်လည်း ရှိတော်မူသော။

သော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်
မူသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝေ၊
နေ့၌။ ဒိဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တော၊ တင့်တယ်
တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတိ ဇနုနေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေ
တတ်သော။ သီလာသနမ္ပိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၌။
အာသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ကို ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို။
ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်း
သုံးလပတ်လုံး ဟောတော်မူလေပြီ။ အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်း
ကင်းတော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိ
ကလေဟိ၊ မချို့တဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ၊ နှောင့်ရှက်
ခြင်း ကင်းကုန်သော။ ပါဒပကံဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊ ခြေ
တော်တည်းဟူသော ကြာ၏နူးညံ့သော အပြင်၌ တရားရှစ်
ကွက် စက်လက္ခဏာတော် တည်းဟူသော အရေးတို့ဖြင့်။
တီဟိ လောကေဟိ၊ သုံးဘုံသူတို့နှင့်။ နိရူပမေယျတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်
အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမ္မာပုဏ္ဏေဝေ၊ ကောင်းစွာ ရောက်
တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောက မဟိတံ၊ ခပ်သိမ်း
သော လောကသည် ပူဇော် အပ်သော။ အသမံ၊ အတုမရှိ

ထသော။ တံနာထံ၊ ထိမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာ နရသမော သရဏံ၊ လူနတ်တို့၏ စုဝေးရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ဓိတတ္ထံ၊ တည်ကြည်သော။ စိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ပညာပဒီပ ဇုတိယာ၊ ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှောင်လည်း ရှိတော် မူထသော။ အတ္ထာဘိကာမံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန် အလိုရှိတော်မူထသော။ နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်နှင့်ယှဉ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ အနန္တညဏံ၊ အဆုံးမရှိသောညဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိလဂုဏ နိဓာနေ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီလောကုတ္တရာ ဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ ယောမုနိန္ဒေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်ရာအစစ်ဖြစ်သော။ ဣသိပတနာပိ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန်တောသို့။ ဥပဂန္တံ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်တော၌။ အကုသလဆေဒံ၊ အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ

တရားတော်ကို။ ပဝတ္တော၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ အတုလံ၊ အတုမရှိထသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ ဝန္ဒနေယျံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော် မူထိုက် ထသော။ တံ မုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အခြံအရံ လည်း ရှိတော်မူ ထသော။ သုရုစိရပ္ပဘာဟံ၊ ပြုံးပြုံးပြက် နှစ်သက်ဖွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိထသော။ သိရိဝိသယာလယံ၊ ဘုန်းပညာ ကျက်သရေ အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော် မူထ သော။ ဝုပိတမိန္ဒြိယေဟံ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သော စက္ခုအစ ရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ရဝိသသိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပ စိတ္တံ၊ နေဝန်း၊ လဝန်း အစရှိ သော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော် မူထသော။ သုရနရပ္ပဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ် တော်မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယောဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်း ဘုရားသည်။ မုဟ ပဋိဿာသာဒိ တုလ္လောလဝီစိ၊ မောဟ၊ ပဋိဿာတ်၊ လောဘ၊ အစရှိသော လောကလက် လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာ သော လှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့် ပြမ်းထသော။ သံသရာဿံ၊ သံသရာ တည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအယဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုဓမ္မန၊ မဂ္ဂင်

ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သဘောဖေါင်ဖြင့်။ တရံ၊ ကူးတော်
မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ ပါရပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။
ပဇာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်
မူထသော။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထ
သော။ အသမသရဏံ၊ အတုမရှိ လည်းလျောင်းရာလည်း
ဖြစ်တော်မူထသော။ ဧကတိတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့
ကူးခတ်မြတ်သောရေဆိပ်သဘွယ်ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌံ၊
မှီခိုရာ ကျန်းနှင့်လည်းတူတော် မူထသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊
ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေ
ကောင်းသဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော
နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ တံဓမ္မ
ရာဇံ၊ ထိုတရား မင်းဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း
ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ၊ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော
ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏ အနီး၌။
နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။
နယနသုဘင်္ဂ၊ လူနတ်တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာထသော။
အာကုလဏ္ဏဂိုဏ်းလံ၊ ရောယှက်သော ရေအယဉ် မီးအလျှံ
ရှိထသော။ ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံ၊ မိစ္ဆာတည်းဟူသောကွန်ရက်ကိုဖျက်ဆီး

တတ်သော အလေ့ရှိတော်မူထသော။ မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့
သည်။ အ-အဟိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။ ပါဠိဟေရံ၊ ရေ၊ မီး အစုံ
အစုံ အစရှိသော တန်းခိုးပြာဠိဟာကို။ သီသံ၊ လျင်စွာ။
အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဠိ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်
မြတ်စွာထသော။ ပရမ ရတိဇံ၊ မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်သော။ ဣဒ္ဓိဓမ္မဟိ၊ တန်းခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်
ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူပြီးသသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယုဒယာရုဏော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ် တည်း
ဟူသော တက်လတ်သော နေအရုဏ်လည်း ရှိထသော။
ဉာဏဝိတ္တိဏ္ဏဗိဓမ္မော၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော ကျယ်စွာ
သော အဝန်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧကော၊ တုဘက်
ကင်းမြောက် တယောက်တည်းသာ ဖြစ်တော်မူထသော။
ယောမုနိန္ဒက္ကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော
နေမင်းသည်။ ကမလ ကထိတံ၊ ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
ဝိနေယျပ္ပါဏောသံ၊ ဝေနေယျ သက္ကဝါ အပေါင်းကို။ ဓမ္မရံ
သိဝရေဟိ၊ မြတ်သောတရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။
သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသော အားဖြင့်
ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်စွာသော။
တိဘဝကုဟရေ၊ လောကသုံးပါးအတွင်း၌။ ဗျာပိတက္ကိတ္တိ
နဉ္စ၊ အဆုံးမရှိ နှ့်သော ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူထသော။
တိလောကေကစ္စက္ခု၊ ဘုံသုံးပါးတို့၏ အထွတ်အမြတ် ဖြစ်

သော မျက်စိဖြစ်တော်မူထသော။ သုခမသဟနံ၊ သုတပါး
တို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့သောအမှုကို သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူ
ထသော။ မဟေသိံ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည် ကျေးဇူး ဂုဏ်
အထူးကို ဆည်းပူးရှာမှီးတော်မူထသော။ တံမုနိန္ဒက္ကံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇီနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိ
ပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော် မူခြင်းကြောင့်။
အလဂ္ဂမာနသော ငြိတုယ်ခြင်းကင်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။
အနေကဇာတိယံ၊ များစွာသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။
သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့်တကွသော။ အင်္ဂဇီဝိတမ္ပိ၊ အင်္ဂါ
ကြီးငယ် အသက်ကို စင်လျက်လည်း။ အတ္ထိကာဿ၊ အလိုရှိ
သောသူအာ။။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးလှူတော်မူသည်သာလျှင်
ကတည်း။ ဒါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမီကို၎င်း။ တတော၊ ထိုဒါန
ပါရမီမှ။ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလ
ပါရမီစသော ကိုးပါးသော ပါရမီကို၎င်း။ အပ္ပရိ၊ ပြည့်
တော်မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့၏။
ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သော အဖြစ်
သို့။ ဥပယာတံ၊ ရောက်တော် မူပြီးထသော။ ဧကဒိပကံ၊
လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်မှီခိုရာ မြတ်သော ကိုင်းကျွန်းသဘွယ်
လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ တံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်၊ ဥပမတ္တိနတ်
 တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော။ နိဓန
 ဝပုဓရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူ
 ထသော။ မရဘင်္ဂံ၊ မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထ
 သော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
 မတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာ
 တည်းဟူသော ဆီမီး တန်ဆောင်ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင်
 တောက်အောင် ထွန်းညှိတော် မူပြီးထသော။ ဇယဝရ သ
 ယနေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ၍ မြတ်သော
 ဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်
 တော်မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့တော်မူထ
 သော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ၊ ဆည်းကပ် ရောက်လာကုန်သော
 ဗြဟ္မာလူနတ် ပရိသတ်တို့အား။ ဝရဂီရကထိတံ၊ မြတ်သော
 တရားစကားကို ဟောတော်မူတတ်ထသော။ ပါပဟိနံပဟိနံ။
 ညစ်ညမ်းယုတ်မာကိုလေသာကို ပယ်ခွါတော် မူပြီးထသော။
 လောကာ လောကာဘိရာမံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ
 လျော်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ မုနိန္ဒံ၊ ရဟန်းတကာတို့ကို
 အစိုးရတော်မူထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊ မချွတ်။ အဘိနမေ အဘိနမာမိ၊
 ရိုသေစွာရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓဗိဓမ္မော၊ အရပ်
 နှင့် အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသော

ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒုကရစရဏော၊ အကြိမ်
တရာဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သောလက်ဘဝါး
တော်၊ ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မဗောသော၊
ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက် ကဲလွန်စွာ သာယာသော အင်္ဂါ
ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဧကီ
ဇဗော၊ ဧကီမည်သောသား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုး
သော မြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကောသတ္ထာ
ဒင်္ဂဇာတော၊ ရွှေပဒုမ္မာကြာချပ်နှင့် တူသော အအိမ်ဖြင့် ဖုံး
လွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်လှစွာသော ယောကျ်ားမြတ်
၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ပုနရပိ၊ တဖန်လည်း။
သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ ရွှေခြေ
နင်းအပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာ တည်သော ခြေဘဝါးတော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။ မူဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင်
နှစ်ခုတို့၏အလယ်၌ နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏလုံ မွေ့ရှင်တော်
လည်းရှိတော်မူ၏။ အထမပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ သုဂတော၊
ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့
ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ နိလက္ခိ၊ ညို
သော မျက်လုံးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဒီဃပဏှိ၊ ရှည်သော
ဖနောင့်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သုခမ ဗေလဆဝီ၊ သိမ်မွေ့
လှစွာသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော
အရေတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ထောမ္ပ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊ အနည်း

ငယ်သော အရသာကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ်မြတ်သော အကြွေတော်တို့၏ အဖျားလည်း စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာလီသဂ္ဂဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့ထ မှန်မြတ်လှသော သွားတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ သမက လပနဇော၊ လှနှင့် ဖြတ်သကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပဝိဏော၊ ရေစီးကြောင်းမထင် ပြည့်ဖြိုးစင်သော ကျောက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ စကေနုကိတပါဒေါ၊ စက်ဖြင့်မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠ ဒသနော၊ မကျဲသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဿခံပါဒေါ၊ မြူမတင်လင့် မြတ်သော ဖမျက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ တိဠန္တော၊ ရပ်တော်မူလျက်။ နော နမန္တော၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ။ ဥဘယကရမုဒုနော၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာသော လက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဇဏ္ဍုကာနိ၊ ပုဆစ်ဒူးတော် နှစ်ဘက်တို့ကို။ အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဇ္ဇကုဏ္ဍော၊ ရွှေမုရိုးစည်းငယ် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရုဏ ပခုမကော၊ ထိုခဏဖွားသော နွားငယ်၏ မျက်မိုးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့ပျိုညိုသော မျက်မိုးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗစု

ကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရွှေထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တပ္ပိဏောစ၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီသင်္ဂုလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ လောမက္က ပေကလောမော၊ တခု တခုသော မွေးတိုင်းတော်၌ တချောင်း၊ တချောင်းစီသာ ရောက်သော မွေးညှင်း တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပန္နောဒါတဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုး ဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ကနကသမ တစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေစင်ကဲ့သို့သော အရည်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နိလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော၊ မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့ တက်သော လင်္ကျာရစ်လည်၍ တည်သော အလွန်ညိုသော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလဇိဌေါ၊ ကြီးပြန့်သော လျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သီဟ ဟနုကော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသောပြည့်ဖြိုးစွာသောမေးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဇလိကပ္ပါဒဟတ္ထောစ၊ လေသွန်းတံခါး၌ လက်သမားတပ်စီထားအပ်သော ရွှေပုတ်တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ ရှည်သော ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဏှိသ သိသော၊ နဖူးသင်းကျစ်ခြယ်

လှယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်
မူ၏။ ဣတိ ဂုဏ သဟိတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူး
အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တံမဟေသိ၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ၊ လူ့ရွာ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော၊ ဘုရား-ဘုရားဟူသောအသံကို
မျှလည်း။ အတိဒုလ္လဘတရော၊ အလွန်ကြားရခဲသေးတုံ၏ရှင်။
ဗုဒ္ဓ ဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကာ-ကဿ၊
အဘယ်ဆိုဘယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဘာ
ဝိ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဝိဝိဓဟိတသုခံ၊ အထူးထူး အပြား
ပြားသော စီးပွားချမ်းသာကို။ ပတ္တယန္တော၊ တောင့်တကုန်
သော။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣဉ္ဇံ၊ အလိုရှိ
အပ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဝဟန္တံ၊ ရွက်ဆောင်
တော်မူတတ်ထသော။ သုရနရမတိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်
အပ်တော်မူထသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ ဒက္ခိ
ဏေယျံ၊ မြတ်သော အလှကို ခံတော်မူထိုက် ထသော။
လောကာနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒိဝဇ္ဇံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွား
စေတတ်ထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသောအားနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူထသော။ အသမံ၊ တုဘက်လည်းကင်းပြီးထသော။
တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမဿန္တု၊ ရှိခိုးစေ
ကုန်သတည်း။

၂၇။ ဧတေနပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သောအဟံ၊ ထိုင်သည်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန် ဘဝ၌။ နိပုဏမတိ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်၎င်း။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ တိတ္ထော၊ ရောင့်ရဲသည်၎င်း။ ဒက္ခော၊ လိမ်မာသည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌဇုပညာ၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူပညာရှိသည်၎င်း။ အဝိကလ ဝီရိယော၊ မချို့တဲ့သော လုံ့လရှိသည်၎င်း။ ဘောဂဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်၎င်း။ သံဝိဘာဂီ၊ ခွဲခြမ်း ဝေဖန်တတ်သည်၎င်း။ တိက္ခော၊ ထက်မြက်သည်၎င်း။ သူရော၊ ရဲရင့်သည်၎င်း။ ဓိတတ္ထော၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်၎င်း။ သပရဟိတဓရော၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား၊ သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ဆောင်တတ်သည်၎င်း။ ဒီသဇီဝိ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ ဓညော၊ ဘုန်းရှိသည်၎င်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းလှသည်၎င်း။ ယသသီ၊ များသော အခြံအရံ ရှိသည်၎င်း။ အတိဗလဝဓရော၊ အလွန်သော အားကို ဆောင်နိုင်သည်၎င်း။ ကိတ္တိမာ၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းရှိသည်၎င်း။ ခန္တုပေတော၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။

၂၈။ သောအဟံ၊ ထိုင်သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်၎င်း။ ဒါတဂုံပေတော၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံ

သည်၎င်း။ ပရမသိရီစ၊ မြတ်သော ဘုန်းကျက်သရေ ရှိသည်
 ၎င်း။ ဒယောစ၊ သူတပါးကို သနားခြင်း ရှိသည်၎င်း။
 ဝိရတ္တောစ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်၎င်း။ လဇ္ဇီစ၊ မကောင်းမှုမှ
 ရှက်တတ်သည်၎င်း။ ကလျာဏ မိတ္တောစ၊ ကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်၎င်း။ အဘိရတကုသလောစ၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုတို့၌ အလွန် မွေ့လျော်တတ်သည်၎င်း။ ပဉ္စသီလာ
 ဘိရက္ခောစ၊ ငါးပါးသောသီလကို အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်
 သည်၎င်း။ အပ္ပိစ္ဆောစ၊ နည်းသော အလိုရှိသည်၎င်း။
 အပ္ပကောဓောစ၊ နည်းသော အမျက်ရှိသည်၎င်း။ အတိ
 ဝုဇ္ဇဟဒယောစ၊ အလွန် ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း။
 ဣဒ္ဓိမာစ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း။ အပ္ပမေယျောစ၊
 မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်၎င်း။ ပါသံသောစ၊ ချီးမွမ်း
 ထိုက်သည်၎င်း။ ပေမဝါစောစ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကို
 ဆိုတတ်သည်၎င်း။ သုဇနဂုဏဝိဒ္ဓစ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်၎င်း။ မာမကောစ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါ
 လို၏။

၂၉။ ဣတ္ထံ-ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ အသင်္ခယေ၊ ဤမျှဤရွှေ့ရှိ၏ဟု
 မရေတွက်နိုင် ကုန်ထသော။ လက္ခဏဒီပိတေ၊ အစိတ် ဖြစ်
 သော ဥပလက္ခဏ နည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော။ နာထ
 ဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ သူစကာသု၊

ပြတတ်ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်။ ဧကဂါထမ္ပိ၊
တဂါထာကိုမျှ သော်လည်း။ ဗုဓော၊ ပညာရှိသော။ ယော
ကုလပုတ္တော၊ အကြင် အမျိုးကောင်းသားသည်။ သာရတေ၊
အောက်မေ့ရာ၏။

၃၀။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။
စတုရာပါ ယမုတ္တောစ၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၎င်း။
အတ္တ ဒ္ဓယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ အကျိုးစီးပွား နှစ်ပါးကို။
သာဓကောစ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၎င်း။ ယတော-
ပဒ္ဒဝဇာလောစ၊ ဖျောက်အပ်သော ဘေးရန် တည်းဟူသော
ကုန်ရက် ရှိသည်၎င်း။ ဟိတသုခဿ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။
လာဘီစ၊ ရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို။ အဓိပေါစ၊ အစိုး
ရသော နတ်မင်း အဖြစ်သည်၎င်း။ စတု ဒိပိဿရောပိဝါ၊
လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်
သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ အဆုံး
စွန်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော
အကျင့်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာ
တည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရုယျ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သေတ ဆတ္တကံ၊ မြတ်
သော ထီးဖြူကို။ ဓာရံဓာရေန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊
မီးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ သောတိ၊
ရောက်လတ္တံ့ သတည်း။ ဣမသ္မိံအတ္တဘာဝေ ပိ၊ ဤကိုယ်

အဖြစ်၌လည်း။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ ဒီသဇီဝိ
ကော၊ ရှည်သော အသက် ရှိသည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်
ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်။
ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်၎င်း။ ဘာဝနာ ဘိရတီမနော၊
ဘာဝနာ၌ အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဇနပွိ
ယော၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်၎င်း။ ဇနာပေါ၊
သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊
ဖြစ်ရာ၏။ အခိလဓာရဏေ၊ အလုံးစုံသော ဂါထာကို ဆောင်
ခြင်း၌။ ကာကထ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီး၏။

၆-လောကနိတိပဒ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

- ၁။ လောကနိတိံ ပဝက္ခာမိ၊
နာနာသတ္ထ-သမုဒ္ဓဋ္ဌံ။
မာဂဓေနော သံခေပံ၊
ဝန္တိတော ရတနတ္ထယံ။
- ၂။ နိတိံ လောကေ ပုရိသဿ သာဓော၊
မာတာ ပိတာ အာစရိယော စ မိတ္တော။
တဿွာဟိ နိတိံ ပုရိသော ဝိဇ္ဇညာ။
ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတော စ။
- ၃။ အ-လသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊
အ-သိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ၊
အ-ဓနဿ ကုတော မိတ္တံ၊
အ-မိတ္တဿ ကုတော သုခံ၊
အ--သုခဿ ကုတော ပုညံ၊
အ-ပုညဿ ကုတောဝရံ။
- ၄။ သိပ္ပံ သမံ ဓနံ နတ္ထိ၊
သိပ္ပံ စောရာ န ဂဏ္ဍန္တိ။
ဣဓ-လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
ပရ-လောကေ သုခါဝဟံ။

- ၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
 စိတ္တေ သုတံ နိဓာပယေ။
 ဝမ္ဘိကောဒက-ဗိန္ဒူဝ၊
 စိရေန ပရိပူရတိ။
- ၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊
 ဝိဇ္ဇံဝါ သိပ္ပ မထဝါ။
 ကေမိ ပရိယောဒါတံ၊
 ဇီဝိတ ကပ္ပကာရဏံ။
- ၇။ သေလေ သေလေ နမာဏိက္ကံ၊
 ဂဇေ ဂဇေ နမုတ္တိကံ၊
 ဝနေ ဝနေ နစန္ဒနံ၊
 ဌာနေ ဌာနေ နပဏ္ဍိတံ။
- ၈။ ပဏ္ဍိတော သုတ-သမ္ပန္နော၊
 ယတ္ထ အတ္ထိတိ စေသုတော။
 မဟုဿာဟေန တံဌာနံ၊
 ဂန္ထဗ္ဗံ သုတေသိနာ။
- ၉။ သိနေ သိပ္ပံ သိနေ ဓနံ၊
 သိနေ ပဗ္ဗတမာရုဟံ။
 သိနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊
 ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။
- ၁၀။ သုတိ သမ္မုတိ သင်္ချာစ၊
 ယောဂါ နိတိ ဝိသေသိကာ။

- ဂန္ဓဗ္ဗာ ဂဏိကာစေဝ၊
 ဓနု ဗေဒါစ ပူရဏာ။
- ၁၁။ တိကိစ္ဆာ ဣတိဟာသာစ၊
 ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒတိ။
 ကေတု မန္တာစ သဒ္ဓါစ၊
 သိပ္ပါဠာရသကာ ဣမေ။
- ၁၂။ အပ္ပဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရီ၊
 ပဇ္ဇေန္နော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော။
 ဗာလော ပုဋ္ဌော အပ္ပဋ္ဌောပိ၊
 ဗဟံပိ ဘဏတေ သဒါ။
- ၁၃။ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊
 ပရ-ဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ။
 ယတာကိစ္စေ သမုပ္ပန္နော၊
 န တံ သိပ္ပံ န တံ ဓနံ။
- ၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒမာလံ၊
 ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယောပမာဏံ။
 ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ ကထိတ-ဝါက္ခံ၊
 ပထဝိ ပမာဏံ တိဏမိလာတံ။
- ၁၅။ အပ္ပဿုတော သုတံ အပ္ပံ၊
 ဗဟံ မညတိ မာနဝါ။
 သိန္ဒုဒက မပဿန္တော၊
 ကုပေ တောယံ ဝ မဏ္ဍုကော။

- ၁၆။ ပဌမံ နပရာဇိတော သိပ္ပံ၊
ဒုတိယံ နပရာဇိတော ဓနံ။
တတိယံ နပရာဇိတော ဓမ္မံ၊
စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။
- ၁၇။ ဗျတ္တာ ပုတြာ ကိံ မာလသော၊
အဗျတ္တော ဘာရ-ဟာရိကော။
ဗျတ္တကော ပူဇိတော လောကေ၊
ဗျတ္တာ ပုတြာ ဒိနေ ဒိနေ။
- ၁၈။ မာတာ သတြု ပိတာ ဝေရီ၊
ယေန ဗာလော နသိက္ခိတော။
သဘာ-မဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
ဟံသ-မဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။
- ၁၉။ ကဏ္ဍကာဂိရိ ကော တိက္ခတိ၊
ကော အဉ္ဇနံ မိဂက္ခိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ကော ပဝတ္တတိ သမတိဘာဝေါ။
- ၂၀။ နရသံ အ-ကောတဗျလံ၊
အ-ဓနဿာ လင်္ကတဗျံ။
အ-လောဏကန္တု ဗျဉ္ဇနံ၊
ဗျာကရဏံ အ-သိပ္ပဿ။
- ၂၁။ သုဿုဿ သုတသမ္ပန္နော၊
သုတ-ပညာယ ပဝုတိ။

လောကနိတိပါဠိ

- ပညာယ အတ္တံ ဇာနာတိ၊
အတ္ထော ဉာတော သုခါဝဟော။
- ၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟိနော ဂေါဏ-သမော ဘဝေ။
- ၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ-သမံ မိတ္တံ၊
နစ ဗျာဓိ-သမော ရိပု။
နစ အတ္တ-သမံ ပေမံ၊
နစ ကမ္မ-သမံ ဗလံ။
- ၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊
သီဟော ဂုန္ဒံ နသောဘထေ။
ဂဒြဘ-မဇ္ဈေ တုရဂေါ၊
ဗာလ-မဇ္ဈေစ ပဏ္ဍိတော။
- ၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဒဗ္ဗိ သူပ-ရသံ ယထာ။
- ၂၆။ မုဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညု၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ၊
ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဇိဝ္ဗါ သူပ-ရသံ ယထာ။

- ၂၇။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊
 သူရော သင်္ဂါမ-ဘူမိယံ-
 ပဏ္ဍိတဒ္ဓဂ္ဂ ဝါဏိဇော၊
 ဝိဒေသ-ဂမနော တထာ။
- ၂၈။ ဓန-နာသံ မနော-တာပံ၊
 ဃရေ ဒုစရိတာနိစ၊
 ဝဉ္ဇနဉ္ဇ အဝမာနံ၊
 ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။
- ၂၉။ ပတ္တာ နုရူပကံ ဝါက္ခံ၊
 သဘာဝ ရူပကံ ပိယံ။
 အတ္တာ နုရူပကံ ကောဓံ၊
 ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။
- ၃၀။ အ-ဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊
 အ-ဗလဿ ဟတာ နုရာ။
 အပညဿ ဝါကျ-ကထာ။
 ဥမတ္တက-သမာ ဣမေ။
- ၃၁။ အနုဂ္ဂါယံ ဂမယန္တော၊
 အ-ပုစ္ဆာ ဗဟု-ဘာသကော။
 အတ္တ-ဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
 တိဝိဓံ ဟိန-လက္ခဏံ။
- ၃၂။ အပ္ပ-ရူပေါ ဗဟံ ဘာသော၊
 အပ္ပ-ပညော ပကာသကော။

- အပ္ပ-ပူရော သဋ္ဌော ခေါဘော၊
အပ္ပ-ခီရာ ဂါဝီ စလေ။
- ၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သီဟေ၊
ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။
အ-ပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိ ဟုတ္တာ၊
ခီရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။
- ၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သီဟေ၊
သုကရေပိ ဥဟေ ဒိပေ။
ဗိဋ္ဌာရေ သဒိသေ ဗျဋ္ဌေ၊
သဗ္ဗမီရေ သိပ္ပသမေ။
- ၃၅။ နတိတ္ထိ ရာဇာ ဓနမှိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သု-ဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယ-ဒဿနေ၊
ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။
- ၃၆။ ရူပ-ယောဗ္ဗန-သမ္ပန္နာ၊
ဝိသာလ-ကုလ-သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂဇ္ဇာ ဣဝ ကိံသုကာ။
- ၃၇။ ဟိန-ပုတ္တော ရာဇာ မစ္စော၊
ဗလ-ပုတ္တောစ ပဏ္ဍိတော။
အ ဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညထ။

- ၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပ-လောဘေန၊
ဗဟံ ဂဏှာတိ တံ သိပ္ပံ။
မူဂေါ သုပိနံ ပဿံ၊
ကထေတုမ္ပိ န ဥဿဟေ။
- ၃၉။ နဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ သဋ္ဌတိ။
န ခိပေတုံ အပါယေသု၊
သိဿာနံ ဝုခ္ခိ ကာရဏာ။
- ၄၀။ တဂ္ဂရဉ္စ ပလာသေန၊
ယော နရော ဥပနယုတိ။
ပတ္တာပိ သုရတိ ဝါယန္တိ၊
ဧဝံ ဓီရု ပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ နိဋ္ဌိတံ။

၂-သုဇန ကဏ္ဍ

- ၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ သမာသေထ။
သဗ္ဗိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊
သေယျော ဟောတိ နပါပိယော။
- ၄၂။ စဇ ဒုဇန သံသဂ္ဂံ၊
ဘဇ သာဓု-သမာဂမံ။

လောကနီတိပါဌ်

ကရ ပုည မဟောရတ္ထံ၊

သရ နိစ္စ မနိစ္စကံ။

၄၃။ ယထာ ဥဒ္ဓမ္မရ-ပက္ခာ၊

ဗဟိ ရတ္တကမေဝစ။

အန္တော ကိမိလ-သမ္ပုဏ္ဏာ၊

ဧဝံ ဒုဇ္ဇန- ဟဒယာ။

၄၄။ ယထာပိ ပနသာ ပက္ခာ၊

ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝစ။

အန္တော အမတ-သမ္ပန္နာ၊

ဧဝံ သုဇ္ဇန ဟဒယာ။

၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒန တရု နဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊

နာဂေါဂတော နရ-မုခေ န ဇဟာတိ လိဋ္ဌံ။

ယန္တဂတော မဓုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆု၊

ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ-ဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။

၄၆။ သိဟောနာမ ဇိဿတ္ထာပိ၊

ပဏ္ဏာဒိနိ န ခါဒတိ။

သိဟောနာမ ကိသောစာပိ၊

နာဂ-မံသံ န ခါဒတိ။

၄၇။ ကုလ-ဇာတော ကုလ-ပုတ္တော၊

ကုလံ-ဝံသ-သုရက္ခတော၊

အတ္တနာ ဒုက္ခ ပတ္တောပိ

ဟိနံ ကမ္မံ နကာရယေ။

- ၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊
 တတော စန္ဒံ သီတလံ။
 စန္ဒနံ—စန္ဒသီတမှာ၊
 သာဓု—ဝါကျံ သုဘာဘိတံ။
- ၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊
 မေရု ရာဇာပိ နမတိ။
 သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
 ပဗ္ဗတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ။
 ဝိကသေ န ဝိပရိတံ၊
 သာဓု—ဝါစာ ကုဒါစနံ။
- ၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
 တကော ဉာတိ မာတာ—ပိတု။
 တတော အာစရိယော ရညော၊
 တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓာ။
- ၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊
 ဂုဏ မိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ။
 မက္ခိကာ ပုတိ မိစ္ဆန္တိ၊
 ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။
- ၅၂။ မာတာ—ဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊
 ပိတာ—ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ။
 ဥဘော မာတာ—ပိတာ—ဟိနာ၊
 ဒုဗ္ဘာသာစ ဒုက္ခိရိယာ။

လောကနီတိပါဌ်

၅၃။ မာတာ—သေဌဿ သု—ဘာသာ၊
ပိတာ သေဌဿ သု—ကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ—ပိတာ သေဌာ၊
သု—ဘာသာစ သုကိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သူရ မိစ္ဆန္တိ၊
မန္တိ—သုခံ ကုတုဟလေ။
ပိယဉ္စ အန္တ—ပါနေသု၊
အတ္တ—ကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသ္မာ၊
ဒန္တံ ဒဿေတိ ဟိံ သိတုံ။
ဒုဇ္ဇေနော သုဇနံ ဒိသ္မာ၊
ရောသယံ ဟိံသ မိစ္ဆတိ။

၅၆။ မာစ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
ကရောသိ ကာရာပေသိဝါ။
သာဟသာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊
မန္တော ပစ္ဆာ နုတပ္ပတိ။

၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတုာ ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရုသ-ဝါစံ ခမထ၊
တေ ခန္တိမုတ္တမ မာဟု သန္တော။

၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မောဓေ၊
ဌာနေ အသုစိ-သက္ခတေ။

တတော အရိမှိ အပ္ပိယေ၊

တတောပိ အကတညနာ။

၅၉။ သြဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊

အသပ္ပိစ နိဝါရယေ။

သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောဟိ၊

အ သတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊

သုရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။

နိစံ အပ္ပက-ဒါနေန၊

ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။

၆၁။ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္ဆာဟု၊

ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။

ဝိသံ ဧကံ ဝ ဟနတိ၊

သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။

၆၂။ ဇဝေန ဘဒြံ ဇာနန္တိ၊

ဗလီဗဒ္ဓဉ္စ ဝါဟေန။

ဒုဟေန ဓေနံ ဇာနန္တိ၊

ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၆၃။ ဓန မပ္ပမ္ပိ သာဓုနံ၊

ကုပေ ဝါရိဝ နိဿယော။

ဗဟံအပ္ပိ အ-သာဓုနံ၊

နစ ဝါရိ ဝ အဏ္ဏဝေ။

၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇော၊
ရုက္ခော ခါဒန္တိ နော ဖလံ။
ဝဿန္တိ ကုဋိ နော မေဃော၊
ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။

၆၅။ အပ္ပတ္တေယျံ နပတ္တေယျ၊
အ-ဝိန္တေယျံ နစိန္တေယျ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊
ကာလံ မောသံ န ဣစ္ဆယေ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ ဘဝတိ၊
စိန္တတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
နဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊
ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿ ဝါ။

၆၇။ အသန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊
သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အ-သတံ ဓမ္မံ ရောစတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

သုဇနကဏ္ဍံ နိဠိတံ။

၃-ဗာလဒုဇန ကဏ္ဍ

၆၈။ အတိ ပိယော နံကာတဗျော၊
ခလော ကောတုဟလံ ကရော။

သိရသာ ဝဟမာနောပိ၊

အစုပ္ပရော ခဉ္စော ယထာ။

၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊

သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌကရော ခလော။

မန္တော သဓေဟိ သော သပ္ပေါ၊

ခလော ကေနုပသမ္ပတိ။

၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလံ၊

ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။

ဗာလော ဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊

သဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ။

၇၁။ မဇ္ဇ ဝ မညတိ ဗာလော၊

ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။

ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ။

အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

၇၂။ နံ သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊

သာဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။

ကာယသု ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊

နိရယံ သော ပပဇ္ဇတိ။

၇၃။ သရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကောစ၊

ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနရော။

သကုဏေ ဒုဋ္ဌောစ ကာကော၊

နရေ ဒုဋ္ဌောစ ပြာဟ္မဏော။

၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊
သဒ္ဓမ္မံ အ-ဝိဇာနတံ။

၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သ-ဒေါသံ၊
ခလ-ဇာတော န ပဿတိ။

၇၆။ နတ္ထ-ဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊
ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယေ ကုမ္မာဝ-အင်္ဂါနိ၊
ပရ-ဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။

၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ။
ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊
ဝဏ္ဏိတောဝ သုဝဏ္ဏိတံ။

၇၈။ လုဒ္ဓံ အတ္ထေန ဂဏှေယျ၊
ထဒ္ဓံ အဉ္စလိ-ကမ္မုနာ။
ဆန္ဒာ နုဝတ္တိယာ မုဠိ၊
ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒဇေန ကဏ္ဍံ နိဠိတံ။

၄-မိတ္တ ကဏ္ဍ

- ၇၉။ ဟိတ-ကာရော ပရော ဗန္ဓု၊
 ဗန္ဓုပိ အ-ဟိတော ပရော။
 အ-ဟိတော ဒဟ-ဇော ဗျာဓိ၊
 ဟိတံ အရည မောသဓံ။
- ၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏ-ဟန္တာရံ၊
 ပစ္စက္ခေ ပိယ-ဝါဒိနံ။
 ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
 ဝိသကုမ္ဘေ ယထာ မဓုံ။
- ၈၁။ ခန-ဟိနေ စဇေ မိတ္တော၊
 ပုတ္တ-ဒါရာ သဟော ဒရာ။
 ခနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊
 ခနံ လောကေ မဟာ-သခါ။
- ၈၂။ ဇာနေယျ ပေသေန ဘစ္စံ၊
 ဗန္ဓဝါပိ ဘယာ ဂတေ။
 အပ္ပကာသု တထာ မိတ္တံ၊
 ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။
- ၈၃။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
 ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
 တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
 သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အ-မိတ္တဿ၊

မိတ္တဉ္ဇာပိ န ဝိဿသေ။

ကဒါစိ ကုပ္ပိတေ မိတ္တေ၊

သဗ္ဗ-ဒေါသံ ပကာသတိ။

၈၅။ သကိံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတျာ၊

ပုန သန္နိတု မိစ္ဆတိ။

သော မစ္စုံ ဥပဂဏှာတိ၊

ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။

၈၆။ ဝဟေ အ-မိတ္တံ ခန္ဓေန၊

ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။

တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊

သေလေ ဘိန္ဓေ ဃဋ္ဌံ ဣဝ။

၈၇။ ဣဏ-သေသော အဂ္ဂိ-သေသော၊

ရောဂ-သေသော တထေဝ။

ပုနပ္ပုနံ ဝိဝုဒ္ဓိန္တိ၊

တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံ မုခံ ယဿ၊

ဝါစာ စန္ဒန- သီတလာ။

တာဒိသံ နောပ-သေဝေယျ၊

ဟဒယေတု ဟလာဟလံ။

၈၉။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊

နစ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။

တတော အ-ပဂ္ဂဏှံ သာမိံ၊
နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သိင်္ဂီ ပညာသ-ဟတ္ထေန၊
သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟဿေန၊
ဒေသ-စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၉၂။ ရောဂါတုရေစ ဒုဉ္စိက္ခေ၊
ဗျသနံစ သတြု-ဂဟေ။
ရာဇ ဒွါရေ သုသာနေစ၊
သခါ တိဋ္ဌာ သု-မိတ္တကာ။

၉၃။ သီတ ဝါစော ဗဟု-မိတ္တော၊
ဖရသော အပ္ပ-မိတ္တကော။
ဥပမံ တွေ ဉာတဗ္ဗံ၊
သုရိယ-စန္ဒ-ရာဇနံ။

မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

- ၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓိံ ရူပံ၊
 နာရိ-ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
 ဝိဇ္ဇာရူပံ အရူပါနံ၊
 ခမာ ရူပံ တပဿိနံ။
- ၉၅။ ဣတ္ထိနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊
 ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
 ဘိက္ခုနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊
 ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။
- ၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
 ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
 ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
 ဣတ္ထိ သောဘာဝ သာမိကာ။
- ၉၇။ ပဉ္စ-ရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
 သတ္တ-ရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
 ကေ-မာသာ သု-ဘရိယာ၊
 အခု-မာသာ သိဿာ မလာ။
- ၉၈။ ဟိံ ရမတိ ပင်၊
 ဟင် ရမတိ ပေါက်။
 ထိ ရမတိ ပု၊
 ခု ရမတိ ဓံ။

- ၉၉။ ဇိဏ္ဏမန္တံ ပသံသေယျ၊
ဒါရဉ္စ ဂတ ယောဗ္ဗနံ။
ရဏ ပုနာ ဂတာ သူရိ၊
သဿဉ္စ ဂေဟမာဂတံ။
- ၁၀၀။ ဒွိ-တရိ-ပတိ နာရီစ၊
ဝိဟာရ ဒွိ-တရိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဒွိ-တြိ ဝါသဉ္စ၊
ကတ-မာယာ ဗဟုတရိ။
- ၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊
မိတ္တံ ဒန္တိ အ-ဘာဏိကာ။
ဣတ္ထိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂီနံ အပ္ပ-ဘောဇနံ။
- ၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊
ဝိစိ-ဝိနာစ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသ-ဝိနာ ပေါက္ခရဏီ၊
ပတိ-ဝိနာ ကညာ သောဘေ။
- ၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊
ဣတ္ထိယာဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသောဝ ဟိ ပဓာနေ၊
ဣတ္ထိ သူစိ-သုတ္တံ ယထာ။
- ၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ ဝကံ-နဒီ၊
သဗ္ဗေ ကဠမယာ ဝနာ။

- သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊
လဘ မာနေ နိဝါတကေ။
- ၁၀၅။ ဝိဝါဒ-သီလီ ဥဿယ၊
ဘာဏိနီ ပဿ-တဏှိ ဗဟူ-ပါက-တ္တနီ။
အဂ္ဂန္တုတ္တိ ပရ-ဂေဟ-ဝါသီ၊
နာရီ စတ္တာ-ပုတ္တသတံပိ ပုမာ။
- ၁၀၆။ သုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနိဝ ကန္တိနီ၊
ဂုယေသု ဌာနေသု ဘဂိနိဝ ဟိရီ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရိဝ ဒါသိနီ၊
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရမ္မတီ။
ရူပိသု သိက္ခိ ကုပ္ပနေသု၊
ခမနီ သာ နာရီ သေဠိတီ။
ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ ကာယဿ၊
ဘေဒါစ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။
- ၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တနု မဇ္ဈဂတ္တာ၊
သုရု သုကေသိ သမ-ပန္တိ-ဒန္တိ။
ဂမ္ဘီရ-နာဘိ ယုဝတီ သုသီလီ၊
ဟိန-ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။
- ၁၀၈။ သရဒံ ရတု-ကာလာနံ၊
ဘရိယာနံ ရူပဝတီ။
ဇေဋ္ဌ-ပမာနံ ပုတ္တာနံ၊
ဒိသာနံ ဥတြပ္ပဓာနံ။

- ၁၀၉။ ယာ ဣစ္ဆေ ပုရိသံ နာရိ၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊
ဣန္ဒြိယ ပါရိစာရိကာ။
- ၁၁၀။ ယော ဣစ္ဆေ ပုရိသံ ပေါသော၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရ-ဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
ဓောတ-ပါဒေါ ကဒ္ဒမံ။
- ၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊
အာနေတိ တိဗ္ဗရတ္တနိံ။
တဿာ ဣဿာ နသဒ္ဒဟတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။
ဣတ္ထိ ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၆-ရာဇ ကဏ္ဍ

- ၁၁၂။ ကောယာမံ သယေ ရာဇာ။
ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
ဓာရာဝါသော တိယာမောဝ၊
စတုယာမော တု ယာစကော။
- ၁၁၃။ ဓနဝါ သုတိယော ရာဇာ၊
နဒီ ဝဇ္ဇော တထာ ဣမေ။

- ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
 န တက္ကဒိဝသံ ဝသေ။
- ၁၁၄။ ယသ္မိံပဒေသေ နမာနော၊
 နံပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
 နစ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊
 န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။
- ၁၁၅။ အပုတ္တကံ သရံ သုညံ၊
 ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
 အ—သိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
 သဗ္ဗ-သုညံ ဒလိဒ္ဒကံ။
- ၁၁၆။ ဓနမိစ္ဆေ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊
 ဝိဒျမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
 ပုတ္တမိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊
 ရာဇာမစ္စံ ဣစ္ဆာဂတေ။
- ၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော။
 မဟိပတိစ သန္တုဋ္ဌော။
 နဋ္ဌာ လဇ္ဇောစ ဂဏိကာ၊
 နိလဇ္ဇောစ ကုလမိတာ။
- ၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊
 မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
 ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊
 ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။

- ၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိ ယုဋ္ဌာနံ၊
သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ၊
- ၁၂၀။ သင်္ကိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊
သင်္ကိံ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ။
သင်္ကိံ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊
ဧသ ဓမ္မော သနန္တနော။
- ၁၂၁။ အလသော ဂိဟိကာမ-ဘောဂီ နဿာဓု၊
အ-သညတော ပဗ္ဗဇိတော နဿာဓု။
ရာဇာ အ-နိသမ္မကာရီ နဿာဓု။
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ နဿာဓု။
- ၁၂၂။ ဗဟဝေါ ဟတ္ထ နေတ္တာရော၊
သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟက္ကမိစ္ဆန္တိ၊
ဇောသံ ကမ္မံ ဝိနဿတိ။
- ၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဇညာ၊
ကတာကတံ သယံ ဇညာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတော-က္ကံ နိသေဝေယျ၊
ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။

- သာမိကံ သဗ္ဗ-ဘာဂေန၊
ပရ-လောကံ အ-မောဟံ-ဝ။
- ၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိမ္မဠော၊
သပ္ပေါ ရာဇ-ကုလာနိစ။
အပယန္တေန ဂန္ထဗ္ဗော၊
အစ္စေက-မိဏ္ဍဟရာနိ။
- ၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ-ဘရိယ-သံဝါသော။
ဒေါသော စိတ္တရ-ဒါသကော။
သ-သပ္ပေစ ဃရေ ဝါသော၊
မစ္စု ဝေ န သံသယော။
- ၁၂၇။ သမ္မုဠ-သယောပဒေသေန၊
ကု-နာရိ ဘရဏေနစ။
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောပျ ဝသီဒတိ။
- ၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တ ကရံ ပါပံ၊
သိဿာပါပံ ဂုရု တထာ။
ရာဇာ ရဋ္ဌ-ကရံ ပါပံ၊
ရာဇ-ပါပံ ပုရောဟိတော။
- ၁၂၉။ အ-ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊
အ သာဓု သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊
သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။

- ၁၃၀။ အဒန္တ ဒမနံ ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထသမာဓကံ။
ဒါနေန ပိယ-ဝါစာယ၊
ဥန္တမန္တိ နမန္တိစ။
- ၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟ-ဘေသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရံ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသသိ-ဘေသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရံ ကပဏောသဓံ။
- ၁၃၂။ ဗဟုနမပ္ပသာရာနံ၊
သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊
တေနံ နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ။
- ၁၃၃။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
တေဇသာ ကိံကရိဿတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝူပသမ္ပတိ။
- ၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊
ကာမ-ဘောဂံ ကုဒါစနံ။
အာကပ္ပံ-ရသ-ဘုတ္တိံဝါ။
မာလာ-ဂန္ဓ-ဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗမလင်္ကာရံ။
န ရညာသဒိသံ ကရေ။

၁၃၅။ နမေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
 န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
 ဧသော သာမိကော မယုန္တိ၊
 စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဌာပယေ။

၁၃၆။ နာတိဒုရေ ဘဇေ ရညော၊
 နာစွာသန္ဓောပဝါတကေ။
 ဥဇ္ဇကေနာ တိနိန္ဒေစ၊
 နဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
 ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊
 အဂ္ဂိဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။

၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညု တုလျောပိ၊
 န သောဘတိ အ-နိဿယော။
 အနုဉ္စမပိ မဏိနာ၊
 ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ

၇-ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိ-မိသေ ကုတော သီလံ၊
 မံသ-ဘက္ခေ ကုတော ဒယာ။
 သုရာ-ပါနေ ကုတော သစ္စံ၊
 ဟေါလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ။

- မဟာဇာတိန္ဒြေ ကုတော သိပ္ပံ၊
မဟာကောဓေ ကုတော ဓနံ။
- ၁၃၉။ သုရာ-ယောဂေါ ဝိကာလောစ၊
သမဇ္ဇေ စရဏဂံတော။
ခိန္နာ-ဓုတ္တော ပါပ မိတ္တော၊
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။
- ၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္ထဗ္ဗာ၊
ဂုတ္တော နာဝစနေနစ။
သဉ္ဇရတိ ဘိယာ ဘီတော၊
ဝနေ ဝနစရီ ယထာ။
- ၁၄၁။ ဇိဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မုဇ္ဇော၊
ဣဏဝါ နိတျ-သေဝကော။
- ၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသ္မာ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသ္မာ၊
အဘီတော-ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။
- ၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါစ၊
သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရာမောစ၊
သတ္တေ-တေ သတ္တဝဇ္ဇိတာ။

၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေလဘ၊
 လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
 ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇန္တ၊
 အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
 နတ္ထိဒံ ကမ္ပပ္ပဓာနံ။

၁၄၅။ နဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ
 ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
 တဿှာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္ဆာနိ၊
 သာဝသေသေန ကာရယေ။

၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
 တတော စပလ-ဇာတိကော။
 တတော ဝုဇု-မနောဝါဒေါ၊
 ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။

၁၄၇။ ပါသာဏ-ဆတ္တံ ဂရုကံ၊
 တတော ဒေဝါနစိက္ခဏံ။
 တတော ဝုဇ္ဈာနမောဝါဒေါ၊
 တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ။

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏ=ဟတ္ထော၊
 ဒေါသော ဧတ္ထ ကဏိဋ္ဌကော။
 ကဏ္ဏ-သာနာန မက္ခိနံ၊
 ဝါမ-ဟတ္ထော ပါဒ-ဒေါသော။

- ၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊
 ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ။
 မူလမိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊
 အဂ္ဂမိစ္စ ကာလကဏ္ဍိ။
 တာနိ ဘုဉ္ဇေယျု ဆိန္ဒိတုာ
 သိရီဝေ ပဝေတိ။
- ၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဏ-ရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊
 အစူ ရက္ခောစ ဗိဿဏော။
 တဿာဟိ တေ ပူဇယန္တု၊
 သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။
- ၁၅၁။ ဂေါဏာဟိ သဗ္ဗ ဝိဟိနံ၊
 ပေါသကာ ဘောဂဒါယကာ။
 တဿာ ဟိ မာတာ-ပိတုဝ၊
 မာနယေ သက္ကရေယျစ။
- ၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါ-မံသံ၊
 မာတု မံသံ ခါဒယေ။
 မတေသု ယေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
 ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။
- ၁၅၃။ ဂုရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရမ္ဘော၊
 ရဝိ-သောကြာစ မဇ္ဈိမော။
 န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓ-စန္ဒရော၊
 သောရီ-အင်္ဂါစ မရဏံ။

- ၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရုံ ဟန္တိ၊
သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒဿ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊
မာတာပိတာစ ပုဏ္ဏမိ။
- ၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊
နလာဗု နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသပြိန္ဒံ တြိ မိနံ၊
ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။
- ၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္ထံ ကေ၊
စဇေ ကုလံ ဂါမ-အတ္ထံ။
ဂါမံ ဇနပဒ-အတ္ထံ၊
အတ္တတ္ထံ ပထဝိံ စဇေ။
- ၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇေ ဂစ္ဆန္တိ၊
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တက္ကေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
ကာကော ကာ ပုရိသော မိဂေါ။
- ၁၅၈။ ယမ္ပိ ပဒေသေ နမာနေ၊
နပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊
န တတ္ထ ဝသနံ ကရေ။
- ၁၅၉။ စရတျေကေန ပါဒေန၊
တိဋ္ဌတျေကေန ပဉ္စိတော။

- အ နိဿမ္မ ပရံ ဌာနံ။
 န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။
- ၁၆၀။ ဓန-ဓည-ပယောဂေသု၊
 တထာ ဝိဒျာဂမေသုစ။
 ဒုတေသု အပစာရေသု၊
 စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါ ဘဝေ။
- ၁၆၁။ ဒွိ-ဂုဏော ထိနမာဟာရော၊
 ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
 ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
 ကာမောတုဋ္ဌ-ဂုဏော ဘဝေ။
- ၁၆၂။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေန္တု။
 ဝိသေသ-ရသဝါဂ္ဂတော။
 တထာ သု-မေတ္တိကော သာဓု၊
 ပိပရီတော ဝ ဒုဇ္ဇေနော။
- ၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မစ္စော၊
 သမဏော သုတ-သီလဝါ။
 တေသု ဝိပုလ-ဇာတေသု၊
 ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။
- ၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊
 အနုဋ္ဌာနံ မလာဃရာ။
 မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊
 ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟီနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
ဝီရာနံ သန္တကတ္တံ။
ဝဒန္တိစ ဟီနာ ဇနာ၊
ပုဗ္ဗ-ကမ္မပုဓာနာတိ။

၁၆၆။ န ဝဒန္တိ စေဝံ ဓီရာ၊
ဝါယမိံသု သဗ္ဗကမ္မေ။
နစေ သိဇျတိ တံကမ္မံ၊
အ-ဖလံဇေ ကိံဒေါသော။

၁၆၇။ နိစ-ကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
နိရူပံ-နိဗလံ သမံ။
ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တံ-ကာလံ၊
ဓနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

လောကနီတိပါဌ် ပြီး၏။

၆-လောကနီတိအနက်

၁-ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယံ။ ရတနာ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္ဒိတု၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္တသမုဒ္ဓဋ္ဌံ၊ အထူး ထူးသော ကျမ်းတို့မှ ထုတ်အပ်သော။ လောကနီတိံ၊ လောကနီတိ အမည်ရှိသော ကျမ်းကို။ မာဂဓေနော၊ မာဂဓ ဘာသာဖြင့် သာလျှင်။ သံခေပံ-သံခေပေန၊ အကျဉ်းအား ဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နီတိ၊ နီတိကျမ်းသည်။ လောကော၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သာရော၊ အနှစ်လည်း မည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဖလည်း မည်၏။ အာစရိယောစ၊ ဆရာလည်း မည်၏။ မိတ္တောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နီတိံ၊ နီတိကျမ်းကို။ ဝိဇ္ဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဗဟုဿ၊ တော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဉာဏီ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလသဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတော သိပ္ပံ၊ အတတ်အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူအား။ ကုတော ဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသော သူအား ကုတော မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောသူအား။ ကုတော သုခံ၊ ချမ်းသာ အဘယ်မှာ ရအံ့

နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာမရှိသောသူအား။ ကုတောပုညံ၊
ကောင်းမှုအကယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း။ အပုညဿ၊ ကောင်းမှု
မရှိသောသူအား ကုတောဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အကယ်မှာရနိုင်
အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပံ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
နတ္ထံ၊ မရှိ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နဂဏ္ဌိ၊
မယူနိုင်ကုန်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်
သည်ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊ တမ
လွန်ဘဲ၌။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏ဟူ၍။
နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဓာပယေ၊
ထားရာသာလျှင်ကတည်း။ ဝမ္ဘိကေ၊ တောင်ပို၌။ ဥဒကဗိန္ဒု၊
ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျဖန်များစွာ ရှည်ကြာသဖြင့်။
ပရိပူရတိဣဝ၊ ပြည့်ဝသကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇံ၊ နှုတ်မှုပညာကို၎င်း။ အထ၊ ထိုမှို့။ သိပ္ပံ၊
လက်မှုပညာကို၎င်း။ ခုဒ္ဒေ၊ တံ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊
မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင် တတ်မှု
ကား။ ကေမ္ပိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပ
ကရဏံ၊ အသက်မွေးကျောင်း ဖြစ်ပါသလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေသေလေ၊ တောင်တောင် ဟူသမျှ၌။ နမာ
ဏိတ္တံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇဂဇေ၊ ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌။ နမုတ္တိကံ၊
အမြဲဘေးမရှိ။ ဝနောနေ၊ တောတော ဟူသမျှ၌။ နစန္ဒနံ၊

စန္ဒကူးမရှိ။ ဌာနေဌာနေ၊ အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း၌။ နပဏ္ဍိ
တံ၊ ပညာရှိသုခမိန့်မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတံ၊ ရှိ၏ဟူ၍။
စေသုတော၊ အကယ်၍ ကြားငြားအံ့။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။
သုတေသိနာ၊ သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်။
မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာအားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ သွားရာ
သာလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏။
ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်
ကို။ အာရဟံ-အာရဟန္တာ၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊
ဖြည်းဖြည်းတက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သိနေ၊
ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ၊ အမျက်
ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းထွက်ရာ၏။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။
သိနေသိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်၎င်း။ သမ္မုတိစ၊
ဓမ္မသတ်အတတ်၎င်း။ သင်္ချာစ၊ ဂဏန်းအတတ်၎င်း။ ယော
ဂါစ၊ တစည်း၊ စူး၊ ဆောက်အတတ်၎င်း။ နိတိစ၊ နိတိကျမ်း
အတတ်၎င်း။ ဝိသေသိကာစ၊ ယာယီ၊ ယတြာစသော ဗျာက
ရိုဏ်း အတတ်၎င်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊ စောင်းညှင်းစသော ကဗျာ
လင်္ကာ အတတ်၎င်း။ ဂဏိကာစေ၊ လက်ပစ် အတတ်၎င်း။

ခနုပေဒါစ၊ ဒူးလေး၊ လင်းလေး အတတ်၎င်း။ ပူရဏာစ၊
စကားဟောင်း အတတ်၎င်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာစ၊ ဆေးအတတ်၎င်း။ ဣတိဟာသာစ၊
ရယ်ရှင်မှု အတတ်၎င်း။ ဇောတိစ၊ ပေဒင် အတတ်၎င်း။
မာယာစ၊ လှည့်ပတ် တတ်သော အတတ်၎င်း။ ဆန္ဒတိစ၊
ဆန်းကျမ်း အတတ်၎င်း။ ကေတုစ၊ သံတမန် အတတ်၎င်း။
မန္တာစ၊ မန္တန်အတတ်၎င်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်း အတတ်
၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ၊ တဆယ့်ရှစ်
ပါးကုန်သော။ သိပ္ပ၊ အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
အပုဋ္ဌော၊ သုမမေးမှုကား။ ဘေရိ၊ စည်ကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူတည်းမေးမှုကား။ ပဇ္ဇေန္နော၊ မိုသ်းကြီး
သဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ၊
မေးသော်၎င်း။ အပုဋ္ဌောပိ၊ မမေးသော်၎င်း။ သဒါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ အာရတေ-ဘဏတေဝ၊
ပြောဟောတတ်သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။
ယံသိပ္ပဉ္စ၊ အကြင်အတတ်သည်၎င်း။ ပရဟတ္ထေသု၊ သူတပါး
၏ လက်တို့၌။ ယံဓနုဉ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ယသကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။
တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေ၌ရှိသောအတတ်သည်။ နုသိပ္ပံ၊ အတတ်မသော်။

တံဓနဉ္စ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ လက်၌ရှိသောဥစ္စာ သည်လည်း။
န ဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ်
ရေနက်ကိုကား။ ကုမုဒမာလံ၊ ကုမုဒြာကြာကို မြင်သဖြင့်
သိအပ်၏။ ကုလပ္ပမာဏံ၊ အမျိုးယုတ်မြတ်ကိုကား။ ဝိနယော
ပမာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။
(ထိုသူအကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏သော်လည်း ဟူ) ဗျတ္တိပ္ပ
မာဏံ၊ ပညာရှိမရှိကိုကား။ ကထိတဝါကံ၊ ဆိုသောစကား
ဖြင့်သိအပ်၏။ ပထဝိပမာဏံ၊ မြေကောင်း မကောင်းကို
ကား။ တိဏမိလာတံ၊ မြက်ညှိုး မညှိုးကိုမြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပိဿုတော၊ နည်းသော
သုတရှိသောသူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတ
ကို။ ဗဟံမညတိ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာန်
ရှိတတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သိန္ဒုဒကံ၊
သမုဒ္ဒရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍုကော၊
ဘားသငယ်သည်။ ကူပေ၊ တွင်းဝ၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟံ
မညတိဣ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပဌမအရွယ်၌ကား။
နပရာဇိတောသိပ္ပံ၊ အတတ်မရတုံအံ။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရွယ်
၌ကား။ နပရာဇိတောဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံအံ။ တတိယံ၊ တတိယ
အရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓမ္မံ၊ ဟရားမရတုံအံ။ စတုတ္ထံ၊
စတုတ္ထအရွယ်တိုင်မှကား။ ကိံကရိဿတိ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တ၊ အတတ်ပညာသင်ကုန်
လော။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ ပျင်းဘိသနည်း။
ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗျတ္တ၊
အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော။ အဗျတ္တော၊ အတတ်ပညာမရှိ
သောသူသည်။ ဘာရဟာရိကော၊ သူ၏ဝန်ထမ်း ဖြစ်တတ်၏။
ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာရှိသောသူကို။ လောကေ၊ လော
က၌။ ပူဇိတော၊ သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင်အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။
န သိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သာ မာတ၊
ထိုအတတ်ပညာသင်၍ မပေးသောအမိသည်။ သတြ၊ ရန်သူ
မည်၏။ ယေန၊ အကြင်အဘသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။
န သိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍ မပေး။ သော ပိတာ၊
ထိုအတတ်ပညာ သင်၍ မပေးသောအဘသည်။ ဝေရီ၊ ရန်သူ
မည်၏။ သော၊ ထိုအတတ်ပညာ မရှိသောသူသည်။ ဟံသ
မဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့ အလယ်၌။ ဗကောယထာ၊ ဗျိုင်းကဲ့သို့။
သဘာမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။
တသ္မာ၊ ထိုသို့ အတတ်ကို မသင်စေသောကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်
သူ မည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂိရိ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သော
ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူချွန်ထက်စိမ့် သနည်း။ သမတိ
ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင်။ မိဂက္ခိယံ၊
သမင်တို့၏မျက်စိ၌။ ကောအဉ္ဇနံ၊ အသူမျက်စဉ်းခတ်၍ ကြည်

ပသနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်ပ
 ချေ၏ရှင်။ ပလ္လလေ၊ ညွှန်၌။ ဥပ္ပလဿ၊ ကြာကို။ ကောသုဂန္ဓံ၊
 အသုအနံကောင်း ထည့်ပချေ သနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊
 မိမိအလိုလိုသာလျှင် အနံကောင်းတို့၏ရှင်။ ကုလပုတ္တရူပေါ၊
 အမျိုးကောင်းသား တို့၏ သဘောသည်။ ကောပဝတ္တတိ၊
 အသုပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာ
 ဖြစ်ပချေ၏ရှင်။

၂၀။ အကောတဗျလံ၊ ထုံးမရှိသော ကွမ်းသည်။ နရသံ၊
 အရသာ မရှိ။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာ မရှိသောသူ၏။ လင်္ကံတမ္ပိ၊
 တန်းဆာဆင်ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အလော
 ဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနတု၊ စားဘွယ်သည်လည်း။ နရသံ၊
 အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ၊
 ပျိုကဗျာ ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုဿ၊ နာခြင်း မှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အား
 ထုတ်သော သူသည်။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံ၏။
 သုတပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ ပဝခုတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊
 သုတပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတော၊
 သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာ
 ကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်း
 သည်၎င်း။ မေထုနံ၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်းသည်၎င်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်း
 သည်၎င်း။ ဂေါဏပိ၊ နွား၌၎င်း။ ပေါသေပိ၊ ယောက်ျား၌

၎င်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာသည်ကား။ ပေါသဿ၊
ယောက်ျားအား။ ဝိသေသော၊ အထူးပေတည်း။ ဟီနော၊
အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခွဲမှုကား။ ဂေါဏသမော၊ နွားနှင့်
တူသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့်
တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်။ နုတ္တံ၊ မရှိ။ ဗျာဓိ
သမော၊ အနာနှင့်တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်။ နစအတ္တံ၊
မရှိ။ အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်သောသူမည်
သည်။ နစအတ္တံ၊ မရှိ။ ကမ္မသမံ၊ ကံနှင့်တူသော။ ဗလံ၊ အား
မည်သည်။ နစအတ္တံ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟံသော၊ ဟင်္သာသည်။
ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊
မတင့်တယ်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ တုရဂေါ၊ မြင်းသည်။
ဂဗြာမဇ္ဈေ၊ မြင်းတို့၏အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်
တယ်။ ဗာလမဇ္ဈေ၊ သူမိုက်၏အလယ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာ
ရှိသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက်
ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရူပါသတိ၊ အကယ်
၍ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း

ဟူမူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ နဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်။ မဟုတ္တမပိ၊ တဏှမ္ပလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရူပါသတိ၊ အကယ်၍ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဇိဝှ၊ လျှာသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော၊ ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂါမဘူမိယံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သတ္တံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဘာသေယျ၊ စကားမဆိုရာ။ အဒ္ဓဂူ၊ အခွံရှည်သောခရီးသို့ သွားသော။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ ဝိဒေသ ဂမနော၊ အရပ်တပါးသို့ သွားသောသူသည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနနာသဉ္စ၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်းကို၎င်း။ မနောတာပဉ္စ၊ နှလုံးပူပန်ခြင်းကို၎င်း။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုစ္စရိတာနိစ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း။ ဝဉ္စနဉ္စ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကို၎င်း။ အဝမာနဉ္စ၊ မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို၎င်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသယေ၊ ထင်ရှားမပြရာ။

၂၉။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေးအ
ခွင့်ရောက်သည်နှင့် လျော်သော။ ဝါကံ၊ စကားကို၎င်း။
သဘာဝရူပကံ၊ ကိုယ်အားလျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်
သောသူကို၎င်း။ အတ္တာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့်တန်ရုံသော။
ကောဓံ၊ အမျက်ကို၎င်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊
သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရသာ
စားကြူးသောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အားမရှိဘဲလျက်။ ဟတာ
နရာ၊ အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။ အပညဿ၊
ပညာမရှိဘဲလျက်။ ဝါကျရတာ၊ စကားလိုလားသောသူ။
ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဥမ္မတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့် တူကုန်၏။

၃၁။ အနုဂ္ဂါယံ၊ သူမခေါ်ဘဲလျက်။ ဂမယန္တော၊ သူ့
အိမ်သို့သွားဖန်များသောသူ။ အပုစ္ဆော၊ သူမမေးဘဲ။ ဗဟု
ဘာသကော၊ များစွာပြောဟောတတ်သောသူ။ အတ္တဂုဏံ၊
မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလွှားတတ်သောသူ။
ဣဒံတိဝိဓံ၊ ဤသုံးပါးသည်။ ဟိနလက္ခဏံ၊ သူယုတ်၏ လက္ခ
ဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ ဗဟံဘာ
သော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာနည်းသော
သူသည်။ ပကာသကော၊ ထင်ရှားပြီတတ်၏။ အပ္ပပ္ပရော၊
ရေမပြည့်သော။ သဋ္ဌော အိုးသည်။ ခေါဘော၊ ချောက်ချား

တတ်၏။ အပ္ပဒီရာ၊ နို့ရည်မထွက်သော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။
စလေ၊ ကျောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြ၊
ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်တတ်ကာမူ။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ဟုထင်၏။
ကာကဂ္ဂဟေ၊ ကျီတည်းချီမှုကား။ ပိယေပိယေ၊ ချစ်ဆွေ
ချစ်ဆွေဟုမြည်တတ်၏။ အပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသောသူမိုက်
သည်လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိ ထင်ခြင်း
ကြောင့်။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆေ၊ မေးလတ်သော်။ ငယေ
ငယေ၊ ငါ့ရှင်ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြ၊
ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခြင်း တူမှုကား။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ဟု
ကောင်းအံ့လော။ သူကရေပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ ဥဟေ၊ အုတ်
အုတ်မြည်တတ်ကာမူ။ ဒီပေ၊ ကျားသစ်ဟုကောင်းအံ့လော။
ဗိဠာရေပိ၊ ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်
တူကာမူ။ ဗျဠေ၊ ကြားဟုကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗမီရေ၊ ခပ်
သိမ်းသော ပညာရှိတို့သည်လည်း။ သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း
တူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့သဘောမည်သည်။ ဓနမ္ပိ၊ ဥစ္စာ၌။
နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။
သုဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။
စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကို မြင်

ခြင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်။
ဇလေ၊ ရေ၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊ အဆင်းအရွယ်နှင့် ပြည့်စုံ
လျှင်းမှုလည်း။ ဝိသာလ ကုလသမ္ဘဝါ၊ ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသော
အမျိုး၌ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟိနာ၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်
ခဲမှုကား။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ကိံ သုကာ၊ ပေါက်
ပန်းတို့သည်။ နိဂန္ဓာ ဣဝ၊ အနံ့မှ ကင်းကုန် သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်
သောသူ၏သားဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇမစ္စော၊ မင်း၏အမတ်
ဖြစ်တတ်၏။ ဗာလပုတ္တော၊ သူမိုက်၏သားဖြစ်လျက်လည်း။
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဖြစ်တတ်၏။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ
၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟူ၊ များတတ်
၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့အား။
နမညထ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိဿော၊ အကြင် တပည့်သည်။ သိပ္ပလော
ဘေန၊ အတတ်ကို လိုသဖြင့်။ ဗဟုံ၊ အထူးထူး အပြားပြား
များစွာ။ ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောသိဿော၊ ထိုတပည့်
သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။ ပဿန္တော၊
မြင်သော။ မူဂေါ၊ သူ အ-ကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊ ပြန်ဆိုခြင်း
ငှါလည်း။ န ဥဿဟေ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘာကရော၊ အိုးထိန်းသည် သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုး
ကို။ ဘိဇ္ဇေတုံ၊ ကွဲစိမ့်သောငှါ။ နုဃဋ္ဌတိ၊ မခတ်။ သောဘေ
တုံ၊ တင့်တယ်စိမ့်သောငှါ။ ဃဋ္ဌတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊
ဆရာသည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်
ဆင်းရဲတို့ကို။ ခိပေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှါ။ နုဃဋ္ဌတိ၊ မပုတ်
ခတ်။ ဝုခိကာရဏာ၊ အတတ်ပညာ အစီးအပွား ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ ဃဋ္ဌတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂ္ဂရဉ္စ၊ တောင်
ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယုတိ၊
ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂ္ဂရောဇဝ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းသည်
သာလျှင်။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယံတိ၊ လှိုင်စေ
သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့သည်လည်း။
သုရဘိံ၊ ကောင်းသော အနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏။
ဇဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဓိရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိနှင့် ပေါင်း
ဘက် မှီဝဲရသောသူတို့ကို။ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ၊ ပညာရှိကိုဆိုရာ ဖြစ်သော
အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သုဇန ကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ၊ သုတေၤကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာ
သေထ၊ ပေါင်းဘက်ရာ၏။ သဗ္ဗိ၊ သုတေၤကောင်းတို့နှင့်။
သန္တဝံ၊ ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သုတေၤ
ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊
မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။
နဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇန သံသဂ္ဂံ၊ သုယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။
စဇ-စဇာဟိ၊ စွန့်လော။ သာဓုသမာဂမံ၊ ပေါင်းဘက်အပ်
သော သုတေၤကောင်းသို့။ ဘဇ-ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လော။
အဟောရတ္တိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရ-
ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနိစ္စကံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသော
အဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ-သရာဟိ၊ အောက်မေ့လော့။

၄၃။ ဥဒုဗ္ဗရ-ပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီးမှည့် တို့သည်။ ဗဟိ၊
အပဉ္စ။ ရတ္တကမေဝစ၊ နိစ္စာသလျှင်ကတည်း။ အန္တော၊ အတွင်း
၌ကား။ ကိမိလ-သမ္ပုဏ္ဏာ၊ ပိုးအတိ ပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ
ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုဇနဟဒယာ၊
သုယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသ ပက္ကာပိ၊ ပိန္နသီးမှည့်တို့ သည်ကား။ ဗဟိ၊
အပဉ္စ။ ကဏ္ဍကမေဝစ၊ ဆူးသာထင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်း
၌ကား။ အမတသမ္ပဒ္ဓာ၊ အမြန်အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။

ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သုဇန
ဟဒယာ၊ သူတော်ကောင်း တို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကော၊ လောက၌။ စန္ဒနတရ၊ စန္ဒကူးပင်သည်။
သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့ သော်လည်း။ ဂန္ဓ၊ အနံကို။ န၊
ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊
စစ်မြေပြင်သို့ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေ၊ လူတို့၏မျက်မှောက်
၌။ လီဠံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆ၊ ကြံသည်။
ယန္တာ ဂတောပိ၊ ယန္တယားစက်၏ အဝသို့ ရောက်သော်
လည်း။ မဓုရသံ၊ ချိုသော အရသာကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။
ပဏ္ဍိတ ဇနော၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခောပိ၊
ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း
တရားကို။ န ဇဟာတိ ဧဝံ၊ မစွန့်သလျှင် ကတည်း။

၄၆။ သိဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိဃတ္ထာပိ၊ မှတ်
သိပ်သော်လည်း။ ပဏ္ဏာဒီနိ၊ သစ်ရွက်စသည်တို့ကို။ နခါဒတိ၊
မစား။ သိဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။ ကိသောစာပိ၊
ကြုံလှီသော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။ နခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ထသော။
ကုလဝံသ သုရက္ခတော၊ အမျိုးအနွယ်ကိုစောင့်တတ်ထသော။
ကုလ-ပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။
ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟိနံကမ္မံ၊
ယုတ်သောအမှုကို။ နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၈။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ စန္ဒေဝံ၊ လ-သည်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒနုစန္ဒ သီတမ္ပာ၊ စန္ဒကူး၊ လ၊ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ သာဓုဝါကျံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဏု၊ ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော နေမင်း သည်။ ပစ္ဆိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။ မေရုရာဇာပိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း။ နမတိ၊ ညွတ် ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ။ နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့ရာ၏။ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာ သည်။ ဝိကသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဝိပရိတံ၊ မဖေ့က် ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်လျှင်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တကော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည် ထက်။ ဉာတိမာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆာယာ၊ အရိပ် သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တကော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ် သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တကော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏ အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ် သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တကော၊ ထိုမင်း၏အရိပ်ချမ်းသာ

သည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟု
ဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အနေကဓာ၊ များစွာသော
အပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ၊ ပိုတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊
အလိုရှိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့
လည်း။ ပုတိံ၊ အပုပ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇနာ၊
သူယုတ်တို့သည်။ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိ
ကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟိနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာဿ၊
မကောင်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ--
ဟိနဿ၊ အဘယုတ်သောသူအား။ ဒုက္ခိရိယာ၊ မကောင်းသော
အမှုအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘော မာတာပိတာ
ဟိနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံယုတ်မှုကား။ ဒုဗ္ဘာဿ၊ မကောင်း
သော စကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခိရိယာ၊
မကောင်းသော အမှုအကျင့်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဠဿ၊ အမိမြတ်သောသူအား။ သုဘာ
ဿ၊ ကောင်းသောစကားရှိ၏။ ပိတာသေဠဿ၊ အဘမြတ်
သောသူအား။ သုက္ခိရိယာ၊ ကောင်းသောအမှုအကျင့်ရှိ၏။
ဥဘော မာတာ ပိတာ သေဠာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မှုကား။
သုဘာဿ၊ ကောင်းသောစကားလည်းရှိ၏။ သုက္ခိရိယာ၊
ကောင်းသော အမှုအကျင့်လည်းရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူ
ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကုတူဟလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သော
အခါ၌။ မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ်မာသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊
အလိုရှိကုန်၏။ အန္တပါနေသု၊ ထမင်းအဖျော်ကောင်း စား
သောက်သော အခါတို့၌။ ပိယံ၊ ချစ်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊
အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တကိစ္စေသု၊ အနက်သဒ္ဒါခက်ခဲစွာသော
အရေးအရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလတို့၌။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ
သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနခံ၊ ခွေးတကောင်
ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ခြုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံ သိတုံ၊
ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှါ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ဒုဇ္ဇေနာ၊
သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
ရောသယံ၊ ခြုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံ သံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။
ဣစ္ဆတိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စ ဟူသမျှတို့
ကို။ မာစကဓရာသိ၊ မိမိလည်းမပြုလင့်။ မာစကာရာပေသိဝါ၊
သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့် ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သာဟသာ၊
အဆောတလျင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမှုကား။ မန္တော၊ ပညာနည်း
သောသူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အနုတပ္ပတိ၊ ပူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဝိဟိ
တု၊ ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။ နသော

စတိ၊မစိုးရိမ်ရ။မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သော
သူကို။ ဣသယော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။
ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
သူတို့၏။ ဖရသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ခမထ၊
သည်းခံကုန်လော့။ ဧတံခန္တိံ၊ ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။
ဥတ္တမံ၊မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊ ဘုရားစသောသူတော်ကောင်း
တို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကေ၊လောက၌။ အသုစိသင်္ကတေ၊မစင်အတိ
ပြည့်သော။သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊အရပ်၌။
နိဝါသော၊ နေခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏၊ တတော၊
ထိုထက်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမ္မိ၊ ရန်သူ့
ထံ၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။
တတောပိ၊ ထိုထက်လည်း။ အကတညုနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို
မသိတတ်သောသူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ဒုက္ခော၊
ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ သြဝဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏။
အနုသာသေယျ၊ မပြတ်ဆုံးမရာ၏။အသပ္ပါစ၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ပိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
အသတံ၊သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊မချစ်ခင်
အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယံထက်မြတ်သောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်သော သူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ နိစံ၊ ကိုယ့်အောက်နိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေ၊ တစိုးတစိပေး သဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြုသဖြင့် ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဝိသံဣတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ နအာဟ၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိသံဣတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ဧကံဝဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ် ၏။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အကြိမ် ကြိမ် အဖန်ဖန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်။ အဿဘဒ္ဒံ၊ မြင်းကောင်း ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကို ရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဓံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန် ၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဓေနံ၊ နို့ထွက်သော နွား၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေ၊ ကြံစည် လျှိုဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကျေးဇူး ကို။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်မူလည်း။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာဓုနံ၊

သုတော်ကောင်းဟုတ်သောသူတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟံ
အပို၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝ၊
ရေကဲ့သို့။ နစနိဿယော၊ သောက်ချိုးရာမှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇော၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တိ၊
မသောက်ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။
နောခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးတို့သည်လည်လည်း။
ကုစိ၊ အချို့သောအရပ်၌။ နောဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သတံ၊
သုတော်ကောင်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊
သူတပါးတို့၏။ အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅။ အပ္ပတ္တေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္တေယျံ၊
မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျံ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တေယျံ၊
မကြံရာ။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကို
သာလျှင်။ သုစိန္တေယျံ၊ ကောင်းစွာကြံရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်း
နှီးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နဣစ္ဆယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တတမ္ပိ၊ မကြံဘဲလျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်
တတ်၏။ စိန္တတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။
ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣတ္ထိယာဘဝါ၊ မိန်းမအား၎င်း။ ပုရိသဿ
ဝါ၊ ယောက်ျားအား၎င်း။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။
နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သုတော်မဟုတ်
သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သန္တိ၊ သုတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ နကုရုတေ၊

မပြု။ အသတိ၊ မသူတော်တို့၏။ ခမ္မံ၊ တရားကိုသာလျှင်။
ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမှုအကျင့်
သည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်း
တည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာ
အခင်းသည်။ နိဠိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-ဗာလဒုဇန ကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်
သည်ကို။ နံ၊ ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။
ဝဟမာနောပိ၊ ရှက်ဆောင်အပ်သော်လည်း။ အခုပ္ပရော၊
မပြည့်သော ရေရှိသော။ သဋ္ဌောယထာ၊ အိုးကဲ့သို့။ ကော
တုဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေါ၊ မြေသည်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ ခလော၊
သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပေါ၊ မြေ
ထက်။ ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်
လွန်၏။ သောသပ္ပေါ၊ ထိုမြေကိုကား။ မန္တော သဗေဟံ၊
မန္တယားဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊
သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သောဆေးဖြင့်။ ဥပ
သမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယောဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်။ ဗာလံ၊ မိမိမိုက်သောအဖြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ သောဝါပိ၊ ထိုသို့မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်ကား။ ဗာလောစ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပညာရှိဟုထင်၏။ သ—သော၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလာတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မဇ္ဇဝ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။ မညတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မိမိပြုသောမကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမှု။ နံသာဓု၊ မကောင်း။ သာဟသာ၊ အနိုင်အထက်။ ဓနံ၊ သူ၏ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသော။ သောဗာလာ၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကယသံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။

၇၃။ သရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ မူသိကော၊ ကြွက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ဝါနရော၊ မျောက်တည်း။ သကုဏော၊ ငှက်၌။

ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။
နရေ၊ လူ၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ပြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ည၌
သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။ ယော
ဇနံ၊ တယူဇနာခရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်
ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊
သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော၊ ယုတ်သောသဘောရှိသောသူသည်။
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမတ္တံဇေ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှသာ
ရှိသော။ အပ္ပဒေါသဉ္စ-အပ္ပဒေါသံဇေ၊ အနည်းငယ်သော
အပြစ်ကိုလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီး
လောက်ရှိသော။ သဒေါသံ၊ မိမိ၏အပြစ်ကိုကား။ နပဿတိ၊
မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊
မိမိအပြစ်ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ န ဇညာ၊ မသိစေရာ။
ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊
သိအောင်ပြုရာ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ် ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။
ကုမ္မာ၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက်၊ ခြေ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။
ဂုယန္တိဣဝ၊ လျှို့ဝှက်ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။
ဂုယေ၊ လျှို့ဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏အပြစ်ကို
လည်း။ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိအား။
ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။ ဒိယ၊ တေ၊
ပေးသည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေနော၊ ပညာ
ရှိသည်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဏိတံ၊
ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းခြင်း မည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ၊ လိုချင် တပ်မက်မောခြင်း ရှိသောသူကို။
အတ္ထေန၊ တံစိုးလက်ဆောင် ပေးသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။
ထဒ္ဓံ၊ မာနခက်ထန်သောသူကို။ အဉ္ဇလိကဗ္ဗနာ၊ လက်အုပ်ချီ
သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မုဠံ၊ သူမိုက်ကိုကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္တိ
ယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာ
ရှိကို။ ယထာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန် ဆိုသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊
ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ၊ သူမိုက် သူယုတ်တို့ကို ဆိုသော
အခန်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-မိတ္တ ကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ ကာရော၊ စီးပွားကို ဆောင်သည် ရှိသော်။
ပရောပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။ အဟိ
တော၊ စီးပွားကို မဆောင်မူ။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။
ပရော၊ သူတပါးမည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသည်။ ဒေဟဇော၊ ကိုယ်

၌ဖြစ်လျက်။ အဟိတော၊ စီးပွားကိုမဆောင်လေ။ သြသဓံ၊ ဆေးကား။ အရညံ၊ တော၌ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွားကို ဆောင်လေသလျှင်ကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို ချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ ချစ်ဖွယ် သောစကားကို ဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ မိတ္တံ၊ အဆွခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ်အိုး၌။ မဓံ၊ ပျားကို။ ဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ကြဉ်ရာသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟိနေ၊ ဥစ္စာတည်းယုတ်မှုကား။ မိတ္တော၊ အဆွ ခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့ သည်၎င်း။ သဟောဒရာ၊ ညီသားအစ်ကိုတို့သည်၎င်း။ စဇန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝဇ္ဇေဝ၊ ဥစ္စာရှိသောသူတို့ကို သာလျှင်။ သေဝဇ္ဇိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည် သာလျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်း ကြီးတည်း။

၈၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန် သူစားကို။ ပေသေန၊ စေပါး ခိုင်းခန့်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်း မကောင်းကိုသိရာ၏။ ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဘယာ ဂတေ၊ ဘေးရောက်သောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တထာ၊ ထိုမြို့။ မိတ္တံ၊ အဆွခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသော

အခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘ
ဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အစီးအပွား၌။
ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းမည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊ ကျွေး
မွေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရော၊
မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်
၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ
၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေတက်သော
သူသည်။ ဘရိယာ၊ မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်း
မဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္စာပိ၊ အဆွေစင်ပွန်းနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊
အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း
သည်။ ကုပ္ပိတေ၊ အမျက် ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊
ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှား ပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သကိံ၊
တကြိမ်။ ဒုဋ္ဌတိ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊
တဖန်။ သန္နိတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိငြားအံ့။
ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရိယထာ၊ အဿခိုရ်မြင်းကို
ဖွားအံ့သောမြင်းမကဲ့သို့။ မစ္စု၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂဏှာတိ၊
ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏ အကြံ
ကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ-
လောက်။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊
ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိအကြံကာလသည်။ အာဂတေ၊
ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော်။ တမေဝ၊ ထိုရန်သူ
ကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။ ဃဋ္ဌံ၊ ရွက်ဆောင်သောအိုးကို။
ဘိန္ဒေဣဝ၊ ခွံသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်း၎င်း။ အဂ္ဂိသေသော၊ မီး
ကြွင်း၎င်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂ သေသော၊
ရောဂါကြွင်း၎င်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝုဒ္ဓိံ၊ ပွား
တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ န-ကာ
ရယေ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ—
ပဒုမံဣဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကား
သည်လည်း။ စန္ဒနသီတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။
ဟဒယေတု၊ နှလုံး၌ကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာ သေစေ
တတ်သောအဆိပ်ကဲ့သို့ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော
သူကို။ နောပသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။

၈၉။ ဖရသံ၊ ကြမ်းပြုတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။
နသေဝေ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ မစ္ဆရိံ၊ ဝန်တိုသော။
သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နစသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။
အပဂ္ဂဏံ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊

မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်
သော။ သာမိံ အရှင်ကို။ နေဝသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာသလျှင်
ကတည်း။

၉၀။ သိင်္ဂီ၊ ဦးချိုရှိသောသတ္တဝါကို။ ပညာသဟတ္ထေန၊
အတောင် ငါးဆယ်ရှိသော အရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။
ဝါဇီနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊
ကြည်ရာ၏။ ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ၊ အစွယ်ရှိသောဆင်ကိုကား။ သဟဿ
န၊ အတောင် တထောင်က သာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။
ဒုဇ္ဇနံ၊ မကောင်းသူကိုကား။ ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်။
ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသောအရပ်ကို၎င်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊
မကောင်းသောခင်ပွန်းကို၎င်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော
အမျိုးကို၎င်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို
၎င်း။ ကုဒါရဉ္စ၊ မကောင်းသောမယားကို၎င်း။ ကုဒါသဉ္စ၊
မကောင်းသောကျန်ကို၎င်း။ ဒုရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊
ကြည်ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ၊ အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတု
ရေစ၊ အနာနှိပ်စက်သောကာလ၌၎င်း။ ဒုဉ္စိက္ခေ၊ ငတ်မှတ်
ခေါင်းပါးသောကာလ၌၎င်း။ ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ် ပျက်စီး
သောကာလ၌၎င်း။ သတြုဂဟေ၊ ရန်သူရှိသောကာလ၌၎င်း။
ရာဇဒွါရေ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌၎င်း။ သုသာနေစ၊ သုသာန်

တစပြင်၌၎င်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။ တေသခါ၊ ထိုခင်
ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ သု-မိတ္တကာ၊ ခင်ပွန်းကောင်း မည်
ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကား ရှိသော
သူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိ၏။ ဖရ
သော၊ ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊ နည်း
သော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သူရိယ စန္ဒရာဇ္ဇနံ၊ နေမင်း၊ လမင်း
တို့၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဧတ္ထဤအရာ၌။ ဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်ပွန်းကိုဆိုရာ အခဏ်းသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၅-ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ သဒ္ဓံ၊
အသံလျှင်တည်း။ နာရီရူပံ၊ မိန်းမတို့၏ အဆင်းကား။ ပတိဗ္ဗ
တာ၊ လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဌာန်
မကောင်းသော သူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇော၊ အတတ်
တည်း။ တပဿီနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ခမာ၊
သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်း
တည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇော၊

အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။
သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။
ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့ သည်ကား။ ကိသာဝ၊
ကြုံကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊
အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ ထူလာဝ၊ ဆူ
ကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ် ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊
ယောကျ်ားတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာရှိမှသာလျှင်။
သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထိစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ သာ
မိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။
ပဉ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့် ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။
ဓနုဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသော လေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊
ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့် ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊
တော်မှန်လှစွာသော မယား ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း။ ကေမာသာ၊
လင်နှင့်တလကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့
ကား။ အခုမာသာ၊ လခွဲမျှဆရာနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိ၊ ကျွဲကား။ ပင်၊ ညွှန်ရှိမှ သာလျှင်။ ရမတိ၊
မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟင်္သာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်ရှိမှသာ
လျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောကျ်ား
ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ ဓံ၊
တရားရှိမှ သာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အနွံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာကျေမှု။ ပသံ
သေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗ
နံ၊ အရွယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကို
ကား။ ရဏပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်၍ပြန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီး
မွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်
မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ၊ နှစ်လင်သုံးလွင်ကွာပြီးသော။ နာရီစ၊
မိန်းမသည်၎င်း။ ဝိဟာရ ဒွိတရိ၊ နှစ်ကျောင်းသုံးကျောင်း
ပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဒွိတရိပါရိသံ၊
ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်လွတ်ပြီးသော။ သကုဏောစ၊
ငှက်သည်၎င်း။ ကတမာယာဗဟုတရံ၊ ပြုအပ်သော မာယာ
များသလျှင်ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဟရာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊
ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကို။ အဘာဏီ
ကာ၊ စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ဣတ္ထိနံ၊
မကောင်းသောမိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကိုမအပ်နှင်း
သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရာဂိနံ၊ အစာ၌တပ်မက်မောတတ်
သောသူကို။ အပ္ပဘောဇနာ၊ အစာကိုယုတ်စေသဖြင့်။ ဒန္တိ၊
ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမှ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။
နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝီစိဝိနာ၊ လှိုင်းတံပိုးမှကင်း
သော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။ န သောဘတေ၊

မတင့်တယ်ရာ။ ဟံယဝိနာ၊ ဟသံမုကင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ပတိဝိနာ၊ လင်မုကင်းသော။ ကညာ။ သတို့သမီးသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ လင်သည်သာလျှင်။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမမှုကား။ သံဂုတ္တနံ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပဓာနော၊ ပဓာနတည်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကား။ သုစိသုတ္တယထာ၊ အပ်၌ချည်နှင့်သာ တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသောမြစ်တို့သည်။ ဝင်္ကနဒီ၊ မြစ်ကောက်သာရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တောတို့သည်။ ကဋ္ဌ မယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်။ နိဝါတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်ကို။ လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရိ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလီ၊ ငြင်းခုံတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ ဥဿယဘာဏိနီ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်း၍ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏှိ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်း တပ်၏။ ဗဟုပါကတ္တနိ၊ များစွာလည်း ချက်၍စားတတ်၏။ အန္ဓေဘုတ္တိ၊ လင်၏ အဦးစားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ၊ သူ့အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။

သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတံပိ၊ သားတရာပင်မြင်ငြား
သော်လည်း။ ပုမာ၊ ယောက်ျားသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင် မိန်းမသည်။ ဘုတ္တေသုစ၊
စားသောအခါတို့၌၎င်း။ မဏ္ဍေသုစ၊ အဝတ်တန်းဆာ ပြုပြင်
ဆင်ယင်သောအခါတို့၌၎င်း။ ဇနီဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကန္တီနီ၊ နှစ်
သက်ဘွယ်ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယေသု၊ လျှို့ဝှက်အပ်ကုန်သော။
ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သောအရာတို့၌။ ဘဂီနီဝ၊ နှမကဲ့သို့။
ဟိရီ၊ လွန်စွာရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှုလုပ်သောအခါတို့
၌၎င်း။ ပတ္တေသု၊ လင်၏အပါးသို့သွားသောအခါတို့၌၎င်း။
ဒါသိဣဝ၊ ကျန်မကဲ့သို့။ ကရီ၊ ရိုသေစွာပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊
ဘေးရှိသောအခါတို့၌။ မန္တီ၊ တိုင်ပင်ဘက်ရ၏။ သယနေသု၊
အိပ်သောအခါတို့၌။ ရမ္မတီ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပိသု၊
အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခိ၊ တင့်တယ်စွာ၏။
ကုပ္ပနေသု။ အမျက်ထွက်သောအခါတို့၌။ ခမနီ၊ သည်းခံတတ်
၏။ သာ နာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ သေဠိတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊
ပညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။
ကာယဿ ဘေဒါစ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒိဝေ၊
နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၁၇။ ယာ ယုဝတီ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊
ရွှေသော အသားအရေလည်းရှိ၏။ မိဂက္ခိ၊ သမင်မျက်စိကဲ့သို့
ညိုသောမျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ဝါးစည်းတင်ကျယ်
ငယ်သောဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင်နွှာမောင်းကဲ့သို့အရင်းမှ

သည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သောပေါင်ရှိ၏။ သုကေသီ၊
 ဖြေ၍နောက်သို့ လှန်သော် ရှည်သော အဖျား ကော့တက်
 သောဆံလည်းရှိ၏။ သမပန္နိဒန္တိ၊ ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်
 သော သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီရနာဘီ၊ နက်သောချက်
 လည်းရှိ၏။ သုသီလီ၊ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်လည်း
 ရှိ၏။ သာယုဝတီ၊ ထိုသို့သောမိန်းမငယ်ကို။ ဟိနကုလေသု၊
 ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။ ဇာတာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊
 ထိုမိန်းမပျိုကို။ ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ ကာလတို့တွင်။ သရဒံရတု၊ တန်ဆောင်
 မုန်းလ သရဒဉာတုသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယား
 တို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။ ပဓာနံ
 မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီးသည်။ ပဓာ
 နံ၊ မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရာဒိသာ၊
 မြောက်အရပ်သည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိံ ဇာတိံ၊
 ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊
 ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊
 ထိုမိန်းမသည်။ ပါရိစာရိကာ၊ သိကြားမင်း၏မယားသည်။
 ဣန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။ အပစာယတိဣဝ၊ အရိုအသေ လုပ်
 ကျွေးသကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျ၊ အရို
 အသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယော ပေါသော၊ အကြင် ယောကျ်ားသည်။
ဇာတိံ ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်ဖန်တလဲလဲ။
ပေါရိသံ၊ ယောကျ်ား၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။
သောပေါသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏
မယားကို။ ဓောတပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊
ယောကျ်ားသည်။ ကဒ္ဒမံ၊ ညွှန်ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတိ ယထာ၊
ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိတယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ် လွန်ပြီးသော။
ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တိဗ္ဗတ္တနိ၊ တည်သီးမျှငယ်
သော သားမြတ်ရှိသော။ ယုဝတိ၊ မိန်းမပျိုကို။ အာနေတိ၊
ယူဆောင် သိမ်းဆည်း၏။ တဿ၊ ထို မိန်းမပျိုအား။
ဣဿ၊ မိမိအလိုရှိရာ မပါသည်ဖြစ်၍ စောင်းမြောင်း ငြူစူ
တတ်၏။ နသဒ္ဒဟတိ၊ လင်အိုတယောက်၌သာ မွေ့လျော်
လတ္တံ့ ဟုမယုံကြည်။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုငယ်သော
မယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့
သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကိုဆိုရာဖြစ်သောအခန်းသည်။

နိဠိတော၊ ပြီးပြီ။

၆-ရာဇ ကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧကယာမံ၊ တယာမ်သာ။
သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမညေဝ၊
နှစ်ယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ဓာရာဝါသော၊
အိမ်ရာထောင်သော လူအပေါင်းကား။ တိယာမောဝ၊
သုံးယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစကောတု၊
ဘုန်းတောင်းယာစကာကား။ စတုယာမောဝ၊ လေးယာမ်လုံး
သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင် အရပ်၌။ ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသော
သူ၎င်း။ သုတိယောဝါ၊ အကြားအမြင် များသော ပညာရှိ
၎င်း။ ရာဇာ၊ မင်း၎င်း။ နဒီ၊ မြစ်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။
ဝဇ္ဇော၊ ဆေးသမား၎င်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါး တို့သည်။
နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တက္က၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။
နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ အကြင် အရပ်၌။ နမာနော၊
မြတ်နိုးခြင်းလည်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊
အဆွေခင်ပွန်းလည်း မရှိ။ ကောစိ၊ ကစုံတယောက်မျှ။ နစ
ဝိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ တတြ
ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ တရက်မျှ။ နဝသေ၊
မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊လောကဉ္စ။ အပုတ္တကံ၊သားမရှိသော။
 ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိ
 သော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အသိပ္ပဿ၊
 အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။
 ဒလိဒ္ဒကံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊ အလုံးစုံဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊လောကဉ္စ။ ဓနံ၊ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊အလို
 ရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဒျံ၊ အတတ်ကို။
 ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
 ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဣစ္ဆေ၊အလို
 ရှိမှုကား။ တရုဏိတ္ထိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊ နေရာ၏။ ရာဇာ
 မစ္စံ၊ မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ ဣစ္ဆာ
 ဂတေ၊ မင်း၏အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမှု။
 နုဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ မဟိပတိစ၊ မြေကြီးသေဌ်နင်း ပြည့်ရှင်
 မင်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မှု။ နုဋ္ဌော၊ ပျက်၏။
 ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်းဆာမသည်။ လဇ္ဇော၊ ရှက်တတ်မှု။ နုဋ္ဌော၊
 ပျက်၏။ ကုလဓိတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလ္လဇ္ဇော၊
 မရှက်တတ်မှု။ နုဋ္ဌော၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာ
 သော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊ အား
 ကား။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူ၏။

ဗလံ၊ အားကား။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်
တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရုဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်း၎င်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း
၎င်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လရှိခြင်း၎င်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်
ပေးကမ်းခြင်း၎င်း။ ဒယာ၊ သနားခြင်း၎င်း။ ဣက္ခဏာ၊ မြော်
မြင်ခြင်း၎င်း။ ဧတေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့ကား။ နာယကဿ၊
မင်းစသော လူကြီးမိဘ၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။
သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်
သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။
သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊
ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။
သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧသ-ဧသောဓမ္မော၊
ဤသို့သောသဘောတရားသည်။ သနန္တနော၊ ရှေးသူတော်
ကောင်းတို့၏အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ၊ လောက၌။ အလသော၊ ပျင်းသော။
ကာမဘောဂီ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိံ၊ လူသည်။ နုသာဓု၊
မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မစောင့်သော။
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ နုသာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မကာရီ၊
မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နုသာဓု၊
မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်

ထွက်တတ်၏။ တံပိ၊ ထိုအမျက်ထွက်သောပညာရှိသည်လည်း။
နသာရ၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီးအကဲ
တို့သည်။ ဗဟဝေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
သူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတ မာနိနော၊ ပညာရှိသာ ပြုလိုကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်။ မဟတ္တံ၊ အကြီးအမြတ်
၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊
အမှုသည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်းသည်ကား။ အာယံ၊ အခွန်
အတုတ်၏ ထွက်မထွက်ကို၎င်း။ ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာ ကုန်မကုန်
ကို၎င်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကတာ
ကတံ၊ အမှုထမ်းသည်မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။
ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါထိုက်
သောသူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ ချီးမြှောက်
ခြင်းငှါထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။ အက္ကံ၊ နေ့မင်းကို။ ပိဋ္ဌိ
တော၊ ကျောဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ဟု
တာသနံ၊ မီးကို။ ကုစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊
ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘာဂေန၊ အလုံးစုံ
သောအဘို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်
ဘဝကိုကား။ အမောဟံဝ၊ မမှိုက်သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊
ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၎င်း။ အာပေါ၊ ရေကို၎င်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၎င်း။ မူဠော၊ သူမိုက်ကို၎င်း။ သပ္ပေ၊ မြွေကို၎င်း။ ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုးတို့ကို၎င်း။ အပယန္တေန၊ မထိမပါးရှောင်ရှားသဖြင့်။ ဂန္ထဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစွေက ပါဏဟရာနိ၊ လတ်တလော အသက်ကိုချုတ်တတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ဒုဠဘရိယ-သံဝါသော၊ မကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ၎င်း။ ဒေါသော စိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ကိုစေသောသူ၎င်း။ သသပ္ပေ၊ မြွေရှိသော။ သရေ၊ အိမ်၌။ ဝါသောစ၊ နေသောသူ၎င်း။ မစ္စုဝေ၊ သေအံ့သည်လျှင် အမှန်တည်း။ န သံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ သမ္မုဠသိသော၊ ပဒေသေန၊ မှိုက်လှစွာသော တပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြားသဖြင့်၎င်း။ ကုနာရီဘရဏေနစ၊ ယုတ်လှစွာသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်၎င်း။ အသတံ သမ္ပယောဂေန၊ မသူတော်နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့်၎င်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဝသီဒတိ၊ နစ်နာတတ်ချေ သလျှင်ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသောအမှုကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်းပြုလေမှုကား။ မာတာ၊ အမိပြုသည်မည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သိဿပါပံ၊ တပည့်လည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ဂုရူ၊ ဆရာပြုသည်မည်၏။ ပါပံ၊

မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား။
ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။ ရာဇပါပံ၊ မင်းတည်း မကောင်းမှု
ပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် မကောင်းမှုပြုသည်
မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊ အမျက်
မာန်စောင်ကြီးလှသူကို။ အကောဓေန၊ အမျက်နည်းသဖြင့်။
ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊ မတော် မမှန်သောသူကို။
သာဓုနာပိ၊ မိမိကသူတော်ကောင်း လုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနေ၊
အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဉ္စ၊ ဝန်တိုသော သူကိုလည်း။ ဒါနေန၊
ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိက ဝါဒိနံ၊
စကားမမှန်သော သူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊
အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။
အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။
ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထသာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော
အကျိုးကိုပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း
ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကြောင့်၎င်း။ ဥန္တမန္တိ၊
မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မိုမောက်နိုင်ကုန်၏ နမန္တိစ၊ မိမိသို့
လည်း ရိုညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။
သိနေဟ ဘေသဇ္ဇံ၊ ချစ်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊
ဝန်တိုခြင်းကား။ ဒေါသနော သခံ၊ မုန်းစေတတ်သော

ဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသသိ ဘေသဇ္ဇံ၊
အခြံအရံ များသော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။
ကပဏောသဓံ၊ အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။
အပ္ပသာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းကုန်သော သူတို့အား။
သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်သော
ရန်ကို။ ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန၊ မြက်ဖြင့်။ ယောတ္တံ၊
လွန်းကို။ ဝဇ္ဇတေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်းဖြင့်။ နာဂေါပိ၊
ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နိုင်သာလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသူရဲ သဟဲအဖော်ပြည့်စုံ
ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္ထော၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်းနိုင်
သော မင်းကား။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံ ကရိဿတိ၊
အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေးမရှိသော အရပ်၌။
ဇလိတော၊ ညှိအပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သယမေဝ၊ အလိုလို
သာလျှင်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်းချေသာလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။
သမကံ၊ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဘုဉ္ဇေ၊ မခံစားရာ။
အာကပ္ပံ၊ အသွင်ကို၎င်း။ ရသ-ဘုတ္တိံ ဝါ၊ အရသာစားခြင်းကို
၎င်း။ မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ နံသာထုံခြင်းကို
၎င်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကို၎င်း။ အလင်္ကာရံ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း
ကို၎င်း။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ။
နကဓေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနာ၊ ဂုဏ်ရည်တူသောအပေါင်းအဖော်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ဤမင်းကား။ မယံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး။ သုဌာပယေ၊ ကောင်းစွာထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခယောကျ်ားသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ အတိဒ္ဓရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အစွာသန္ဓေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥပဝါတကေ၊ လေညာ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥဇုကေ၊ ရွှေ့၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္ဒေစ၊ အလွန်နိမ့်ရာအရပ်၌သည်။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဒေါသေ၊ ခြောက်ပါးသောအပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယတော၊ စောင့်စည်းလျက်။ တိဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားနှင့်တူသော။ ဂုဏောပိ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။ အနိဿယော၊ မင်းတည်းဟူသော မှီရာမရမှု။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနုဉ္စမပိ၊ အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်တန်သော်လည်း။ ဟေမံ၊ ရွှေကို။ နိဿာယ၊ မှီမှသာလျှင်။ သောဘတေ၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍံ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခန်းတည်း။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိသေ၊ မိန်းမုန့်ငှိန်းနှောသော။ ဘိက္ခုမ္မိ၊
ရဟန်း၌။ ကုတောသီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလ ရှိအံ့နည်း။
မံသဘက္ခေ၊ အသားစားကြွေးသောသု၌။ ကုတောဒယာ၊
အဘယ်မှာသနားခြင်းရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေသောက်
ကြွေးသောသု၌။ ကုတောသစ္စံ၊ အဘယ်မှာစကားမှန်အံ့နည်း။
ဟေါလောဘေ၊ အလိုရမက်ကြီးသောသု၌။ ကုတောလဇ္ဇာ၊
အဘယ်မှာအရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဒေ၊ အပျင်းကြီးသော
သု၌။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ် တတ်အံ့နည်း။
မဟာကောဓေ၊ အမျက်ကြီးသောသု၌။ ကုတော ဓနံ၊ ဥစ္စာ
အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာ ယောဂေါ၊ သေသောက် ကြွေးသော
သုသည်၎င်း။ ဝိကာလော၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့
ရှိသောသုသည်၎င်း။ သမဇ္ဇေရဏဂံတော၊ သဘင်အသွား
များသောသုသည်၎င်း။ ခိန္နာ-ဓုတ္တော၊ ကြွေအန်အစရှိသော
လောင်းတမ်းကစား ကြွေးသောသုသည်၎င်း။ ပါပမိတ္တော၊
မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောသုသည်၎င်း။ အလသံ၊
ပျင်းရိဖင့်နွဲ့သောသုသည်၎င်း။ ဣမေဤသုတို့ကား။ ဘောဂါ
နံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါနေအခါ၌။ အာဒိက္ခာ၊ မရှုဦးဘဲ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊
မဆိုအပ်။ ရတ္တော၊ ညည့်၌လည်း။ အ-ဝစနေန၊ မမေးဦးဘဲ။

န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ၊ ဘီတော၊ ကြောက်
သော၊ ဝနစရီ၊ တောမုဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဉ္ဇရတိယထာ၊
ရွှေနောက်ရှုလျက်သွားသကဲ့သို့။ သဉ္ဇရတိ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်လျက်လည်း။ မတံ၊ သေသူ
ဟူ၍။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ ဗျာသေန၊ ဗျာသ
ဆရာသည်။ ပရိကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော၊
ဆင်းရဲသောသူ။ ဗျာမိတော၊ အနာနှိပ်စက်သောသူ။ မုဠော၊
မိုက်မဲသောသူ။ ဣဏဝါ၊ မြီများသောသူ။ နိတျသေဝကော၊
မင်းဝယ်ကိုယ်ကြပ် စေားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့သဘောကား။ အနာဂတံ၊
မရောက်သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်
ရှိသော်။ ဒုရတော၊ အဝေးကလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြည့်ရာ၏။
အာဂတံ၊ ရောက်ပြီးရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊
မြင်မှုကား။ အဘီတော၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သော အဘောမရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ်
ကြီးသောသူ၎င်း။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သော သူ၎င်း။
သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာနေတတ်သော သူ၎င်း၊ ရောဂဝါ၊
အနာရှိသော သူ၎င်း။ အလသော၊ ပျင်းသော သူ၎င်း။
ဣစ္ဆန္တော၊ အလိကြီးသောသူ၎င်း။ ကမ္မာရာမောစ၊ အမှုသစ်၌
မေ့လျော့သောသူ၎င်း။ ဧတေသတ္တ၊ ဤခုနစ်ယောက်သော
သူတို့သည်။ သတ္တဝေဇ္ဇိတာ၊ ကျမ်းဂန်မှကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေလဘာ၊ အိုလာဘ်။ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့။
ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။
လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟေပဇ္ဇန္တ၊ အိုပဇ္ဇန်
နတ်။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။ အာပေါ၊
သမုဒ္ဒရာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဣဒံ
ဓမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓာနံ၊
ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။
ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်သောသူကို။
ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နဟိသမုပေက္ခတေ၊
တဖန် မရှုမကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္ဆာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝသေသေန၊
အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ တူလံ၊ လဲဝါသည်။
သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလဇာတိကော၊
လျှပ်ပေါ်သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထို
ထက်။ ဝုဗ္ဗမနောဝါဒေါ၊ မိဘဆရာတို့၏ အဆုံးအမကို မခံ
သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓ
သာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ပမာဒေါ၊
မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်
ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်

တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။
တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဇ္ဈာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။ သြဝါဒေါ၊
အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ လက်ျာ
လက်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။
တ္ထေ၊ ဤလက်ျာ လက်၌။ ကဏိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။
ကဏ္ဍဿာနာနံ၊ နား၊ နှာခေါင်းတို့၏၎င်း။ မက္ခီနံ၊ မျက်စိတို့၏
၎င်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်ဝဲလက်သည်
ကား။ ပါဒဒါသော၊ ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌ဖြစ်သော။
ပတ္တေ၊ အရွက်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမှိ၊ အရင်း၌။ ယက္ခော၊ ဘီလူး
သည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမှိစ၊ အဖျား၌လည်း။ ကာလ
ကဏ္ဏိ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိတုာ
ဖြစ်၍။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားငြားအံ့။ သိရီဇေ၊ ကျက်သရေသည်
သာလျှင်။ ပဝခုတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ ပြဟ္မာ၊ ပြဟ္မာသည် သာလျှင်။ သမ္ဗုဏ္ဍရက္ခော၊
သင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စောင့်၏။ ဗိဿဏောစ၊ ဗိဿနိုး နတ်သည်
လည်း။ အစ္စုရက္ခော၊ ကမ္မလောကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိ-
တသ္မာဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်သင်

သောသုတို့သည်။ တေ၊ ထိုဗြဟ္မာ၊ ဗိဿနိုးတို့ကို။ ပူဇယန္တု၊ ပူဇော်စေကုန် သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံ နရံ၊ ထို ပူဇော်တတ်သောသုကို။ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗ ဂီဟိနံ၊ ခပ်သိမ်း သောလူတို့အား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပေါသကာ၊ မွေးကျွေးတတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေး တတ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။ မာတာပိတူဝ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို။ မာနယေ၊ မြတ်နိုးရာ၏။ သက္ကရေယျစ၊ အရိုအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဂေါမံသံ၊ နွားတို့ ၏အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မာတု မံသံ၊ အမိ၏အသားကို သာလျှင်။ ခါဒယေ၊ စားသည်မည် ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည် ရှိသော်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊ လင်းတတို့အား။ ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ သော တေစ၊ ရေအယဉ်၌သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ် ပညာစ၍ သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိသောကြာစ၊ တ နဂ်နေ့၊ သောကြာနေ့၌သင်မှုကား။ မဇ္ဈိမော၊ လျစ်လျူရှိ၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်းလာနေ့၌ သင်မှုကား။ န သိပ္ပေါ၊ အတတ်မတတ်ရာ။ သောရီအင်္ဂါစ၊ စနေနေ့၊ အင်္ဂါ နေ့၌တည်း သင်မှုကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက်၊ လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ ဂုရုံဟန္တိ၊ ဆရာကို သတ်သည် မည်၏။ စတုဒ္ဒသိ၊ လဆန်းတဆယ့်လေးရက် လဆုတ်တဆယ့် လေးရက်တို့၌ အတတ်သင်မှုကား။ သိသံဟန္တိ၊ တပည့်ကို သတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပုံ၊ လဆန်းဆယ်ရက်၊ လဆုတ်ဆယ် ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။ သိပုံဟန္တိ၊ အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမိ၊ လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင် မှုကား။ မာတာပိတုဟန္တိ၊ အမိအဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ် ပညာသင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်းခုနစ်ရက်၊ လဆုတ် ခုနစ်ရက်၌။ နာဠိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ နဝမံ၊ ကိုးရက်မြောက်၌။ လာဗု၊ အိမ်ဗူးကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ ထဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌။ ပြိန္နံ၊ ကင်းပိန်ကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ တြိ၊ သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဘုဉ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပုံ၊ အတတ်သည်။ ဝိနဿဘိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏ အကျိုးငှါ။ ဧကံ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဂါမအတ္ထံ၊ ရွာ၏အကျိုးငှါ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဇနပဒအတ္ထံ၊ ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှါ။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ စဇေ၊ စွန့် ရာ၏။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုးငှါ။ ပထဝိ၊ မြေအလုံးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့၊ သည်၎င်း။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၎င်း။ ဂဇော၊ ဆင်သည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊ အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို။ ဩသဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီး၎င်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာသောယောကျ်ား၎င်း။ မိဂေါ၊ သမင်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထဝ၊ ထိုမိမိကျင်လည်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမှိပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ နစဝိဇ္ဇာဂါဟော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသဘောကား။ ဧကေနပါဒေန၊ လှမ်းသော ခြေတဖက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို မြော်တင်းသောစိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေနပါဒေန၊ ရပ်သော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွါသောစိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပရံဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္မ၊ မစူးစမ်းဘဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်အဟောင်းကို။ နဇဟော၊ မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ နေဓည ပယောဂေသု၊ ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သော အခါတို့၌၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိဒျာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သောအခါတို့၌၎င်း။ ဒုတေသု၊ တမန်အစေအပါးခံသောအခါတို့၌၎င်း။ အပစာ

ရေသု၊ မေထုန်မှီဝဲသောအခါတို့၌၎င်း။ တဒါ-တေသု ကာ
လေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇော၊ အရှက်အကြောက်ကို။ စဇ္ဇော၊
စွန့်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာစားခြင်း
ကား။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့ထက်။ ဒွိဂုဏော၊ နှစ်ဆ
လွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။ စတုဂ္ဂု-
ဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂုဏော
ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊
ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်
သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂ
တော၊ အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ၊ အဆစ်
တိုင်း၊ အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သော တူးသောအရ
သာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ ခင်ပွန်းကောင်း
ဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော် သူမြတ်သည်လည်း။ တထာ၊
ထိုကြံ၏အဖျားမှအရင်းတိုင်အောင် လွန်၍လွန်၍ချီသည်နှင့်
တူ၏။ ဒုဇ္ဇေနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကား။ ဝိပရီ
တောဝ၊ အရင်းအစသာချီ၍ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချီ
သောကြံ၏သဘောနှင့်တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူ၎င်း။ ဝါဏိဇော၊
ကုန်သည်၎င်း။ အမစ္စော၊ အမတ်၎င်း။ သုတသီလဝါ၊ အကြား
အမြင် သီတင်းသီလနှင့် ပြည့်စုံသော။ သမဏော၊ ရဟန်း

၎င်း။ တေသု၊ တို့လေးပါးတို့သည်။ ဝိပုလဇာတေသု၊ ပြန့်ပြော
စွာဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော်လည်း။ ဝိပုလံ၊
ပြန့်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယံသောသုအား။ မန္တာ၊
ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လဝီရိယမရှိ
သောသူ၏။ သရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်းပျက်စီး၏။
ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသောသုအား။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်း
သည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊ ဣန္ဒြေကို
စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်း
သည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိနာနံ၊ ချို့သောလုံ့လ
ရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝီရာနံ၊
ကြီးသော လုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊
ဥစ္စာ၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟိနာဇနာ၊
ယုတ်မာသောသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပုဓာနာတိ၊ ရှေးကံသာ
ပဓာနဟု။ ဝဒန္တိစ၊ ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န ဝဒန္တိ၊
မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယ
မိံသု၊ လုံ့လပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ စေ၊ အကယ်၍။
တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။ အဖလံဧဝ၊ ရည်
တိုင်းအကျိုးမဖြစ်ရုံသည်သာလျှင်ကတည်း။ ကိံဒေါသော၊
အဘယ်မှာ အပြစ်ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနုရော၊ အကြင် ယောက်ျား-မိန်းမသည်။
 နီစကုလံ၊ နိမ့်သောအမျိုး၌လည်းဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်ပညာ
 လက်ပညာ အတတ်လည်းမရှိ။ နိရူပံ၊ အရပ်အရည်လည်း
 မတင့်တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်းမရှိ။ တထာပိ၊
 ထိုသို့အပြစ်ထင်သော်လည်း။ ဣမံကာလံ၊ ဤကာလကား။
 ဆုတ္တကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာ
 လျှင်။ ဝိသေသကံ၊ အထူးပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက-ကဏ္ဍော၊ ပြုံးပြမ်းကို ဆိုရာဖြစ်သော
 အခဏ်းကား။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊
 ဒုဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ။
 ရာဇ ပကိဏ္ဍကော စာ တိ၊
 သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။ ။
 စက္ကိန္ဒာဘိသိရိ နာယံ၊
 သောမိတော ကာသိကေ သတေ။
 ဆနောတုံ၊ ဒုတိယာသဠေ၊
 ကာဠသတ္တမ အာဒိဟေ။

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကိုဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ သုဇနော
 ကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းကိုဆိုရာ အပိုင်း၎င်း။ ဒုဇနော၊

သုယုတ်ကိုဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ မိတ္တ ဣတ္ထိစ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို
ဆိုရာအပိုင်း၊ မိန်းမကိုဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ ရာဇပကိဏ္ဍကောစ၊
မင်းကိုဆိုရာအပိုင်း၊ ပြုံးပြုံးသောစကားကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တကဏ္ဍဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့်
တန်းဆာဆင်အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိ
သိရိနာ၊ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိ သဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု
အမည်တော်ရသော မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုဋ်ကျောင်း
ဆရာတော်သည်။ သောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ
လောကနီတိ နိဿယော၊ ဤလောကနီတိ နိဿယသည်။
ကာသိကေသတေဆနောတုံ၊ ၁၁၉၆-ခု ဒုတိယသဠေ၊
ဒုတိယဝါဆိုလ၌။ ကာဠ သတ္တမအာဒိဟေ၊ လပြည့်ကျော်
ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဠိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

လောကနီတိပါဌ်-အနက် ပြီး၏။

၇-ပရိတ်ကြီးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္က-ဝါဠေသု၊
အတြာ-ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိ ရာဇဿ၊
သုဏန္တု သဂ္ဂ-မောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မ သမ္ပဝဏ-ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေသန္တာ သန္တ-စိတ္တာ
တိ-သရဏ-သရဏာ
တ္ထေ လောကန္တရေဝါ၊
ဘုဗ္ဗာ ဘုဗ္ဗာစ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ-
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ
ဝရ-ကနက-မယေ
မေရု ရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တောသ-ဟေတု
မုနိ-ဝရ ဇစနံ
သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္က-ဝါဠေသု၊
ယက္ခာ ဒေဝါစ ဗြဟ္မဏော။

ယံ အမေဟံ ကတံ ပုညံ၊

သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ-သာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊

သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။

ပမာဒ-ရဟိတာ ဟောန္တု၊

အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊

ဝုဇ္ဈိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။

သာသနမ္ပိစ လောကဉ္စ၊

ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊

ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။

အနိဿာ သုမနာ ဟောန္တု၊

သဟသဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

၉။ ရာဇတော ဝါ၊ စောရတော ဝါ၊ မနုဿတော ဝါ၊
အမနုဿတောဝါ၊ အဂ္ဂိတောဝါ၊ ဥဒကတောဝါ၊ ပိဿာစ
တောဝါ၊ ခါဏုကတောဝါ၊ ကဏ္ဍကတောဝါ၊ နက္ခတ္တတောဝါ၊
ဇနပဒရောဂတောဝါ၊ အသဒ္ဓမ္မတောဝါ၊ အ-သန္နိဋ္ဌိတောဝါ၊
အ-သပ္ပုရိသတောဝါ၊ စဏ္ဍ-ဟတ္ထိ-အဿ-မိဂ-ဂေါဏ-
ကုက္ကုရ-အဟိ ဝိစ္ဆိက-မဏိသပ္ပ-ဒီပိ-အစ္ဆ-တရစ္ဆ-သုကရ-
မဟိံသ-ယက္ခ-ရက္ခသာဒီဟိ၊ နာနာဘယတောဝါ၊ နာနာ
ရောဂတောဝါ၊ နာနာဥပဒ္ဒဝတောဝါ အာရက္ခံ ဂဏန္တု။

၁-မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ (ပ) ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၄။ တောဒိသာနိ ကတုာန (ပ) တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

မင်္ဂလ-သုတ္တံ နိဠိတံ။

၂-ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါရမိယော ဒသ ဥပ-ပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထ-ပါရမိယောတိ သမတိံ သ ပါရမိယော ပဉ္စ မဟာ-ပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထ စရိယံ ဉာတတ္ထ စရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထ-စရိယန္တိ တိတော စရိယာ-ယော ပစ္ဆိမ-ဘဝေ ဂဗ္ဘ ဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာန-စရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတဉာဏ ပဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရ ဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိ မေ ဗုဒ္ဓ-ဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန္တရေသု တိ-ယာမ ရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ ကာရုည-စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆။ ကောဋိ-သဟ သဟဿေသု၊

စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။

ယဿာ ဣံ ပတိဂ္ဂဏ္ဌန္တိ၊

ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

- ၂၇။ ရောဂါ မနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခ။
 သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
 ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၂၈။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာ-ဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တ-လိက္ခေ။
 သဗ္ဗေ ဝ ဘူတာ သု-မနာ ဘဝန္တု၊
 အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။
- ၂၉။ တဿှာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
 မေတ္တံ ကရေထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
 ဒိဝါစ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
 တဿှာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။
- ၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊
 နနော သမံ အတ္ထိ တထာ ဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ-ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အ-မတံ ပဏီတံ။
 ယဒဇ္ဈဂါ သကျ-မုနိ သမာဟိတော။
 န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓ—သေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏာယီ သုစိံ၊
 သမာဓိ မာနန္တရိကည မာဟု။
 သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ—သတံ ပသက္ကာ၊
 စက္ကာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
 တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ။
 ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဋ္ဌေန၊
 နိက္ကာမိနော ဂေါတမ—သာသနမ္ပိ။
 တေ ပတ္တိ—ပတ္တာ အ—မတံ ဝိဂယျ၊
 လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃၅။ ယထိန္ဒ ခီလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
 စတုဗ္ဘိ ဝါတေဟိ အ—သမ္ပကမ္ပိယော။
 တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယော အရိယ—သစ္စာနိ အဝစ္စေ ပဿတိ။

- ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 ၃၆။ ယေ အရိယ—သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘိရ-ပညေန သု—ဒေသိတာနိ။
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 ၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန— သမ္ပဒါယ၊
 တယဿုဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
 သက္ကာယ—ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိ တဉ္ဇ၊
 သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ။
 ၃၈။ စတုဟ ပါယေဟိစ ဝိပ္ပ မုတ္တော၊
 ဆစ္စာ ဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 ၃၉ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မ ကရေတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာဝါ။
 အ—ဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အ—ဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌိ—ပဒဿ ဝုတ္တာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၄၀။ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
 ဂိမ္မာန-မာသေ ပဌမသ္မိံဂိမ္မေ၊
 တထူ ပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
 နိဗ္ဗာန-ဂါမိံ ပရမံ-ဟိတာယ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု။
- ၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရ-ဒေါ ဝရာ ဟရော၊
 အနုတ္တရော ဓမ္မ-ဝရံ အဒေသယိ။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု။
- ၄၂။ ခိဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိံ သမ္ဘဝံ၊
 ဝိ-ရတ္တ-စိတ္တာ-ယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
 တေ ခိဏ-ဗီဇာ အဝိရုဠိ-ဆန္ဒာ၊
 နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထ ယံ ပဒီပေါ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု။
- ၄၃။ ယာနီ ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ-ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိံ ဟောတု။
- ၄၄။ ယာနီ ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ-ယာ နိဝ အန္တလိက္ခေ။

တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနီ ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ-ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝ-မနုဿ-ပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
ရတန-သုတ္တံ နိဠိတံ။

၃-မေတ္တသုတ်

၄၆။ ယဿာ နုဘာဝတော လက္ခာ၊
နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
ယမ္ပိစေဝါ နယုဉ္ဇန္တော၊
ရတ္တိန္နိဝ မ-တန္တိတော။

၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တောစ၊
ပါပံ ကိဉ္စ နပဿတိ။
ဝေ မာဒိ ဂုဏုပေ တံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၄၈။ ကရဏီယ မတ္တ ကုသလေန၊
ယန္တယန္တံ ပဒိ အဘိသမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇ္ဇ ဓ သုဟုဇ္ဇ စ၊
သု ဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနီ

- ၄၉။ သန္တုဿကော စ သု-ဘရောစ၊
အပ္ပ—ကိစ္စော စ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသ္မ နနုဂိဒ္ဓေါ။
- ၅၀။ နစခုဒ္ဒမာစရေ ကိဉ္စိ၊
ယေန ဝိညု ပရေ ဥပဝဒေယျံ။
သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗ-သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
- ၅၁။ ယေကေစိ ပါဏ ဘူတတ္ထိ၊
တသာဝါ ထာဝရာ ဝ နဝသေသာ။
ဒီဃာ ဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက-ထူလာ။
- ၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ၊
ဘူတာ ဝါ သမ္ဘဝေ သိဝ၊
သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
- ၅၃။ န ပရော ပရံ နိကုပ္ပေထ၊
နာတိ မညေထ ကတ္တစိ နံ ကိဉ္စိ၊
ဗျာရောသနာ ပဋိဃ-သညာ၊
နာည မညဿ ဒုက္ခ မိစ္ဆေယျ။
- ၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
မာယုသာ ကေ-ပုတ္တ မနုရက္ခေ။

ဝေဠိ သဗ္ဗ-ဘူတေသု။

မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

၅၅။ မေတ္တု သဗ္ဗ-လောကသ္မိံ၊

မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

ဥဒ္ဓိ အဓောစ တိရိယဉ္ဇ၊

အ-သမ္မာဓံ အ-ဝေရ မသပတ္တံ။

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိဿိန္ဒောဝ၊

သယာနော ယာဝတာသ-ဝိတ-မိဒ္ဓေါ။

ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊

ဗြဟ္မ မေတံ ဝိဟာရ မိမ မာဟု။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္ဇ အနုပဂ္ဂမ္မ သီလဝါဒဿနေန သမ္ပန္နော။

ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊

န ဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဗ-သေယျ ပုန-ရေတိ။

မေတ္တ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-ခန္ဓသုတ်

၅၈။ သဗ္ဗာ သီဝိသ-ဇာတိနံ၊

ဒိဗ္ဗ-မန္တာ ဂဒံ ဝိယ။

ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဃောရံ

သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။

- ၅၉။ အာဏာ-ခေတ္တမှို သဗ္ဗတ္ထ၊
သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗ-ပါဏိနံ။
သဗ္ဗသော ပိ နိဝါရေတိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ရောပထေဟိ မေ။
ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာ ဂေါတမကေဟိ စ။
- ၆၁။ အ-ပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတု-ပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။
- ၆၂။ မာ မံ အ-ပါဒကော ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပဒေ ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေ။
- ၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။
- ၆၄။ အ ပုမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အ ပုမာဏော ဓမ္မော။

အ ပွမာဏော သံဃော၊
 ပမာဏဝန္တာနိ သရိသပါနိ။
 အဟိ-ဝိစ္ဆိကာ သတပဒိ၊
 ဥဏ္ဏ-နာဘီ သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
 ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ။
 သော ဟံ နမော ဘဂဝတော၊
 နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊
 ခန္ဓ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၅-မောရသုတ်

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ-သမ္ဘာရေ၊
 နိဗ္ဗတ္တံ မောရ-ယောနိယံ။
 ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊
 မဟာ-သတ္တံ ဝနေ စရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
 နေဝ သက္ခိံသု ဂဏှိတုံ။
 ဗြဟ္မ မန္တန္တိ အက္ခာတံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ကေ-ရာဇာ၊
 ဟရိဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿ-ဝဏ္ဏံပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ။
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတုာ၊
 မောရော စရတိ သေနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ကေ-ရာဇာ၊
 ဟရိဿ-ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
 တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿ-ဝဏ္ဏံပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ။
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ၊
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတုာ၊
 မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်

- ၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ-သမ္ဘာရေ၊
 နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋံ ဇာတိယံ။
 ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
 မဟာ သတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။
- ၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
 လောက-နာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပ ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၇၄။ အတ္ထိ လောကေ သီလ-ဂုဏော၊
 သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။
 တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
 သစ္စ-ကိရိယ မနုတ္တရံ။
- ၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မ-ဗလံ၊
 သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနာ။
 သစ္စ-ဗလ မဝဿာယ၊
 သစ္စ-ကိရိယ ကောသဟံ။
- ၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အနုပတနာ၊
 သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
 မာတာ ပိတာစ နိက္ခန္တာ၊
 ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။

၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊
မဟာ-ပဇ္ဇလိတော သိခိ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊
ဥဒကံ ပတုာ ယထာ သိခိ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
သော မေ သစ္စ-ပါရမီ။

ဝဇ္ဇ-သုတ္တံ နိဠိတံ။

၇-ဇေယျသုတ်

၇၈။ ယဿာ နုဿရဏေနာပိ၊
အန္တုလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မမိ ဂစ္ဆန္တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗူ ပဒ္ဒဝ-ဇာလမှာ။
ယက္ခ-စောရာဒိ သမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ နစ မုတ္တာနိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေသုတံ ကေသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတ-ဝနေ အ-နာထ ပိဏ္ဍိကဿ
အာရာမေ။

၈၁။ တတြခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ-ဘိက္ခုဝေါ
 တိ။ ဘဒ္ဒန္တေတိ တေဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသု၊
 ဘဂဝါ တေဒဝေါ၊ ဘူတပုပ္ဖံ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝါ သုရ-သင်္ဂါ
 မော သမုပ ဗျူဠော အဟောသိ။ အထခေါ ဘိက္ခုဝေ
 သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ၊
 သစေ ဝေါ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ
 ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ
 သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာယ။ မမံ ဟိ ဝေါ ဇေဂ္ဂံ
 ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ
 လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၂။ နော မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာယ။ အထ
 ပဇာပတိဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာယ။
 ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ
 ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊
 သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝ ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
 ဥလ္လောကေယျာယ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
 ဥလ္လောကေယျာယ။ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ ရာဇဿ
 ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ
 ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
 ကေယျာယ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော

ကေယျာထ၊ ဤသာနဿ ဟိဝေါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၅။ တံ ခေါပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါန မိန္ဒဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ဝရုဏဿဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ဤသာနဿဝါ ဒေဝ-ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ-ဟံသောဝါ၊ သောပဟိယေထာပိ နော ပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါန မိန္ဒော အ-ဝိတရာဂေါ အ-ဝိတဒေါသော အ-ဝိတမောဟော ဘီရု ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

၈၇။ အဟဉ္ဇခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ သစေ တုမ္ဟာကံ၊ ဘိက္ခဝေ အရည-ဂတာနံဝါ ရုက္ခ မူလ-ဂတာနံဝါ သုညာဂါရ-ဂတာနံဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၈၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒု၊ အနုက္ကရေပုရိသ-ဒမ္မသာရထိ၊ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါတိ။

၈၉။ မမံ ဟိဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊

အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ သွာက္ခာတော သဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
အကာလိကော၊ ဧဟိ-ပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ
ဝေဒိတဗျော ဝိညူဟိ တိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမ-ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊

အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက—သံဃော၊
ဥပ္ပဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက—သံဃော၊ ဉာယပဋ္ဌိ
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ သာမိစိပ္ပဋ္ဌိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝက—သံဃော၊ ယံဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသ-ယုဂါ
နိ အဋ္ဌ ပုရိသ-ပုဂ္ဂလာ သေဘဂဝကော သာဝက သံဃော
အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိနေယျော အဉ္ဇလီ—
ကရဏီယျော၊ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာတိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမ-ဟံသော ဝါ သော ပဟိ
ယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဝိတ-ရာဂေါ ဝိတ ဒေါသော ဝိတ

မောဟော အ-ဘိရူ အ-ဆမ္ဘိ အနုတြာသိ အ-ပလာယိတိ။

၉၇။ ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊
ဣဒံ ဝတ္ထာန သုဂတော။
အထာပရံ တေဒဝေါစ သတ္တာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခ-မူလေဝါ၊
သုညဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ၊
အနုဿရေထ သမ္ပုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမ္ဘာက နောသိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောက-ဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။

၁၀၀။ နေ စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု-ဒေသိတံ။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တေနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
လောမ-ဟံသော န ဟေသိတံ။

ဇေယျ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဂ-အာဠာနာဠိယသုတ်

- ၁၀၂။ အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊
 သာသနေ သာဓု-သမ္ပတေ။
 အ-မနုဿေဟိ စဇ္ဈေဟိ၊
 သဒါ ကိဗ္ဗိသ-ကာရိဘိ။
- ၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊
 အ-ဟိံ သာယစ ဂုတ္တိယာ။
 ယံ ဒေသေသိ မဟာ-ဝီရော၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
 စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။
 သိခိဿပိစ နမတ္ထု၊
 သဗ္ဗ-ဘူတာ နုကမ္ပိနေ။
- ၁၀၅။ ဝေဿဘုဿာစ နမတ္ထု၊
 နှာတကဿ တပဿိနေ။
 နမတ္ထု ကကုဿန္တဿ၊
 မာရ-သေနာ-ပမဒ္ဒိနေ။
- ၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
 ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
 ကဿပဿစ နမတ္ထု၊
 ဝိပ္ပမုတ္တိဿ သဗ္ဗမိ။

- ၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
သကျ-ပုတ္တဿ သိရီမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
သဗ္ဗ ဒုက္ခာ-ပန္နဒနံ။
- ၁၀၈။ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာ-ဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အ-ပိသုနာထ၊
မဟန္တာ ဝိတ-သာရဒါ။
- ၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝ မနုဿာနံ၊
ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊
မဟန္တံ ဝိတ-သာရဒံ။
- ၁၁၀။ ဧတေ စညေ စ သမ္ပုဒ္ဓါ၊
အနေက သတ-ကောဠိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ-သမာ
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
- ၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသ-ဗလူပေတာ၊
ဝေသာရဇ္ဇေ ဟု ပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
အာသဘံ ဌာနမုတ္တမံ။
- ၁၁၂။ သီဟ-နာဒံ နဒန္တေ တေ၊
ပရိသာသု ဝိ-သာရဒါ။

ဗြဟ္မ-စက္ကံ ပဇတ္တန္တိ၊
လောကေ အပ္ပုဋ္ဌိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မေဟိ၊
အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္ထိံသ-လက္ခဏူပေထာ၊
သီတာ နုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာမ ပွဘာယ သုပ္ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိ-ကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာ-ပဘာ-မဟာတေဇာ၊
မဟာ-ပညာ မဟ-ဗ္ဗလာ။
မဟာ-ကာရုဏိကာ ဓိရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါ ဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊
တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတိံ ဗန္ဓု မဟေဿသာ၊
သရဏာ စ ဟိဘေသိနော။

၁၁၇။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ၊
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊
ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

- ၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊
ဝန္ဓာ မေ တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။
- ၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိ-ကရာ တုဝံ။
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗ-ဘယေဟိ စ။
- ၁၂၀။ သဗ္ဗ-ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗ-သန္တာပ-ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗ-ဝေရ မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။
- ၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ခန္တိ-မေတ္တာ-ဗလေနစ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊
သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ-ရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ၊
သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။

- တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ-ရောဂေန သုခေန စ။
 ၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ။
 သန္တိနာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ-ရောဂေန သုခေန စ။
 ၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ-ဘာဂေ။
 သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ-ရောဂေန သုခေန စ။
 ၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊
 ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော။
 ပစ္ဆိမေန ဝိရူပေက္ခော၊
 ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။
 ၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာ-ရာဇာ၊
 လောက-ပါလာ ယဿသိနော။
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ-ရောဂေန သုခေန စ။
 ၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊
 ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ-ရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေဒေဝါ၊

ဝသန္တာ ဣမ သာသနေ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊

အ-ရောဂေန သုခေန စ။

၁၃၀။ သဗ္ဗိ တိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊

သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။

မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊

သုခိ ဒီဃာယုကော ဘဝ။

၁၃၁။ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊

နိစ္စံ ဝုဗ္ဗ ပစာယိနော။

စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝုဗ္ဗန္တိ၊

အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဠာနာဠိယ-သုတ္တံ နိဠိတံ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊

နိသိန္နဠာန-ဓောဝနံ။

ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊

သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂပ္ပ-ဝုဠာနံ၊

ယဉ္ဇ သာဓေတိ တဒ္ဓဏေ။

ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊
 လောကနာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာ-တေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ
 ဇာတော နာဘိဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရော
 ပေတာ။ စေန သစ္စေန သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သောတ္ထိံ
 ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

- ၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊
 သဗ္ဗ-ဒုက္ခ-ဝိနာသနေ။
 သတ္တ-ဓမ္မေစ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
 မာရ-သေနာ ပမဒ္ဒနေ။
- ၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတော ယေဝိ မေ သတ္တာ၊
 တိဘဝါ မုတ္တ ကုတ္တမာ။
 အဇာတိ မဇရာ ပျာဓိံ၊
 အ-မတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။
- ၁၃၇။ ဝေမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
 အနေက-ရုဏ သင်္ဂဟံ။

ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမဟေ။

၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သတိ-သင်္ခါတော။

ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။

ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာ ပရေ။

၁၃၉။ သမာဓု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊

သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ။

မုနိနာ သမ္မ ဒက္ခာတာ၊

ဘာဝိတာ-ဗဟုလိ-ကတာ။

၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယံ၊

နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။

ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊

မောဂ္ဂလာနဉ္စ ကဿပံ။

ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိဿာ၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂံ သတ္တံ ဒေသယိ။

၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတု၊

ရောဂါ မုစ္ဆိံသု တဒ်ဇဏ။

ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

- ၁၄၃။ ကေဒါ ဓမ္မ-ရာဇာပိ၊
 ဂေလညေနာဘိ ပိဋ္ဌိတော။
 စုန္ဒတ္ထေရေန တံ ယေဝ၊
 ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။
- ၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
 ဘမ္ဘာ ဝုဠာသိ ဌာနသော။
 ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၅။ ပယီနာ တေ စ အာဗာဓာ၊
 တိဏ္ဏန္ဒမ္ပိ မဟေသိနံ။
 မဂ္ဂ-ဟတာ ကိလေသာ ဝ၊
 ပတ္တာ နုပ္ပတ္တိံ ဓမ္မတံ၊
 ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၁-ပုပ္ဖဏသုတ်

- ၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အ-ကန္တိ၊
 ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေ ဝိနာသ မေန္တိ။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မဂ်လဉ္စ၊
 ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အ-ကန္တိ၊
 ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ-မဂ်လဉ္စ၊
 ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အ-ကန္တိ၊
 သံဃာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၉။ ဒုက္ခ-ပတ္တာ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
 ဘယ-ပတ္တာ စ နိဗ္ဗယာ။
 သောက-ပတ္တာ စ နိဿောကာ၊
 ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ တောဝတာ စ အမေဟိ၊
 သမ္ဘတံ ပုည-သမ္ပဒံ။
 သဗ္ဗေ ဒေဝါ နုမောဒန္တု၊
 သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ၊
 သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
 ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊
 ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂဘာ။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊
 ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။

အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊

ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ ယံ ကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံ ကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မဂ်လံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊
သဒါ သုခိ ဘဝန္တုတေ။

- ၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ-ဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗ-မင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ-ဒေဝတာ။
 သဗ္ဗ-သံဃာ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။
- ၁၅၉။ မဟာ ကာရုဏိကော နာထော၊
 ဟိတာယ သဗ္ဗ ပါဏိနံ။
 ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
 ပတ္တော သမ္မောဓိ မုတ္တမံ။
 ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
 သကျာနံ နန္ဒိ ဝဇ္ဇနော။
 ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
 ဇယဿု ဇယ-မင်္ဂလေ။
- ၁၆၁။ အ-ပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊
 သီသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ။
 အဘိသေကေ သဗ္ဗ-ဗုဒ္ဓါနံ၊
 အဂ္ဂပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သု-နက္ခတ္တ သု-မင်္ဂလံ၊
 သု-ပဘာတံ သု-ဟုဋ္ဌိတံ။
 သု-ခဏော သု-မဟုတ္တောစ၊
 သု-ယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယ-ကမ္မံ၊ ဝါစာ-ကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
 ပဒက္ခိဏံ မနော-ကမ္မံ၊ ပဏီဓိ တေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတုာန၊
 လဘန္တ-တ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
 တေ အတ္ထ လဒ္ဓါ သုခိတာ။
 ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓ-သာသနေး။
 အ-ရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
 သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှ-သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
 ပရိတ်ကြီးပါဠိတော် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါ
ဌေသု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
သည်။ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်
စွာဘုရား၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူ
တတ်သော။ သဒ္ဓမ္မ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို။ သော
တုံ၊ နာအံ့သောငှါ။ အတြ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာ
လတ်ကုန်လော့။ သုဏန္တု၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အိုနတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။
ဓမ္မဿဝဏကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သောအခါတည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော် မူထိုက်
ထသော။ အ-ရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ မကောင်းမှု
ကိုပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော်မမူထသော။ အရ-ဟတော၊ သံသရာ
စက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်စောင့်မှုပြီးထ
သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့
သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာမိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး
တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော။ တဿဘဂဝတော၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ စက္ကဝါ၊ ဤစကြဝဠာ၌၎င်း။ လောကန္တရေ ဝါ၊
 စကြဝဠာတပါး၌၎င်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ သန္တ
 စိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ တိသရဏသရဏာ၊
 ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိကုန်သော။ ဘုမ္မာ၊
 မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင် နတ်တို့သည်
 ၎င်း။ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။ ယေဒေ
 ဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏဗျာဝဋ္ဌာ၊ လောကီကျေးဇူး၊ လောကုတ္တရာ
 ကျေးဇူးတို့၏အပေါင်းကိုယူခြင်း၌ ကြောင့်ကြကုန်၏။ ဧတေ
 ဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်၎င်း။ ဝရကနက မယေ၊ မြတ်သော
 ရွှေစိုင် အတိဖြင့် ပြီးသော။ မေရုရာဇေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်
 မင်း၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သန္တော၊ သူတော်
 ကောင်း ဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့သည်၎င်း။ သန္တောသဟေတုံ၊
 ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထ
 သော။ မုနိဝရဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ သောတုံ၊
 နာအံ့သောငှါ။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ အာယန္တု၊ လာလတ်
 ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြ
 ဝဠာတို့၌။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်၎င်း။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့
 သည်၎င်း။ ဗြဟ္မနောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဗ္ဗ
 သမ္ပတ္တိ သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်

ထသော။ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို။ အမေဟံ၊ ငါတို့သည်။
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို။ အနုမောဒိတှာ၊
ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်
၍။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ အရက္ခာသု၊ စောင့်ရှောက်
ခြင်းတို့၌။ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်။ ပမာဒရဟိတာ၊
မွေ့လျော့ခြင်းမှကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။

၇။ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏၎င်း။ လောက
ဿစ၊ လူအများ၏၎င်း။ ဝုဇ္ဈိ၊ စီးပွားခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနမ္ပိစ၊
သာသနာတော်ကို၎င်း။ လောကဉ္စ၊ လူအများကို၎င်း။ ဒေဝါ၊
နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်
စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သုခိ၊
ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အနိသာ၊ ဆင်းရဲ
မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊
ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ မင်းဘေးမှ၎င်း။ စောရတောဝါ၊
ခိုးသူဘေးမှ၎င်း။ မနုဿတောဝါ၊ လူဘေးမှ၎င်း။ အမနုဿ

တောဝါ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ အဂ္ဂိတောဝါ၊
မီးဘေးမှ၎င်း။ ဥဒကတောဝါ၊ ရေဘေးမှ၎င်း။ ပိဿာစ
တောဝါ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ ခါဏုကတောဝါ၊ သစ်
ငုတ်ဘေးမှ၎င်း။ ကဏ္ဍကတောဝါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှ၎င်း။
နက္ခတ္တတောဝါ၊ မကောင်းသောနက္ခတ်ဘေးမှ၎င်း။ ဇနပဒ
ရောဂတောဝါ၊ ဇနပုဒ်၌ဖြစ်သောအနာဘေးမှ၎င်း။ အသဒ္ဓမ္မ
တောဝါ၊ မသူတော်တို့၏တရားဘေးမှ၎င်း။ အသန္နိဋ္ဌိတော
ဝါ၊ မှားသောအယူဘေးမှ၎င်း။ အသပ္ပုရိသတောဝါ၊ မသူ
တော်ဘေးမှ၎င်း။ စဏ္ဍ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ
အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံ သ
ယက္ခ ရက္ခသဒိဟိ၊ ကြမ်းသောဆင်၊ ကြမ်းသောမြင်း ကြမ်း
သောသား၊ ကြမ်းသောနှား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသော
မြေ၊ ကြမ်းသောကင်းသန်း၊ ကြမ်းသောမြေစိမ်း၊ ကြမ်းသော
သစ်။ ကြမ်းသောဝံ၊ ကြမ်းသောအောင်း။ ကြမ်းသောဝက်၊
ကြမ်းသောကျဲ၊ ကြမ်းသောဘီလူး၊ ကြမ်းသော ရေစောင့်
ဘီလူးစသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ နာနာဘယတောဝါ၊
အထူးထူးသော အနာဘေးတို့မှ၎င်း။ နာနာရောဂတောဝါ၊
အထူးထူးသောရောဂါဘေးတို့မှ၎င်း။ နာနာဥပဒ္ဒဝတောဝါ၊
အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေါ ဘေးတို့မှ၎င်း။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်
အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍန္တု၊ ယူစေကုန်သတည်း။

* (မင်္ဂလသုတ်အနက် စာမျက်နှာ ၃-မှ ၉-ထိဆိုခဲ့ပြီ)

၂-ရတနသုတ် အနက်

၂၅။ ပဏိဓာနတော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း
 တော်၌ ဘုရားဆုကိုတောင်းသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
 ပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဒသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပ
 ပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဒသပရမတ္ထ ပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
 ပရမတ္ထပါရမီတို့ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားရှိကုန်
 သော။ သမတိံသပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီ
 တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါးသောစွန့်ခြင်းကြီးတို့
 ကို၎င်း။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွား
 အလို့ငှါကျင့်ခြင်း။ ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏
 အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း
 အကျိုးငှါကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသောစရိယာယော၊ သုံး
 ပါးသော အကျင့်တို့ကို၎င်း။ ပစ္ဆိမဘဝေ၊ အဆုံးစွန်သော
 ဘဝ၌။ ဂဟ္တဝေ၊ ကြွနီ။ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၎င်း။
 ဇာတိံ၊ ဖွားခြင်းကို၎င်း။ အနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တော
 ထွက်ခြင်းကို၎င်း။ ပဓာနစရိယံ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လဖြင့်ကျင့်
 ခြင်းကို၎င်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်
 ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗညုတဉာဏပဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗ
 ညုတဉာဏ်ကို သိတော်မူခြင်းကို၎င်း။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မ
 စကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူခြင်းကို၎င်း။ နဝ လော

ကုက္ကရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို၎င်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေဗုဒ္ဓ
 ဂုဏေ၊ ဤဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊
 ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၏။ တီသု၊ သုံးထပ်
 ကုန်သော။ ပါကာရန္တရေသု၊ မြို့တံတိုင်း၏ အကြားတို့၌။
 တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတား
 ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်
 ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယ၊ အာနန္ဒာထေရ်ကဲ့သို့။ ကာ
 ရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊
 ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆-၂၇။ ကောဋ္ဌိသတ သဟဿေသု၊ ကုဋေတသိန်းမျှ
 လောက်ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတိုက်တို့၌။
 ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရတနသုတ် ပရိတ်
 တော်၏။ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို။ ပတိဂ္ဂုဏန္တိ၊ ခံကုန်၏။
 ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီ အမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။
 ရောဂါမနုဿဒုဗ္ဘိက္ခသမ္ဘူတံ၊ အနာ၊ ဘီလူး၊ မှတ်သိပ်ခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဘယံ၊
 ဘေးကို။ ယဉ္ဇ-ယံဝေပရိတ္တံ၊ အကြင်ရတနသုတ်ပရိတ်တော်
 သည်လျှင်။ ခိပ္ပံလျှင်စွာ။ အန္တရဓာပေသိ၊ ကွယ်စေတတ်၏။
 တံပရိတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်
 ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေဥတည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
 အကြင်ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့
 သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ယာမာစသော နတ်တို့
 သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်
 လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာဇေ၊ နတ်တို့
 သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သောနှလုံးရှိကုန်သည်။
 ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောပိ၊ ထိုမြို့လည်း။ ဘာသိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။
 သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အိုနတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာ
 ဟိ-တသ္မာဇေ၊ ထိုသို့ စည်းဝေး လာကုန်သောကြောင့်သာ
 လျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။
 နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော။
 ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်
 လော့။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌၎င်း။ ရတ္တောစ၊ ည၌၌၎င်း။ ယေ၊ အကြင်
 သူတို့သည်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။
 ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဇေ၊ ထိုသို့ ဆောင်
 ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည်
 ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊
 ခပ်သိမ်းသော။ ယံဝိတ္တံဝါ၊ အကြင် သုံးဆောင်အပ်သော
 ဥစ္စာသည်၎င်း။ ယံရတနံဝါ၊ အကြင်အလေးအမြတ် သိုထား
 အပ်သောရတနာသည်၎င်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊ ထိုရတနာ
 သည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော
 ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။
 ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန
 ဘာဝေါ၊ ဤအရဟံ-စသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော
 ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။
 ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနီ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ်ဖြစ်တော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟံတော၊ တည်ကြည်သော
 နှလုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတို့၏
 ကုန်ရာလည်း ဖြစ်ထသော။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ ကင်းရာလည်း
 ဖြစ်ထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းထသော။ ပဏီတံ၊
 မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။
 တေန ဓမ္မေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောတရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောရတနာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်
 ကတည်း။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရား၏။ ဣဒမ္ပိ

ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ ခယတာ-စသော
 ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။
 ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညံ၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ်သိသော အပိုင်းအခြားကိုမလွန်ဘဲ သိတတ်ထသော။
 သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ ယံသမာဓိံ၊ အကြင်အရဟတ္တ
 မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ပရိဝဏ္ဏယီ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။
 အနန္တရိကံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏ဟူ၍။
 အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေနသမာဓိနာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်
 သမာဓိနှင့်။ သမော၊ တူသောသမာဓိသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။
 ဓမ္မေ ဓမ္မဿ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိတရား၏။ ဣဒမ္ပိ၊
 ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤစင်ကြယ်ခြင်းစသော
 ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။
 ဧတေန-သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသောသူတို့သည်။ ပသတ္ထာ၊
 ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား-အဋ္ဌသတံ၊ တရားရှစ်ယောက်
 ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္ထာ၊

မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တောနိ၊ ထိုရှစ်
 ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိယဂါနိ၊ လေးပါး
 သော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊
 ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ တနည်းကား—
 တေ၊ ထို တရားရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။
 ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထို
 ရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော
 ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟပ္ပလာနိ၊ များသောအကျိုး ရှိကုန်၏။
 သံဃေ-သံဃဿ၊ သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ၊ အယမ္ပိရတန
 ဘာဝေါ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်း စသော
 ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ငဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။
 ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမ
 သာသနမှ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ဒဠေန၊
 ပြင်းစွာသော။ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်။ သပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ
 လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ်ဒုက္ခမှထွက်မြောက်
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယု၊
 အာရုံပြု၍။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ဖြစ်၍။ မုခေ၊ ကိလေသာကင်း
 ကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစား

ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောသင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယမ္ပိ ရတန ဘာဝေါ၊ ဤအရဟတ္တဖလသမာပတ် ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝီသိတော၊ မြေ၌မြုပ်သော။ ဣန္ဒြိလော၊ ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုဗ္ဗိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိယာ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ ပဿတုံ၊ မြင်၏။ တံသပ္ပုရိသံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသော သုံးပါးအပြား ရှိသော သောတာပန်ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းကို။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားသခင် ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သင်္ဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သော သူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်

သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘိရပညေန၊ နက်နဲသော ပညာရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့
ကို။ ယေ၊ အကြင် သတ္တကုတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တကုတ္တုပရမ သော
တာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံပမတ္တာ၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်
မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။
တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် မေ့လျော့ကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ထို
သတ္တကုတ္တုပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်
မြောက်သော။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ န အာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။
သံဃေ-သံဃဿ၊ သတ္တကုတ္တုပရမ ဖြစ်သော သောတာပန်
သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန ဘာဝေ၊ ဤရှစ်ကြိမ်
မြောက် ဘာကို မယူခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်
သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့
မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ၊ အတ္တဟူသောမိမိကိုယ်ရှိ၏ဟူသော
အယူ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသောဌာန၌ ယုံမှားခြင်း
၎င်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ နှား၏သီတင်းအကျင့်၊ ခွေး၏သီတင်း
အကျင့်စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ဟူသော အယူ

၎င်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့ကို။
အဿ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သော
တာပတ္တိမဂ်၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ ဇဟိတာ၊
စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အဿု-ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ
တခုသော။ ယံ၊ အကြင်မှားသော အယူသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုမှားသောအယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်
အပ်၏။

၃၈။ သော-သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်
တို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။
အဘိဌာနာနိစ၊ လွန်စွာသော အကြောင်းတို့ကိုလည်း။
ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အ ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံဗေ-
သံဗဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်ဖြစ်သော သံဃာ
တော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ သုံးပါးသော
သံယောဇဉ်တို့ကိုပယ်ခြင်း အစရှိသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်
လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့
မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ သတ္တဝါတို့အား။
သုဝတ္ထိ။ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၃၉။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန
ဝါ၊ ကာယဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဝါစာ-ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်
၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမြို့။ စေတသာ ဝါ၊ မနောဒွါရဖြင့်၎င်း။

ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဉ္ဇာပိ၊ အကယ်၍ လည်း။ ကရောတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့ သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌပဒဿ၊ မဂ်ဖြင့်မြင်အပ် ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။ အ-ဘဗ္ဗတာ၊ မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်သော အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သော တာပန်သင်္ဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်းတည်း ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္မာနံ မာသေ၊ နွေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ ဂိမ္မေ၊ အစစွာသောနွေလ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သောအဖျား ရှိသော။ ဝနပ္ပဂုဓမ္မေ၊ တောအုပ်သည်။ သိရိကောယထာ၊ အသရေရှိသကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာ စီးပွားအလို့ငှါ။ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်နှင့်တူသော။ နိဗ္ဗာန ဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ- ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ ဤဒေသနာဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-

ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကား
ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော၊ မြတ်ထသော။ ဝရညု၊ မြတ်သောတရား
ကိုလည်း သိတော် မူတတ်ထသော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော
လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော် မူတတ်ထသော။
ဝရာဟရော၊ မြတ်သောစီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော် မူတတ်
ထသော။ အနုတ္တရော၊ လွန်သောသူ မရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော် မြတ်ကို။ အဒေ
သယံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဣဒမ္ပိ
ရတနံ-အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယ ပရော ပရိယ
တ္တဉာဏ် ရှေးရှိသည် ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိ ဓမ္မကို ဟောခြင်း
တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီ
တော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကား
ကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကေ၊ လာ
လတ္တံ့သော။ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်း
သော စိတ်ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာ တို့အား။ ပုရာဏံ၊
ရှေး၌ဖြစ်သောကံသည်။ ဒိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နဝသမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌
ဖြစ်လတ္တံ့သောကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒိဏပိဇာ၊ ကုန်ပြီး
သော ကံ-ဟူသော မျိုးစေ့ရှိကုန် ထသော။ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊

ဘဝသစ်၌မဖြစ်ပြန်လိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထသော။ ဓီရာ၊
ပညာလည်း ရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံ
ပဒီပေါ၊ ဤဆီးမီးသည်။ နိဗ္ဗာယတိ ယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။
နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော
သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ
ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့
မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်
တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်
ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာ စသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်
အပေါင်းဖြစ်ကုန်သောငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရား
တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်း ထသော။ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ၊
နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
နမဿာမ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ

နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
 ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိ ငါ၊ အကြင်ယာမာ စသော
 နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
 အညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်
 အပေါင်းဖြစ်ကုန်သောငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရား
 တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ၊
 နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။
 နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိ ငါ၊
 အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်
 တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ- ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိ ငါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်
 တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်
 လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း
 ဖြစ်ကုန်သောငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့
 လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့
 သည်ပူဇော်အပ်ထသော။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်ကို။ နမဿာမ၊
 ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
 စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်။

နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-မေတ္တသုတ် အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင်မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်။ ဘိသနံ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းကို။ နေဝ ဒဿေန္တိ၊ မပြဝံ့ကုန်။ ယမ္ပိစေဝ-ယမ္ပိစ ဝေ၊ အကြင်မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၎င်း။ ဒိဝံ၊ နေ့၌၎င်း။ အတန္တိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လပြုသောသူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုက္ကောစ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်းသောအိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဧဝ မာဒိ ဂုဏုပေတံ၊ ဤသို့အစရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိ သမေစ္စ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကပ်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္ထကုသလေန၊ အစီးအပွား၌ လိမ်မာသောသူသည်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကောစ၊ ပြုခြင်းငှါ တတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇ္ဇေ၊ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇ္ဇေ၊ ကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ်သည်

လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ဆိုလွယ်
သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုတိမာနိ စ၊ မာန် မရှိသည်လည်း။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကော စ၊ ရောင့်ရဲ လွယ်သည်လည်း။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွေးမြူ လွယ်သည်လည်း။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသော ကိစ္စရှိသည်
လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိစ၊ ပေါ့သော
အသက်မွေးခြင်းသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိ
ယောစ၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်
ရာ၏။ နိပကောစ၊ ရင့်သော ပညာရှိသည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘောစ၊ မကြမ်းတမ်းသည်လည်း။ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ အနုနုဂိဒ္ဓေါစ၊ မမက်
မောသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင်မကောင်းသော အမှုနှင့်။ ဝိည၊
ပညာရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဥပဝဒေ
ယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုပညာရှိ
တို့သည် ကဲ့ရဲ့အံ့သောအမှုကို။ ခုဒ္ဒမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှ သော်
လည်း။ နအာစရေ၊ မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနောဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်
သည်၎င်း။ ခေမိနောဝါ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တု၊

ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသောကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာဝါ၊ ထွက်သက်၊ ဝင်သက် ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တသာဝါ၊ လန့်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ထာဝရာဝါ၊ တည်ကြည် ငြိမ်သက် သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဗဟန္တာဝါ၊ ကြီး သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဇ္ဈိမာဝါ၊ မတို၊ မရှည်၊ မကြီး မငယ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ရဿကာ၊ တိုသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဏုကထူလာ၊ ကြုံသောသတ္တဝါ၊ ဆူသောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင် သတ္တာဝါတို့သည်၎င်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒုရေ၊ အဝေး၌ ၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဝိဒုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဘူတာဝါ၊ ဖြစ်ပြီး သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သမ္ဘဝေသိဝါ၊ နောက်ဖြစ်လတ္တံ့ သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တနည်းကား—သမ္ဘဝေ၊ သက်၌။ သီဒါ၊ ကိန်းသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိ

တတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်၊ စိတ် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တ၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိ
ကုပ္ပေထ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသောအမှု၌။
နံ၊ ထိုသူတပါးကို။ ဗျာရောသနာ ဗျာရောသနာယ၊ ခြုတ်
ခြယ်သော စကားဖြင့်၎င်း။ ပဋိသသညာ-ပဋိသသညာယ
အမျက်ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်၎င်း။ ကဠိ၊ တစိုးတစီမျှ။
နာတိမညေထ၊ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။ အညမညဿ၊
အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နုဣစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော။
ဧကပုတ္တံ၊ တယောက်သည်းသော သားကို။ အာယုသာ၊
အသက်ကြောင့်။ အနုရက္ခေယထာ၊ အဖန်တလဲလဲ စောင့်
သကဲ့သို့။ ဧဝမ္ပိ၊ ထို့အတူ၎င်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊
မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အဓော၊ အောက်၌၎င်း။
တိရိယဉ္စ၊ ဖီလာ၌၎င်း။ အဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသော
လောက၌။ အသမ္မာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်းမရှိသော။
အဝေရံ၊ အတိုင်းရန်လည်းမရှိသော။ အသပတ္တံ၊ အပရန်
လည်းမရှိသော။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊
မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော။ မေတ္တဉ္စ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။
ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊
ကင်းသောငိုက်မျည်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတာ။
ထိုမျှလောက်။ တိဋ္ဌံ၊ ရပ်သော်၎င်း။ စရံ၊ သွားသော်၎င်း။
နိသိန္ဓော၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သယာနော၊ လျောင်းသော်
၎င်း၊ ဧတံသတိံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်သော သတိကို။ အဓိ
ဋ္ဌေယျ၊ အမြဲဆောက်တည်ရာ၏။ ဧတံဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာ
စိတ်နှင့် ယှဉ်၍နေခြင်းကို။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်း
ဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်
မှု၍။ သီလံ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနနာ၊ မဂ်ပညာနှင့်။
သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာ
ကာမတို့၌။ ဂေဓံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။
သော၊ ထိုသူသည်။ ဂဗ္ဘသေယံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်းသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဇာတု၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ နဟိတေ၊
မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ခန္ဓသုတ်အနက်

၅၈-၅၉။ သဗ္ဗသီဝိသဇာတိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော-အဆိပ်
လျင်သော-မြေလေးပါးတို့ကို။ ယောရံ၊ ပြင်းစွာသော။ ဝိသံ၊

အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေးမန္တရား
 ကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတိ၊ ဖျောက်တတ်၏။
 သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာခေတ္တမှီ၊ အာဏာခေတ်
 ဖြစ်သော ကုဋေတသိန်းသော စကြဝဠာ၌။ သဗ္ဗပါဏီနံ၊
 ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ သေသံ၊ မြေဆိပ်မှ ကြွင်းသော
 ပရိဿယဉ္စာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း။
 နိဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို။
 ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
 ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ တက္ခ။
 မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊
 ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဆဗျာပုတ္တေဟိ၊ ဆဗျာပုတ္တနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊
 ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ကဏ္ဍာဂေါတမကေဟိ၊ ကဏ္ဍာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်
 လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသော

သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟံ၊ ခြေလေးခု ရှိသော
 သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟံ၊ များသောအခြေ
 ရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊
 ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါ
 သည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒွိပါဒကော
 အခြေနှစ်ခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေ
 သတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေလေးခု ရှိသော
 သတ္တဝါသည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။
 ဗဟုပ္ပဒေ၊ များသောအခြေရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံ သိ၊
 မညှဉ်းဆဲစေ သတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်
 ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်း
 မရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သောအမြင်တို့ကို။ ပဿန္တု၊
 မြင်စေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစီမျှ။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသို့။
 မာ အာဂမာ၊ မရောက်စေကုန် သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်း
ယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်
သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာ
မရှိ။ သံဃော၊ သင်္ဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်
ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရီသပါနိ၊ ကင်း၊ သန်း
တို့သည်၎င်း။ အဟိ၊ မြေသည်၎င်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းပုဇွန်
သည်၎င်း။ သတပဒိ၊ ကင်းခြေများသည်၎င်း။ ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ပင့်
ကူသည်၎င်း။ (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ)၊ သရဗ္ဗ၊ တက်တူသည်
၎င်း။ (အိမ်မြှောင်လည်းဟူ)။ မူသိကာ၊ ကြွက်သည်၎င်း။
ပမာဏဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာရှိ
ကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတာ၊
ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကတံ၊
ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ခမန္တု၊ ဖဲလေ
ကုန်လော့။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီ အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့အား။
နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်။

နိဠိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-မောရသုတ်အနက်

၆၆-၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို၊ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထားသော။ မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊ အကြင်မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တောမုဆိုးတို့သည်။ စိရဿံ၊ မြင့်ရှည်စွာကာလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တာပိ၊ လုံးလပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့သောငှါ။ နေဝသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တန္တိ၊ မြတ်သောမန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုမောရပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဇ္ဇော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံတဿှာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိဿဝဇ္ဇံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသောအရောင်လည်းရှိထသော။ တံ၊ ထိုအရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အဇ္ဇ၊ ယံနေ။ ဒိဝသံ၊ တနေပတ်လုံး။

တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမ၊ နေကုန်အံ့။

၆၉။ ပြာဟ္မဏာ၊ မကေခင်းမှုကိုလည်း အပ ပြုကုန်ပြီး
ထသော။ ယေ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို။ ဝေဒဂ္ဂ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုး
ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်စေကုန်
သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှလွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊
ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော
မောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ၊ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတား
ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒေနာ-ဒေနာယ၊ အစာရှာအံ့သော
ငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏မျက်စိလည်းဖြစ်ထသော။ ကေ
ရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိသဝဏ္ဏော၊
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပ

ဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။
 အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတံ၊ ငင်၏။ တံတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်း
 လည်းရှိထသော။ ပယဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသောအရောင်
 လည်းရှိထသော။ တံ၊ ထိုနေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာ
 မိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ တယာ၊
 အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊
 ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမ၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ပြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပ ပြုကုန်ပြီး
 ထသော။ ယေ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗ-ဓမ္မေ၊
 ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
 ၏။ ဟေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုး
 ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်
 သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
 အားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှလွတ်ကုန်ပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။
 နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

သောမောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံ
အတားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကပ္ပယံ၊
ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်
အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူ
ထသော။ ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ ငှုံး၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။
မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ယဿ ပရိတ္တဿ၊ အကြင်
ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုး အာနုဘော်ကြောင့်။
ဒါဝဂ္ဂံ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယံ၊ ကြည်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည် ရှိတော်
မူသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူ
သုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယံ၊
ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော
အာနုဘော်ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုငှုံးမင်းပရိတ်ကို။ ဟေ၊
အရှင်သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောကဉ္စ။ သီလ ဂုဏော၊ သီလ၏
ကျေးဇူးသည်၎င်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်၎င်း။ သောစေယျဉ္စ၊
ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အနုဒ္ဒယာ
စ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေန
သစ္စေန၊ ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အတု
မရှိသော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။
ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏ အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊
ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ၊ ရှေး၌ ဖြစ်တော်မူကုန် ပြီးသော။ ဇီနေ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။
သစ္စဗလံ၊ သစ္စာ၏ အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊ အမှီ ပြု၍။
သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အကာသိံ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ မေ၊ ငါ၏။ ဝက္ခာ၊ အတောင်
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံ့နိုင်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။
ပါဒါ၊ ခြေတို့သည် သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္ဇနာ၊ မသွား
တတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။
နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်သွားခဲ့ ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။
ပဋိက္ကမ၊ မဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ၊ မယာ၊
ငါဦးမင်းသည်။ သစ္စေ၊ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။
သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သော သစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သိခီ၊
တောမီးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဝဇ္ဇေသိ

ယထာ၊ ဖဲကြဉ်သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတော၊ ကြီးသောအလုံ့ရှိသော။ သိခိ၊ တောမီးသည်။ သောဠသကရိသာနိ၊ တဆယ့်ခြောက်မင်းပယ်စာသို့တိုင်တိုင်။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သရိပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမော၊ တူသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဇ္ဇပရိတ္တံ၊ ဝဇ္ဇသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ဇေယျသုတ် အနက်

၇၀။ ယဿ၊ အကြဇေယျသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿရဏေနာပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊ ကောင်ကင်၌ တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး၊ သူခိုး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ သဗ္ဗပဒ္ဒဝဇာလမှ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါ တည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သောသူတို့ကို။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုဇေယျသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အိုသူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ။
 ဣဒံဇေဂ္ဂံ၊ ဤဇေဂ္ဂံသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မေ-မယာ အာနန္ဒ
 ဧတ္ထရေန၊ ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြား
 လိုက်ရ၏။ တနည်းကား-ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာ
 ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤဇေဂ္ဂံသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပုခေါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ။ မေ၊ ငါ၏။
 သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊
 တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထ
 ပိဏ္ဍိကဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိသော။
 ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်
 မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌လျှင်။ ဘဂဝေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု
 ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ-အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
 ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ဩော်အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စဿောသုံ၊
 ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရ သင်္ဂမော၊
 တာဝတိံသာနတ်၊ အသုရာနတ်တို့၏ စစ်သည်သည်။ သမုပ
 ဗျူဠော၊ ကောင်းစွာတက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြော-

အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊
 တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။
 အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ မာရိသာ၊ ငါနှင့် တူကုန်သော
 အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်၌ သွားကုန်
 သော။ ဝေါ၊ ဒေဝါနံ၊ သင်နတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်း
 သည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိသော အဖြစ်သည်
 ၎င်း။ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်
 ၎င်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ
 သမယေ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဇေဂ္ဂံ၊
 တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော။ ဟိ၊
 သင့်စွာ။ မမ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊
 ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံဝါ၊ အကြင်
 ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်
 ထရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊
 အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ လောမဟံသသည်။
 ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၂။ မေ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
 နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့
 မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်
 ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။
 ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ပဇာ

ပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။
ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။
ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်
၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိသော
အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင်ကြက်သီး
မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊
ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊
ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
နောဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မကြည့်
မိကုန်သည် ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ
ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေ
ယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်
ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။
ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံ
ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်
ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံ
သောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမ
ဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်
မင်း၏။ ဇေယျံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောဥလ္လော
ကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်
သည်ရှိသော်။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန-အမည်ရှိသော။ ဒေဝ
ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေယျံ၊ တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာ
ထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန
အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေယျံ၊ တမ်းခွန်ဖျား
ကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယံ
ဘယံဝ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝ၊
အကြင်ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော
လောမဟံသော ဝ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်း
သည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊
ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်
လတ္တံ့ သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
သည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်
သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို။ ဣဒ္ဓဿ၊
အစိုးရသော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံခေါပန ဇေယျံ၊
ထိုတမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ ဝ၊ ကြည့်ကုန်သော
နတ်တို့အား၎င်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။
ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ တံ ခေါပန ဇေယျံ၊ ထိုတမ်းခွန်
ဖျားကို။ ဥလ္လောကတတံဝ၊ ကြည့်ကုန်သောနတ်တို့အား၎င်း။

ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။
 တံခေါပန ဇေဂ္ဂံ၊ ထိုတမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊
 ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန
 အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ တံခေါပန ဇေဂ္ဂံ၊ ထို
 တမ်းခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့
 အား၎င်း။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။
 ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း။
 ယော လောမဟံသဘဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း
 သည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းကိုယ်
 ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်။ ပဟိယေ
 ထာပိ၊ ပျောက်မှုလည်း ပျောက်ရာ၏။ နောပဟိယေထာပိ၊
 မပျောက်မှုလည်း မပျောက်ရာ။

၈၆။ တံ၊ ထိုသို့ ပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်းသည်။
 ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို။
 ဣန္ဒြေ၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝီတရာ
 ဂေါ၊ မကင်းသောရာဂရှိ၏။ အဝီတဒေါသော၊ မကင်းသော
 ဒေါသရှိ၏။ အဝီတမောဟော၊ မကင်းသောမောဟရှိ၏။ ဘိရူ၊
 ကြောက်တတ်၏။ ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိတတ်၏။ ဥတြာသီ၊
 ထိတ်လန့်တတ်၏။ ပလာယီ၊ ပြေးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်။ နောပဟိယေထာပိ၊ မပျောက်မှုလည်း မပျောက်ရာ။

၈၇။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟဉ္ဇခေါ၊ ငါဘုရားသည် ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညဂတာနံဝါ၊ တောသို့ ကပ်သည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ရုက္ခ မူလ ဂတာနံ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ် သည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ၊ ဆိတ် ငြိမ်ရာ ကျောင်းသို့ ကပ်သည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း။ လောမ- ဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ ၌။ မမေဝ၊ ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေယျာယ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၈။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်။ ဣတိပိဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ခပ်သိမ်းသော ဧဝံ ယုဇံတရားငါးပါးတို့ကို မဘောက်မပြန် သယမ္ဘူဉာဏ် ဖြင့် အလိုလို ကိုယ်အော်တိုင် သိတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော် မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိဣမိနာစ

ကာရဏေန၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ
 တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်
 လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်
 မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ
 ကာရဏေန၊ ဤသို့ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်
 သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်
 တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ
 ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ လောကသုံးပါးကို အကြွင်း
 မရှိ သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊
 လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ လူယောက်ျား၊
 နတ်ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားတို့ကို အတုမရှိ ဆုံးမ
 တော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော
 ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ မည်တော်
 မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ
 ကာရဏေန၊ ဤသို့ လူ၊ နတ်တို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာ
 ဒေဝ မနုဿာန မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါး
 တရားတို့ကိုကိုယ်တိုင်လည်း သိ၊ ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေ
 တော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ
 မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ

ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး ရှိတော်
မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်
မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရေယျာထ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်
မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ ငါဘုရား
ဂုဏ်တော်ကို။ အနုဿရတံ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့
ကုန်သော။ ဝေတုမှာကံ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ယံဘယံ
ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊
အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း။ ယော လောမ
ဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်
ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်။ ပယီဟိဿတိ၊
ပျောက်လတ္တံ့။

၉၀။ မံ၊ ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကို။ နော စေ အနုဿရေ
ယျာထ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့
မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ အနု
ဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၉၁။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်
မြတ်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။ သဒ္ဓိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌
အကျိုးပေးခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ်လေးပါးတရားတော်
သည်။ အကာလိကော၊ မိမိအခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။

ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ ဟေိပသိကော၊ လာလှည့်၊ ရှုလှည့်
ဟူသော အစီအရင်ကိုထိုက်၏။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။
ဩပနေယျိကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းငှါထိုက်၏။ ဓမ္မော၊
တရားတော်ကို။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့
သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၊ ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အနုဿရေယျာယ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၉၂။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မံ၊ တရား
ဂုဏ်တော်ကို။ အနုဿရတံ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်
သော။ ဝေါတုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်
ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင်
ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့။

၉၃။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ နောစေ အနုဿရေယျာယ၊
အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့
မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃံ-သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေ
ယျာယ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံသော၊
တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကောင်းစွာ
ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက

သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်။ ဥဇ္ဇပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊
 ဖြောင့်ဖြောင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သာဝက သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်။
 ဉာယပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ အကျင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော
 သံဃာတော်သည်။ သာမိဓိပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ အရိုအသေပြုခြင်းကို
 ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။
 ယဒိဒံ ယာနိ ပုရိသာယုဂါနိ၊ အကြင်ယောက်ျားမြတ်၏ အစုံ
 တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယဒိဒံ ယေ ဣမေ
 ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ အကြင် အသီးသော ယောက်ျားမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သေဇသော သာဝကသံဃော၊ ထိုအစုံအားဖြင့် လေးပါး
 အသီးအားဖြင့် ရှစ်ပါးသော တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်
 သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို
 ခံထိုက်၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်မှတ်၍
 ထားသော ပစ္စည်းအထူးကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဒက္ခိ
 ဣယျော၊ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်၏။ အဉ္စလိကရဏီ
 ယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူများ၏။
 အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏စိုက်
 မျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သံဃံ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်
 မွေ့ကုန်လော့။

၉၅။ ဟံ၊သင့်စွ။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။သံဃံ၊ သံဃာတော်
ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့
အား။ယံ ဘယံဝ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိ
တတ္တံဝ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း။ ယော
လောမဟံသောဝ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်
၎င်း။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ။ သော၊ ထိုဘယ၊ဆမ္ဘိတတ္တ၊
လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတံ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၆။ ဟံ၊ ထိုဘယ၊ဆမ္ဘိတတ္တ၊လောမဟံသ ပျောက်ခြင်း
သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီ အစရှိသော ရှေးဘုရား
တို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့
ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌
မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းငှါ မထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်း
သော အကျင့်ဖြင့် သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူ
တတ်၏ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏။ ဝိတဒေါသော၊
ကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟ
ရှိ၏။ အဘီရု၊ မကြောက်တတ်။ အဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်ထရော်
မရှိတတ်။ အနုတြာသီ၊မလန့်တတ်။ အပလာယံ၊မပြေးတတ်။
ဣတိတဿော၊ ထို့ကြောင့်။ ပဟိယိဿတံ၊ ပျောက်လတ္တံ့
သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒ္ဓံ၊ ဤသစေ
တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ စသောစကားကို။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။

သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို။
ဝတုာန၊ ဆို၍။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ တေ၊
ထို“အရညေ ရုက္ခမူလေဝါ” စသော စကားကို။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေဝါ၊ တော၌၎င်း။
ရုက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း။ သုညဂါရေဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ
ကျောင်း၌၎င်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ တုမေ၊
သင်တို့သည်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။
တုမာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နောသိယာ၊
မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့ထက် ကြီးတော်မူသော။ နရာ
သတံ၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ငါဘုရားကို။ ဧနာစေ
သရေယျာထ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့မိ ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။
အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ကုန်သည် ရှိသော်။ နိယျာနိကံ၊
သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ သုဒေသိတံ၊
ငါဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဟောတော် မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း
ဖြစ်သော။ သုဒေသိတံ၊ ငါဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဟောတော်
မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ နောစေ သရေယျာထ၊

အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ အထ၊ သို့သို့
မအောက်မေ့မိ ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ စောင်းမှု
တည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်း
သဘွယ် ဖြစ်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သံဃံ၊
သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အပြား
အားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်
ကို၎င်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာ ဂုဏ်တော်ကို၎င်း။ သရန္တောနံ၊
အောက်မေ့ ကုန်သော သင်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်
ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်
၎င်း။ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်
၎င်း။ န ဟေသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။

ဓဇဂ္ဂပရိတ္တံ၊ ဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

အာဠာနာဠိယသုတ် အနက်

၁၀၂-၁၀၃။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓုသမ္ပတေ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် ကောင်း၏ဟု သမုတ်အပ်သော။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အပ္ပသန္ဓေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်သော။ စဏ္ဍေဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကိဗ္ဗိသ ကာရိတိ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ ရှိကုန်သော။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။ စတဿန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော ပရိသတ်တို့ကို။ အဟိံ သာယစ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ၎င်း။ ဂုတ္တိယာစ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၎င်း။ မဟာဝီရော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံ ပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ သိရိမတော၊ ဘုန်း ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဝိပဿိယာစ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော။ သိခိယပိစ၊ သိခိမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ ဆေးလျော်အပ်ပြီးသောကိလေသာ ရှိတော်မူသော။ တပဿိနော၊ ခြိုးခြံသောအကျင့် ရှိတော်မူသော။ ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မာရသေနာပမဒ္ဓိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးပြီးသော။ ကကုဿန္ဓဿ၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ပြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို မျှောပြီးထသော။ ဝုဿိမတော၊ သုံးပြီးသော အကျင့်ရှိတော် မူထသော။ ကောဏာဂမနဿစ၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဓိ၊ ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌။ ဝိပုမုတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော။ ကဿပဿစ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခ ပနုဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ မူပြီ။ အဂီရသဿ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်ရှိထသော။ သိရီမတော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သကျပုတ္တဿ၊

သင်္ကာဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူထသော။ တဿစ၊ ထို
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊
ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေကုန်ပြီး
သော။ ယေပိဇိနာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့ သည်လည်း။
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။
တေဇိနာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အပိသုနာ၊ ချောပစ်
သောစကားကိုမဆိုကုန်။ အထ၊ ထိုမျှ။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏
ဝီတသာရဒါ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ
တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟန္တံ၊ မြတ်စွာ
ထသော။ ဝီတသာရဒံ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းတော်မူထ
သော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို
ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယံဂေါတမံ၊ အကြင်ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ နမဿန္တိ၊
ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေ သမ္မုဒ္ဓါစ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၎င်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အနေကသတ
ကောဠိယော၊ ကုဋေ အရာမက များလှစွာ ကုန်သော။
သမ္မုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမ သမာ၊ အတု

မရှိသောဘုရားတို့နှင့်သာ တူတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဒသဗလူပေတာ၊ ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တော်တို့နှင့်။ ဥပါဂတာ၊ ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှင်တို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ အာသဘံ၊ ပုရိသဥသဘ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဌာနံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံတော်မူကုန်၏။

၁၁၂။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်လေးပါးပရိသတ်ရှစ်ပါးတို့၌။ ဝိသာရဒါ၊ ရှံရှားကင်းတော်မူကုန်သည်ဖြစ်၍။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောစကားတော်ကို။ နဒန္တိ၊ မြက်ဆိုတော်မူကုန်၏။ လောကေသောက၌။ အပဋိဝတ္တိယံ၊ တစုံတယောက်သောသူသည် ဟောခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သောဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပပတ္တေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။

၁၁၃။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ့် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့နှင့်။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏။ နာယကာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်ကုန်၏။ ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏူပေတာ၊ သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော

ယောကျ်ားမြတ်ကို၏ လက္ခဏာတော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူကုန်၏။ အသီတာနု ဗျဉ္ဇနာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာ
တော်ငယ်တို့ကို ဆောင်တော်မူကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သော ရောင်
ခြည်တော်ဖြင့်။ သုပ္ပဘာ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းတောက်ပတော်
မူကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက် မြတ်တော်မူကုန်၏။
သဗ္ဗညုနော၊ ခပ်သိမ်းသော ဧည့်ယျဓံတရား ငါးပါးတို့ကို
သိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာ သဝေါ
တရား လေးပါး ရှိတော်မူကုန်၏။ ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်တော်မူကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ ကြီးမြတ်သော ကိုယ်တော်ရောင်၊
ဉာဏ်တော်ရောင် ရှိတော်မူကုန်၏။ မဟာတေဇာ၊ ကြီးမြတ်
သော တန်ခိုးရှိတော်မူကုန်၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးမြတ်သော
ပညာရှိတော်မူကုန်၏။ မဟဗ္ဗလာ၊ ကြီးမြတ်သော ကိုယ်
တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးရှိတော်မူ
ကုန်၏။ မဟာကာရုဏိကာ၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်
မူကုန်၏။ ဓီရာ၊ ပညာ၊ သမာဓိရှိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကို
ဆောင်တော်မူကုန်၏။

၁၁၆။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပါစ၊ မှီရာကျန်းသဘာယ်
လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ နာထာစ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း
ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်
၏။ တာဏာစ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှလည်း စောင့်ရှောက်တော်
မူကုန်၏။ ဓလဏာစ၊ ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။
ဂတိစ၊ လားရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ဗန္ဓုစ၊ အဆွေအမျိုး
လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ မဟေဿာစ၊ လေးသမားကြီးတို့နှင့်
တူတော်မူကုန်၏။ သရဏာစ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲကိုလည်း
ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးတော်မူတတ်ကုန်၏။ ဟိတေသိနောစ၊ စီးပွား
ကိုလည်း ရှာတော်မူတတ်ကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေဗုဒ္ဓါ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။
လောကဿ၊ လူ၏။ ပရာယဏာစ၊ မှီရာ၊ လည်းလျောင်းရာ
လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ပုရိသုတ္တမေ ပုရိသုတ္တမာနံ၊
ယောကျ်ားမြက် ဖြစ်တော်မူကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
သိရဿ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧတေတထာဂတေ၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားတို့ကို။ ဝစသောစ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနုဿာစေဝ၊ စိတ်
ဖြင့်၎င်း။ သယနေစ၊ အိပ်သောအခါ၌၎င်း။ အာသာနေစ၊ ထိုင်

သောအခါ၎င်း။ ဌာနေစ၊ ရပ်သော အခါ၌၎င်း။ ဂမနေ
စာပိ၊ သွားသောအခါ၌၎င်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။
ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။
ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုခေန၊
ချမ်းသာသဖြင့်။ တုဝံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်တော်မူစေကုန်
သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်
တော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ စောင့်အပ်သော။ တံ၊ သင်သည်။
သန္တော၊ ငြိမ်းချမ်းသည်လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗ
ဘယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ။ မုတ္တောစ၊ လွတ်သည်
လည်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂါ၊ ခပ်သိမ်းသောအနာ
ရောဂါမှ။ ဝိနိမုတ္တောစ၊ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။ သဗ္ဗသန္တာ
ပဝဇ္ဇိတောစ၊ ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ လွတ်ကင်းသည်
၎င်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ခပ်သိမ်းသော အတွင်းအပင်တားရန်ကို။
အတိက္ကန္တောစ၊ လွန်မြောက်နိုင်သည်၎င်း။ နိဗ္ဗုတောစ၊
ကိုယ်စိတ်၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်း ရှိသည်၎င်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာ
အာနုဘော်ကြောင့်၎င်း။ သီလေန၊ သီလအာနုဘော်ကြောင့်
၎င်း။ ခန္တိမေတ္တာ ဗလေန၊ ခန္တိမေတ္တာ အာနုဘော်ကြောင့်
၎င်း။ တေပိ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား တို့သည်လည်း။ အမေ၊

ငါတို့ကို။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တု၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်
မူစေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အရွှေမျက်နှာ အရပ်
အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်းခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်
လည်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။
သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တု၊ အစဉ်စောင့်
ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်
အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်းခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊
ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘဏ်
နတ်တို့သည်လည်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိ
သဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တု၊ အစဉ်
စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်
အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော။ နာဂါ၊
နဂါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနဂါးတို့သည်လည်း။
အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊
ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တု၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်
သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာသာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာ အရပ်
အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကခါကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊
ဘိလူးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘိလူးတို့သည်လည်း။
အမေ၊ ငါတို့ကို။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန
စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တု၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်စေ
ကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ မြင့်မိုရ်တောင်မှ အရှေ့မျက်နှာ၌။ ဓတ
ရဋ္ဌော၊ ဓတရဋ္ဌနတ်မင်းသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ဒက္ခိဏေန၊
မြင့်မိုရ်တောင်မှ တောင်မျက်နှာ၌။ ဝိရုဠကော၊ ဝိရုဠကနတ်
မင်းသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ မြင့်မိုရ်တောင်မှ အနောက်
မျက်နှာ၌။ ဝိရူပက္ခော၊ ဝိရူပက္ခနတ်မင်းသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။
ဥတ္တရံ ဒိသံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မှ မြောက်မျက်နှာ၌။ ကုဝေရော၊
ကုဝေရ နတ်မင်းသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။

၁၂၇။ စက္ကာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေ မဟာ
ရာဇာ၊ ထိုစတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ လောက
ပါလာ၊ လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်၏။ ယသသိနော များ
သော အခြွေအရံ ရှိကုန်၏။ တေပိ မဟာရာဇာ၊ ထိုစတု
မဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့ သည်လည်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။
အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တု၊ အစဉ်စောင့်ရှောက် စေကုန်
သတည်း။

၁၂၈။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ အာကာသဌာစ၊ ကောင်းကင်၌လည်း တည်ကုန်သော။ ဘူမဌာစ၊ မြေ၌လည်းတည်ကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်နဂါးတို့သည်လည်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တု၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဓာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သော။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ ကုန်သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အနုရက္ခန္တု၊ အစဉ်စောင့်ရှောက် စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဥပဒ္ဓုဝေါတို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ မဲကြဉ်စေကုန်သတည်း။ သောကောစ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၎င်း။ ရောဂေါစ၊ အနာသည်၎င်း။ ဝိနဿတု၊ ပျောက်စေသတည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်စေကုန် သတည်း။ သုခိစ၊ ချမ်းသာသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်၎င်း။ ဒိဿာယုကောစ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်၎င်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ နစ္စံ၊ အမြဲ။ ဝုဗ္ဗ ပစာယိနေ၊ အသက်ဖြင့်ကြီးသောသူ၊ ဂုဏ်ဖြင့် ကြီးသောသူတို့ကို အရိုအသေ ပြုလေ့ရှိ

သော။ အဘိဝါဒါနဂီလိယာ၊ ရှိခိုးခြင်း အလေ့ရှိသောသူ
အား။ အာယုစ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၎င်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်း
လှခြင်း၎င်း။ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာခြင်း၎င်း။ ဗလဉ္စ၊ ကိုယ်အား၊
ဉာဏ်အားကြီးခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါး
ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကောင်းသော အကျိုးတရားတို့သည်။ ဝခုန္တိ၊
ပွားများကုန်၏။

အာဠာနာဠိယသုတ္တံ၊ အာဠာနာဠိယသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်အနက်

၁၃၂-၁၃၃။ ယံ ပရိတ္တံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်
တော်ကို။ ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သောသူ၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ၊
နေရာ အင်းပျဉ်ကိုဆေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေသည်လည်း။ သဗ္ဗ
မေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်သော။ ပရိယယံ၊ ဘေးရန်ကို။
ဝိနာသေတိ၊ ပျောက်စေတတ်၏။ ယံ ပရိတ္တံ၊ အကြင်ပရိတ်
တော်သည်။ တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။
ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်မှ ထခြင်းကိုလည်း။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ
တတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော။
ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊
ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသေဝ။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော

အာနုဘော်ရှိထသော။တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်
တော်ကို။ ဟေ၊ အိုသူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်
အခါမှ။ ပဌာယ၊ စတည်၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။
ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊
ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ စတည်၍။ သဉ္စိစ္စ၊ သေစေလိုသောစေတနာ
ဖြင့် အားထုတ်၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။
ဝေါရောပေတာ၊ ချဘူးသည်ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။
တေန သစ္စေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘဿ၊ ဝမ်း၌တည်
သော သူငယ်အားလည်း။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်အနက်

၁၃၅၊ ၁၃၆၊ ၁၃၇။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တ၊ နံ၊
ကျင်လည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခ၊ ဝိနာသနေ။
အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကိုဖျောက်တတ်ကုန်သော။ မာရသေနာ
ပမဒ္ဒနေ၊ မာရ်စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ သတ္တံ၊

ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ ဗောဇ္ဈင်အမည်ရှိကုန်သော။
 ယေဓမ္မ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ ဗုဇ္ဈိတော၊ သိကုန်သောကြောင့်။
 ဥတ္တမာ၊ မြတ်ကုန်သော။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။
 တိဘဝါ၊ ဘဝသုံးပါးမှ။ မုတ္တကာ၊ လွတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။
 အဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသော။ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိ
 သော။ အဗျာဓိ၊ ဖျားနာခြင်းမရှိသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိ
 သော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်
 ၏။ ဝေမာဒိ ဂုဏ္ဏပေတံ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သော။ အနေက ဂုဏ်သင်္ဂဟံ၊ တပါးမက များလှစွာသော
 ဂုဏ်အပေါင်းတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော။ ဩသဓဉ္စ၊ ဆေး
 သဖွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။ မန္တဉ္စ၊ မြတ်သောမန္တန်သဖွယ်
 လည်း ဖြစ်ထသော။ ဣမံ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဤဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် မရိတ်
 တော်ကို။ ဟေ၊ အိုသူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဘဏာမ၊ ချွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈-၁၃၉-၁၄၀။ သတိ သင်္ခါဇော၊ သတိဟု ဆိုအပ်
 သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ ဗောဇ္ဈင်၎င်း။ ဓမ္မာနံ ဝိစယောစ၊ သစ္စာ
 လေးပါးတရားတို့ကို။ အနိစ္စ အစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်
 ဆင်ခြင်တတ်သော ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှ
 တပါး။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ပီတိပဿဒ္ဓိဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊
 ပီတိသမ္မောဇ္ဈင် ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်တို့၎င်း။ တထာ ပရေ၊
 ထိုမှတပါးကုန်သော။ သမာဓုပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမာဓိ
 သမ္မောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တံ၊

ခုနစ်ပါးကုန်သော။ သဗ္ဗဒဿိနာ၊ အလုံးစုံသော တရားကို
မြင်တော်မူပြီးသော။ မုနိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူ အပ်ကုန်သော။
ဧတေ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်
သည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ အလေ့အလာ
ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဘိညာယစ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်
သိခြင်းငှါ၎င်း။ နိဗ္ဗာနာယစ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၎င်း။ ဗောဓိ-
ယာစ၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် အကျိုးငှါ၎င်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ တေ၊
သင့်အား။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁-၁၄၂။ ဧကသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။
နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂီလာနေ၊ နာကုန်သော။
ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ မောဂ္ဂုလာနဉ္စ၊ မောဂ္ဂုလ္လာန်ထေရ်
ကို၎င်း။ ကဿပဉ္စ၊ ကဿပထေရ်ကို၎င်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။
အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်
လည်း။ တံ၊ ထိုတရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတု၊ အလွန်နှစ်သက်
ကုန်၍။ တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ အနာရောဂါမှ။ မုဉ္ဇိံ သု၊
လွတ်ကုန်ပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။
တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃၊ ၁၄၄။ ကေဒါ၊ တပါးသော အခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊
တရားမင်း ဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။
အဘိပဋိတော၊ အလွန်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စုန္ဒတ္ထရေန၊
စုန္ဒမထေရ်ကို။ တံ ယေဝ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်တရား ခုနစ်ပါးကို
ပင်လျှင်။ သာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းနှင့် တကွ။ ဘဏာပေတွာန၊
ဟောစေလတ်၍။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော
ဟောသော ခဏ၌။ တမှာ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာမှ။ ဝုဠာသိ၊
ထတော်မူ၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။
သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဍန္တမ္ပိသုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသိနံ၊
သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အတူးကို ဆည်းပူးရှာမှီး
လေ့ကျက်ပြီးကုန်သော အရှင်မြတ်တို့အား။ ပဟိနာ၊ ဗောဇ္ဈင်
တရား ခုနစ်ပါး၏ အာနုဘော်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးကုန်သော။
တေ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။ မဂ္ဂဟတာ၊ မဂ်ဖြင့်
ပယ်အပ်ကုန်သော။ ကိလေသာဣဝ၊ ကိလေသာတို့ ကဲ့သို့။
အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန်မဖြစ်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်
သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသစ္စာ
စကားကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင်ဥက္ကာကျခြင်းလကြတ်ခြင်း စသော မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း။ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင် အမြင်၊ အကြား အတွေ့ အားဖြင့် မင်္ဂလာမရှိခြင်း သည်၎င်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွါး စေတတ်သော။ ယောသဒ္ဓေါစ၊ အကြင် အသံသည်၎င်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ၊ အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု တည်းဟူသော ပါပဂြိုဟ်သည်၎င်း။ အကန္တံ၊ နှစ်သက်ဘွယ် မရှိသော။ ယံ ဒုဿပိနဉ္စ၊ အကြင် ကြောက်မက်ဘွယ် ထင်သော မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစရှိသည် တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ဝေးစွာ စင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့။ ဇန္တု၊ ရောက်စေ့ကုန်သတည်း။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင် ဥက္ကာကျခြင်း၊ လကြတ် ခြင်းစသော မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း။ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင် အမြင် အကြား အတွေ့အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်း သည်၎င်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွါး စေတတ်သော။ ယော သဒ္ဓေါစ၊ အကြင် အသံသည်၎င်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ၊ အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ ရာဟု တည်းဟူသော ပါပဂြိုဟ်သည်၎င်း။ အကန္တံ၊ နှစ်သက်ဘွယ် မရှိသော။ ယံ ဒုဿပိနဉ္စ၊ အကြင် ကြောက်မက်ဘွယ် ထင် သော မကောင်းတော အိပ်မက်သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထို မကောင်းသော နိမိတ် အစရှိ

သည်တို့သည်။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်
တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်
ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ဝေးစွာစင်ကင်းလွင့်ပျောက်ခြင်းသို့။ ဇန္တု၊
ရောက်စေ့ကုန်သတည်း။

၁၄၈။ ယံဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင်ဥက္ကာကျခြင်း၊ လကြတ်ခြင်း
စသောမကောင်းသောနိမိတ်သည်၎င်း။ ယံအဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင်
အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်းသည်၎င်း။
သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သော။
ယော သဒ္ဓေါ၊ အကြင်အသံသည်၎င်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ၊
အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟုတည်း ဟူသော ပါပဂြိုဟ်
သည်၎င်း။ အကန္တံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော။ ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ၊
အကြင်ကြောက်မက်ဖွယ်ထင်သော မကောင်းသော အိပ်မက်
သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇေတ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်း
သောနိမိတ် အကရှိသည်တို့သည်။ သံဃာနုဘာဝေန၊ သံဃာ
တော်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်
ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ဝေးစွာစင်ကင်းလွင့်ပျောက်ခြင်းသို့။ ဇန္တု။
ရောက်စေ့ကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပတ္တံ၊ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။
သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့
သည်။ နိဒ္ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲခြင်းကင်းကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊
ဖြစ်စေ့ကုန်သတည်း။ ဘယပတ္တာ၊ ဘေးဥပဒ် နှိပ်စက်ခြင်းသို့
ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိ

နော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဗယာစ၊ ဘေးဥပဒ်ကင်းကုန်သည်
လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သောကပတ္တာ၊ ဆွေမျိုး
ပျက်စီးခြင်းစသည်ဖြင့်စိုးရိမ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ဟုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။
နိဿာကာစ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါ
အစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်လျှင်။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊
ဆည်းပူးအပ်၏။ ပုညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော လောကီ၊ လောကုတ္တရာစည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်း
အကျိုးငှါ။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊
ဆွမ်းစသော ဒါနဝတ္ထုကို။ ဒဒန္တု၊ ပေးလှူစေကုန်သတည်း။
သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သီလံ၊ ပဉ္စသီလစသည်ကို။ ရက္ခန္တု၊
စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ
၌ လွန်စွာမွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
အာဂတာ၊ ပရိတ်တော်ကို နာအံ့သောငှါ လာကုန်သော။
ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ ပြန်သွားကြကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပုတ္တာ၊ ကိုယ်တော်အားဆယ်ပါးဉာဏ်တော်အား
ဆယ်ပါးသို့ရောက်တော်မူကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၎င်း။ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏

၎င်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊ ရဟန္တာတို့၏၎င်း။ ယံဗလံ၊ အကြင်ဉာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿဗလဿ၊ ထိုဉာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်ဆယ်မျက်နှာမှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့၏။

၁၅၃။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်တို့၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ယံ ရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ တံ၊ ထိုရတနာသည်။ နနော အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ၊ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသစ္စာ စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာ ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၄။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်တို့၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ယံ ရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရား တရားတော်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ တံ၊ ထိုရတနာ သည်။ နနော အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ၊ ဤ ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ ဧတေန၊ သစ္စေန၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၅။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည်
ဂဠုန်ပြည်တို့၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊
အလုံးစုံသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ယံ
ရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာဂတေန၊
မြတ်စွာဘုရားတပည့်သားသံဃာတော်နှင့်။ သမံ၊ တူသေး၊ တံ၊
ထိုရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိ။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၏။
ဣဒမ္ပိရတနံ၊ ဤရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။
ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား။ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ချမ်း
သာစီးပွားများခြင်း၏အကြောင်းကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာ
သည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသော
နတ်တို့သည်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာ
ဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်
သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်။ သုခိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၇။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်း
သာစီးပွားများခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာ
သည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသော
နတ်တို့သည်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာ

ဝေဒနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်၏ဂုဏ်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော စေတနာ၏အာနုဘော်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် သုခိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၈။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ချမ်းသာစီးပွားများခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေဒနာ၊ ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ သုခိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၉။ မဟာ ကာရုဏိကော၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ ရှိတော် မူသော။ နာထော၊ မြတ်ဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီး အပွား အကျိုးငှါ။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါရမီ၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ သမ္မောဓိံ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စ-ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်း တည်းဟူသော သစ္စာကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာ ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ၊ သာကီဝင် မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝဗ္ဗနော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ ပင်၏။ မူလေ၊ အနီးဖြစ်သော အပရာဇိတပလ္လင်တော်၌။ ဇယန္တော ယထာ၊ မာရ်ငါးပါး ကို အောင်တော်မူ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင် ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။ ဇယမင်္ဂလေ၊ ရန်ကို အောင်ကြောင်း ကောင်းမှု မင်္ဂလာ ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ဇယဿ၊ အောင်စေ သတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိ သေကေ၊ အဘိသိက် ခံတော်မူရာဖြစ်သော။ ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် တင့်တယ်သော။ သီသေ၊ မြေ တို့၏ အထွတ်အထိပ် ဖြစ်သော။ အပရာဇိတ ပလ္လင်ကံ၊ အပ ရာဇိတပလ္လင်တော်၌။ အဂ္ဂပတ္တော၊ မြတ်သော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ အဂ္ဂပတ္တော၊ မြတ်သောအလိုသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ပမော ဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်စေ သတည်း။

၁၆၂။ ယသ္မိံ ဒိဝသေ၊ အကြင် နေ၌။ ဗြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်း စွာပူဇော်အပ်၏။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေသည်။ သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်း သော နက္ခတ်သည်၎င်း။ သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသော မင်္ဂလာ သည်၎င်း။ သုပ္ပဘာတံ၊ ကောင်းသော မိုးသောက်ခြင်းသည်

၎င်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာထရခြင်းသည်၎င်း။ သုခဏော၊
ကောင်းသော ခဏသည်၎င်း။ သုမုဟုတ္တောစ၊ ကောင်းသော
မုဟုတ်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ
သည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်၎င်း။
ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်၎င်း။ ပဒက္ခိ
ဏေ၊ မြတ်သော ကံသုံးပါး၌။ ပဏီဓိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းတို့
သည်၎င်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၁၆၄။ ယေသတ္တာ၊ အကြင် သတ္တဝါ တို့သည်။ ပဒက္ခိ-
ဏာနိ၊ မြတ်သော ကံတို့ကို။ ကတုာန၊ ပြုကုန်၍။ ပဒက္ခိဏေ၊
မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုး တို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။
တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်။ အတ္ထလဒ္ဓါ၊ ကောင်းမြတ်
သော အကျိုးကို ရကုန်သည် ဖြစ်၍။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား
သာသနာတော်၌။ ဝိရုဠာ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွား များကုန်သည်
ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ ဆွေမျိုးတို့
နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာ ကင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊
ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြစေ
ကုန် သတည်း။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီးအနက် ပြီးပြီ။

ဂ-သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်များ

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရား
ရွှေစက်၊ ရောင်ပြုံးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရိုညွတ်တွား
၍၊ သားနှင့်မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မှုပါယ်
ရွာ၊ လားမည့်တာကြောင့်၊ သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်။
လောကကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှားပိမ့်။ ။ နတ်ရွာဘို့ လုံးလုံး၊
ကျက်၍သုံး။

သားသမီး ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လူမျှ
ဝေ၍၊ စောင့်လေ မျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဘွယ်
သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမေတ္တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊
ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်၊ ဘခင်
မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ညီညာထကြ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊
သင်ထွေးအံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်။ ။ မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံမချန်၊ ဘေးရန်ဆီး
ကာ၊ သင့်ရာအပ်ဘို့၊ ဆရာတို့။ ။ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

လင့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မထေမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်
ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်။ ။ ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြည်ရှောင်၊
လျော်အောင်ဖြန်ချီ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ။ ။ အိမ်သူ
ကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့် ဝတ်ငါးပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊
နှုတ်မြှက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ကျင့်လေ
မိတ်သဟာ။

သခင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ဝစ္စာကျွေးမွေး၊ ပြုရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ငှဝေရသာ၊
အခါကိုလှုတ်၊ အရှင်ဝတ်။ ။ မချွတ်ငါးခုသာ။

ကျွန်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိပ်သော်နောက်ကျ၊ ထသော်ကားရှေး၊ ပေးမှယူအပ်၊
စေ့စပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြှောက်။ ။ ငါးချက်ကျွန်ကျင့်ရာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချီ၊
လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ပြုလေ
ဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ်ခြောက်ပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်ဟောကျူး၊
နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု။ ။
ခြောက်ခုလွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။ ။ ကျင့်ဝတ်
မပြု၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။ ဤသည့်
ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ။ ။ လှည်းဘီး
ပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား၊ မယားနှင့်လင်၊ အရှင်
နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မုနိဒကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာတပည့်၊
တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်း
မကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူ့ပြည်၊ လှည့်သည်အတူ၊
စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗူရေပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည်ကျင့်ဝတ်၊
ချွတ်သုတို့မှာ၊ မလွတ်သာတည်း။ ။ လေးရွာဘို့လုံးလုံး
လှဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်းခြောက်ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှင့်သဘင်၊ ပျော်
ရှင်အန်လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား။ ။
ယိုယွင်းဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေရည်သေရက်သောက်ခြင်းအပြစ်ခြောက်ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်
စောမဲ့တုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါးကား
သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့ သွားလာခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကိုယ့်သားမယား တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း မကောင်း
အရာ၊ ရှံရှာလေအပ်၊ ယိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု။ ။
ခြောက်ခုခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကခြင်းတလီ၊ သီခြင်းတသီး၊ မှတ်ခြင်းတသင်း၊ ပြိန်ဖျင်း
တအုပ်၊ လက်ခုပ်တတည်၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာ
ပျက်မှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ ကြည့်ရှုသဘင်အပြစ်တည်း။

လောင်းကစားသူ အပြစ်ခြောက်ပါး

အောင်သူရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊
တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို၊ မလိုထိမ်းမြား၊
ဤခြောက်ပါးကား။ ။ ပျော်ပါးကြွအန် အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ခြောက်ပါး

ကြွအန်ကြူးထ၊ မိန်းမကြူးတွေ၊ သေစာကြူးမှု၊ အတု
ပြုငြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက် လှည့်ချက်၊
နိုင်ထက်လုယူ၊ ဤသူခါခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်။ ။
ပျက်ပြားမိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

အချမ်းပြင်းဝှမ်း၊ အလွန်ပူနိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှ
လွန်းရောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်းထွေ၊ နေကပညာ၊
မပွားရာသည်။ ။ ခြောက်ဖြာပျင်းသူအပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ်ခြောက်ပါး

ထကြ၊ နိုးကြား၊ သနား၊ သည်းခံ၊ ဝေဘန်၊ ကြည့်ရှု၊
ဤခြောက်ခုကား။ ။ ကြီးသူကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးသင့်သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်
လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊
များစွဲလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံဘိ၊ မိမိကျိုးငှါ၊ မှီလာ
ပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား။ အညဒတ္တုဟရတည်း။
နှုတ်ဖြင့်သာဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်
ရှေ့ဖြစ် စေ့စပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချည်းနှီးသင်္ဂြိုဟ်၊
ပေးလိုစဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မှ၊ ပြည့်နိပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား၊
မှတ်သား ဝစီာရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်
မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြု
သည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်၊
လေးအင် ပိယဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူးရှက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်
မေ့လျော့စောင့်လော၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်
ကိုးကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေးပေးလာသည်။ ။
လေးဖြာ ဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်လေးဦး
လျှို့ဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှို့ဝှက်၍၊ ဘေး
တွေ့မစွန့်၊ မတုန်တိုပါ၊ သူ့ကိုညွှာလျက်၊ ကိုယ့်သက်စွန့်

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက်ကျင့်ဝတ်များ ၂၇၁

မြောက်၊ ဤလေးယောက်ကား။ ။မျှလောက်ချမ်းသာ
ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

မကောင်း မြစ်ထာ၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြား
စတောင်း၊ အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝ
ကား၊ မည်ရအတ္ထက္ခာယီတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်လေးယောက်
ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမြို့၊ မနှစ်လို့ငြား၊ ပွားကရွှင်မြို့၊
ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်
ချီးမွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား။ ။မိတ်ကျမ်းအနုကမ္ပတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ
အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်
ကားမိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျန်များ၊ အထက်ဖျားကား။
ပုဏ္ဏား၊ ရဟန်း၊ ခြောက်ရပ်တည်။

ပျက်စီးလွယ်သော လူလေးယောက်
သောက်ထုတ် သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစား
သဘင်၊ ပျော်ရွှင်အန်စာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တက္ကထင်သည်။
လေးအင်ပါယ သဟဲတည်း။

အလောင်းလျာတို့ အလိုတော် ခြောက်ပါး
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို့၊ တောင်ခိုတဖြာ၊ ဆိတ်
ရာငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်။ ။ခြောက်ချက် လောင်းလျာလို
တော်တည်း။

မပြတ် ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြား
တတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ည၊ ဉာဏ်
သက်ဝင်၍၊ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော တရားတပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွား မြားမြောင်၊
အကျိုးဆောင်သည်။ ။ အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။
သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက်ကျင့်ဝတ်များ ပြီး၏။

၉-ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခန်း

၁။ တိလောကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူ
ရတနာ၊ မာတာပိတာ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှား
မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များ
တို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဝမ်း
တွင်အမြဲသွတ်။

၂။ ဂယောက်ဂယက်၊ ကျက်ကျက် ပျောက်ပျောက်၊
စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူ
စွဲ၍ အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်
ဒန်ပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ် နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်
ကို၊ မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ်
တံမြက်ခပ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်း
မြင်သော်၊ ခေါင်ညီညွတ် သွား၍ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်၊ ကစား
၍သာ၊ ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊
ခံမည်သာကြံလော မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညဉ့်နံနက်၊ ကိန်းစက်မွေရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊
ခင်းကာယူငြား ခေါက်သွင်းထား။

၈။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြွသွားခါသော်၊ ယူရာ
သည်များ ပြန်၍ထား။

၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊
ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူဖြန့်လွှား သွင်းခေါက်
ထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်ကို၊
လွဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍၊ နေထံပါး။

၁၁။ ရိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍
မသွားနှင့်။

၁၂။ စားဘွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာ
နီးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရှိသေကိုင်းညွတ်ချဉ်း၍ကပ်။

၁၃။ ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမလားဟု၊ စကားသည့်နှယ် မမေးနှင့်။

၁၄။ မိဦး၊ဘဦး၊ ဆရာဦးက၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။

၁၅။ မိဘဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊ မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ဝပ်တွားခယ တောင်းပါကြ။

၁၆။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်း ဗျတ်ကို၊ ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြူမွေးမတင် စင်အောင်ဆေး။

၁၇။ ကျောင်းတွင် အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည် ရှိသော်၊ ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား၊ ကောင်း ကောင်းထား။

၁၈။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်က၊ ကြားသော်ခဏ၊ ချဉ်းကပ်ကြ။

၁၉။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျားခဏ၊ လာပါကြ။

၂၀။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်သော်၊ ကြင်ကြင် နာနာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၁။ သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်၊ ညီတွင်အကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါတို့အဘ မှတ်ပါကြ။

၂၂။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မခသွ နှိမ့်ချလေ။

၂၃။ ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက် နေ့ညကြည်ဖြူ၊
နည်းခံယူ၍။ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာ
ကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည့်၊
ကျောင်းထွက်သူပေ ဆိုရစေ။

၂၄။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့်၊
တသောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကားမိုက်မဲ
မပြောနှင့်။

၂၅။ လူဘွယ်ဒါန်းဘွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်
လာသည်ကို လှယ်ကာခဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်
နေ့ည ပေးလိုက်ကြ။

၂၆။ ကွမ်း၊ ဆေး၊ မီးလျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျင်
ခဏ၊ တည်ပါကြ။ ။ (ဘုန်းကြီးရဟန်းပယောဂမပါစေရ။)

၂၇။ မင်းသွား ငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကား
တောက်ဆတ် မဆိုအပ်။

၂၈။ မပြတ်မချာ၊ သူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစား
ရ၍နေပါကြ။

၂၉။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊
ဖျာသင်ဖြူးနှင့်၊ လာ၍ဖြုတ်ခင်းကုန်ကြ။

၃၀။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တ
ထွေ၊ မြဲအောင်နေ။ ။ တပြည်တရွာ၊ သွားသော ခါ
လည်း။ ညီညာလျှောက်ပတ်၊ လက်ကန်တော့ကို၊ ကောင်း
ကောင်း ထိုးကုန်လတ်။

၃၁။ လျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွမွေ့သိမ်၊
ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်၊ နားမငြိမ်သည်၊
ဟိန်းဟဲ့မဆိုရစေနှင့်။

၃၂။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှ၊ တခြား
မကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၃။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေလီ
တစီစီနှင့်၊ တဟိဟိသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၄။ ဟိန်နတ္ထ၊မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးက-ငယ်သည်၊ နင်ဟယ်
ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စခြုတ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲဖည်၍၊ သတ်မည်
ကိုကား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိုသေ၊ အချင်း
ချင်းကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအေ့ဖ-ရင်း၊ တဝမ်းတွင်းသို့၊
သားရင်းတူကွ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၅။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်သားပစ်လေ၊ မရိုသေ၍၊
ကလေကဝ၊ စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သို့အဝတ်ကို၊ မဝတ်နှင့်။

၃၆။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွလက်
သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ၊ ညီညာကြ။

၃၇။ ဆရာ့နေခင်း၊ အင်းပျဉ် ညောင်စောင်း၊ လည်း
လျောင်းဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်-မြင်ရာမသင့်၊
မထိုင်နှင့်။

၃၈။ ရှေ့ကစူးစူး ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်
ကြောင့်နှင့်၊ ပေါင်ထောင် လက်ကား၊ အပါး ကြပ်ကြပ်
မနေအပ်။

၃၉။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ခရအိုးကို၊ တခြားတယ်၊
သုံးဘွယ်မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။

၄၀။ ကြီးသားသူငယ်၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘ
ဆရာ၊ ဘယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိ
ကိုသာ၊ ထောပနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊ မပါ
မည်ထား၊ ဘယ်ခံ့ညားဟူ၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှားကြလျှင်၊ မိဒဏ်၊
ဘဒဏ်-ဆရာဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည် မယွင်းခွ။

၄၁။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူ သာမဏေတို့၊
ကြိုးကြိုးငဲ့ငဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရိုသေ
ကြစေ၊ မြေပွေးမြေဟောက်၊ မထည့်စောက်သို့ ရှုံ့ကြောက်စေ။

၄၂။ မွေတော်ဓာတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကို၊ ဖူးမြော်
မပြတ်၊ ရှေ့ကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်
မိုးသောက်၊ ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်
အုပ်တင်ထား၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာသုံးပါး
ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လဆောက်တည်ကြ။

၄၃။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊
ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်
လည်းရှယ်၊ လျင်လျင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။

၄၄။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရှင်မျက်နှာ၊ မသာမချို
ထိုထိုအကြံ၊ ကြီးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊ မျက်နှာ
တပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသောသော
သည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၄၅။ မပြတ်အသံ၊ တညံ့ညံ့သည်၊ စာအံစာဘတ်၊ ကြပ်ကြပ်
မြဲမြဲ၊ သည်လည်း ညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကား
ဆိုတွေ့ ပီလှစေ။

၄၆။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသောခါလည်း
အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း၊ လှလတ်စေ။

၄၇။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊
တဖောင်ဖောင်လျှင်၊ သန်းခေါင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊
စစကုန်စေ၊ နေ့ကိုအလွတ် ရွတ်နိုင်စေ။

၄၈။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊
မဘတ်စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေ့သာကုန်ငြား၊ ရက်သာများ
အောင်၊ စကားဖောင်ဖွဲ့၊ တုံ့လုံ့ကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော
တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၄၉။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ၊
သင်ပုန်းပေမှ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။

၅၀။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွား
ခေါင်းပေါင်း၊ နားချောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သီကာ
မြူးရှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည်နှယ် မကျင့်နှင့်။

၅၁။ သင်္ကန်းမှလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်ပပ
ပြုကြမသင့်၊ နှုင်းဆိုးနှင့်၊ တိန်းညက်ဆိုးကို မဝတ်နှင့်။

၅၂။ ဒသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊
စောင့်ကြပ်မြဲထွေ ညီလှစေ။

၅၃။ ရှေးကဆရာမူန့်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်၏၊ နံ့မျှ
အကျော်၊ မိန့်တော်နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်
သာသာ၊ ပါဠိဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊
နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါ
စေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့် ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့် လောင်းသည်၊
ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၄။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကို
သင်လိုက်ကြ။

၅၅။ သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းကခွါသော်၊
နောင်ခါနောင်တ ရှိတတ်စွ။

၅၆။ အတတ်ပညာ တတ်မှသာလျှင်ကျောင်းမှာနေကျိုး
နပ်မည်ပ။

၅၇။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊
စိတ်မစွဲလျှင်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ
ကြံလော မင်းတို့ကျော။

၅၈။ ယခုအခါ၊ သာသနာမူ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊
လူမှသာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသင်္ခါ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊
ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်တိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည်ထက် သည်
သာ၊ မြတ်ရာသို့သာ လှမ်းပါလေ။

၅၉။ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာ
ကြားက၊ လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၀။ ပစ္စုပ္ပန္န၊ ခုဘဝ၊ နေရကိုယ်ထီးသာ။

- ၆၁။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။
 ၆၂။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နှမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။
 ၆၃။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူ့ငနွား၊ အများစေစားရာ။
 ၆၄။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။
 ၆၅။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီး တစာစာ။
 ၆၆။ ဘယ်ငှါကိုမျှ၊ စွဲမရ၊ တလွဲရှံဘွယ်သာ။
 ၆၇။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူ့ဥစ္စာ။
 ၆၈။ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။
 ၆၉။ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရပ်ဝေးစွာ။
 ၇၀။ ရပ်ရွာဘပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။
 ၇၁။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတုန်းကာ။
 ၇၂။ ကြင်နာရိပ္ပံ၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်ဘို့ပါ။
 ၇၃။ ရှာဖွေချေးငှါး၊ မရငြား၊ သွား၍ခိုးလေပါ။
 ၇၄။ ခိုးပါမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။
 ၇၅။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခဏ်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊ ထင်လိမ့်ယခုခါ။
 ၇၆။ ဝါသနာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။
 ၇၇။ လိမ္မာသိတတ်၊ လောကဓာတ်၊ တက်လိမ့်များဂုဏ်အင်။

၇၈။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။

၇၉။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခန့်ငြား၊ သိကြားနတ်အသွင်။

၈၀။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မန္တမ်းမျက်နှာမြင်။

၈၁။ မြင်မြင်သမျှ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။

၈၂။ လိုအင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်သာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်ပေါ်ထင်။

၈၃။ ရပ်ခွင်တပီး ပြောင်းလည်သွား၊ ဘိုးများကျောက်အသွင်။

၈၄။ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအသွင်။

၈၅။ သံသရာဘဝ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။

၈၆။ များမြင်နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတော်နတ်အသွင်။

၈၇။ ပဉ္စင်ငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မည်သည်မဆုံးအင်။

၈၈။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကုံးအင်။

၈၉။ ပျော်ရှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတွင်။

၉၀။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။

၉၁။ ပဉ္စင်း ညီနောင်၊ လူနတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့်နိဗ္ဗာန်ခွင်။

၉၂။ ပြီးပေစသတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊
ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသလှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်း
လုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊ သိဿာ

တပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြသေချာ၊ အရာရာ
ကို၊ စိတ်မှာမှတ်ထား၊ ယူတုံငြားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗူ၊ မှာကမ်း
ငူသို့၊ လွယ်ကူရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေလောင်းသည်။ ။
အပေါင်းသိသာမှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်းပြီးပြီ။

၁၀-ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆုံးမခဏ်း

၁။ လက်သစ် တောင်တာ ယူဇနာပေါင်း၊ တပြန်
လောင်းသော်၊ ရှစ်သောင်းလေးယောင်၊ အမြင့်ဆောင်
သား၊ တောင်မြင့်မိုရ်ရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးဘိသည့်၊ မွေးမိ၊ ဘခင်၊
ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ ထို့ပြင်တခြား၊ ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရားတဆူ၊
ဂူတလုံးသွင်၊ စိတ်ကထင်လျက်၊ ဦးတင်လက်ထား၊ အစား
အဝတ်၊ မလွတ်စေရ၊ ရေပူရေဓ၊ လိုရာပေး၍၊ မွေးကျွေး
ကြပေ၊ တထွေမှတ်သား၊ အခါးအချို၊ သူတို့ဆိုလည်း၊
ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာစသည်၊ ပြသဆိုတွေ၊ မျှတတ်စေ။

၂။ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကားနှုတ်
ဆက်၊ ဘက်၍မဆို၊ ရှိသေကြစေ၊ ကိုကြီးအမ၊ သည်နှစ်ဝကို၊
မိဘကဲ့သို့မှတ်ပါလေ။

၃။ ဆွေကြီးမျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးကြီးသားချင်း၊
ဘထွေးရင်းက၊ ဟူသမျှကို၊ ဂုဏ်ဝုခွာ၊ ပစာယန၊ စိတ်က
သိစေ၊ ပြစ်မှားမိကံ မသင့်ချေ။

၄။ ပေါက်ဘော်သားချင်း၊ တဝမ်းတုင်းမှ၊ အရင်း
အနှစ်၊ ဖွဲ့စိစစ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊ မခြားထုံသည်၊ အူတုံဖြစ်က၊
ချစ်ကြလေ။

၅။ သေတူရှင်ဘက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်း
တုင်း၊ အခင်းကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာ
ကုန်း၍ရုန်းကြလေ။

၆။ ရှေးကစွန့်ကြဲ၊ ကံရင်းနဲ၍၊ ဆင်းရဲခဲတုံ၊ ကိုယ်မလုံ၍
သူ့ဂုဏ်ပိုင်ဆိုင်၊ မဆပ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်တိုင်သူ့အိမ်၊ ရောက်ခဲ့
ကြိမ်က၊ မတိမ်မပြုံး၊ ဘုရားဖူးသို့၊ ကျေးဇူးရှိထွေ၊ သိတတ်စေ။

၇။ တယောက်စကား၊ တယောက်နားမှာ၊ မခါးရအောင်၊
သတိဆောင်၍၊ မောင်တို့ဆိုလေ၊ ပျားသကာသို့ချိုလှစေ။

၈။ မတွေ့ခိုက်ရန်၊ မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန်ဒေါသ၊
မထွက်ရအောင်၊ မာန်မာနကို ချုပ်ကြလေ။

၉။ သေနှင့်အရက်၊ စီးပွားဖျက်ကို၊ တစက်ကယ်မျှ
မသောက်ကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်ကော်ဟောသည့်
အဆိပ်ရေ။

၁၀။ ကိုယ်နှင့်လည်းစာ၊ သတ္တဝါကို၊ ကြင်နာလှစေ၊
သူ့သက်ကိုလည်း ချစ်ပါလေ။

၁၁။ သူ၏ဥစ္စာ၊ သူ့ဘဏ္ဍာကို၊ မေတ္တာမရှေး၊ သူမပေးက၊
ဆေးတအိုးမျှ၊ မယူကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမေမိစ္ဆာ၊
သူ့အိမ်ရာကို၊ မြင်ကာခဏ၊ သူသတ်ကြူးသည့်၊ ဘီလူးမသို့၊
စိတ်ကမသွေ ထင်မိစေ။

၁၂။ သူ့ကိုမမှား၊ လေ့ညှစ်စားနှင့်၊ စကားစမည်၊ မြက်သည်
စစ၊ ပြောသမျှကို မှန်လှစေ။

၁၃။ အပါယ်လေးပါး၊ လားမည့်အကြောင်း၊ မကောင်း
မှုမှ၊ စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ဖွဲ့စိစစ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊
မခြားတုံသည်၊ သေလို့ ထုတ်ချောက်၊ ငရဲရောက်မည် ချံ
ကြောက်ကြ။

၁၄။ ဘုရားတရား၊ မြတ်ဖျားသံဃာ၊ အရိယာတို့၊ မကွာ
နေည၊ ဟတ္ထအဉ္စလီ၊ မြှောက်ပင့်ချီသည်၊ ကိုယ်စီနေည
ကိုးကွယ်ကြ။

၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တာ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤ
တရားကို၊ ဖွားဖွားနှုတ်ဝယ်၊ သရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ်စောင့်
ရှောက်၊ ဆောက်တည်ကြလေ၊ လည်တွင်ဆွဲသည့် ပုလဲကဲ့သို့
မြဲလှစေ။

၁၆။ စာတတ်စာသင်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ထွေထွေကောင်းမှု
စုံတခုကို၊ ပြုစုကြစေ၊ မသွေမဖောက်၊ ကြီးရာရောက်သော်၊
လျှောက်လျှောက်ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏၊ ကျင့်ဝတ်ပီထွေ၊
ကိုယ်ကိုထိန်း၍၊ သိမ်းဆည်းလေ။

၁၇။ ဖုန်းတောင်းယံစကာ၊ ခံရောက်လာသော်၊ သဒ္ဓါ
သုံးဝ၊ ထက်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြဲသည် လှရဲစေ။

၁၈။ နောင်သံသရာ၊ ရိက္ခာအတူ၊ ကံကျွေးဟူသည်၊ အလှ
ဆိုကာ၊ မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက်အောက်တွင်၊

ခံသောက် ရေလား၊ ကျဖန်များက၊ ပြည့်ငြားသည်သာ၊
ထုံးဟောင်းစာကို ထောက်ပါလေ။

၁၉။ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းဖေ၊ ယှဉ်တွဲ၊ သူမိုက်မဲကို၊
ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူအမြတ်၊ ဤသူလတ်ဟု၊ ညစ်ပတ်
ကြမ်းကြုတ်၊ ဤသူယုတ်ဟု၊ အဟုတ်အမှန်၊ မသွေလှန်သည်၊
ကော်ဆတ်ဆတ်၊ လူသုံးရပ်ကို သိတတ်စေ။

၂၀။ ကဲ့ရဲ့သင်္ဂြိုဟ်၊ ဆိုလည်းမထီ၊ မသတိအောင်၊ ဟိရီ
သြတ္တပ်၊ စောင့်ကြင်မဆို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်လျှင်၊ ဖြစ်လို
ဖြစ်စေ၊ ငါမထေရ်ဟု သရေမဆောင်၊ လူမုန်းအောင်လျှင်၊
မောင်တို့မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၁။ ငြိမ်သက်လှူဒါန၊ တည်ကြည်တွေ့ဖြင့်၊ သန္ဓေကောင်း
မွန်၊ တော်လွန်မွန်လျက်၊ စိတ်မှာမနှောင့်၊ နှုတ်လက်စောင့်
သည်၊ သူကောင်းသွေးရည် ပီလှစေ။

၂၂။ ရပ်သူရွာသား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ နားမှာမဆုံ၊
မခံမလေး၊ သူမုန်းဆေးလျှင်၊ ဆဲရေးညစ်ညမ်း၊ ကိုယ်လက်
နှမ်းအောင်၊ မသွမ်းမကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၃။ မုန်းဘွယ်လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်း
ခပ်သို့၊ လျှပ်လျှပ်ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်လည်လည်၊ မတည်
မျောက်နှယ်၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ဟု၊ သည့်နှယ်မဆိုရစေနှင့်။

၂၄။ ကွယ်ရာမရွေး၊ မျက်နှာဝေးက၊ တွေးလေကြံဘိ၊
မိမိသဘော၊ သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရလူချင်း၊ မေတ္တာကင်း
အောင်၊ သတင်းမပုပ်ပါစေနှင့်။

၂၅။ အရောင်းအဝယ်၊ အသွယ်သွယ်လျှင်၊ လိုဘွယ်ရရန်၊
ဘိုးထိုက်တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘ တိုက်၍
လူမိုက်မဆိုရစေနှင့်။

၂၆။ နှလုံးသည်းခြေ၊ သန္ဓေလည်းတန်၊ မမှန်စကား၊
လူဖြစ်မှားဟု၊ အများမဆိုရစေနှင့်။

၂၇။ မဖြောင့်မူသား၊ မတရားကို၊ လားလားဤသူ၊ မပြု
ဟူ၍၊ ဗိုလ်လူခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာလိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်းဆိုထွေ၊
ရတတ်စေ။

၂၈။ အထည်အကျွေး၊ အပေးအကမ်း၊ သေခမ်းရှင်ခမ်း၊
လူတို့တမ်းကို၊ အော်အမ်းနိုင်ထွေ၊ လောကဝတ်ကိုသိတတ်စေ။

၂၉။ ရယန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာသူတော်ကောင်း၊ အပေါင်း
စည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ပွဲလမ်းကြုံငြား၊ အသွားအလာ၊
လူဒါန်းခါလည်း၊ လကျာလက်က၊ အင်္ကျီလက်တို၊ တဘက်
ချကျက်၊ ကပ်ထအပါး၊ ငပ်လျှိုးသွား၍၊ ကျောင်းသားပီတေ့၊
ယဉ်ကျေးစေ။

၃၀။ ကြီးသူတဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများနှင့်၊
စကားထွေလာ၊ ပြောသောခါလည်း၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်
တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည့်၊ ကျောင်း
ထွက်လူပေ ဆိုရစေ။

၃၁။ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အခင်းအရာ
ရှိသောခါလည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ဇယ်ထောင်သောင်းကို
ဒိုးကောင်းပြေးသို့၊ လူရေးလူရာ ပီလှစေ။

၃၂။ အပေါ်အလွင်၊ ပျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစား
ကြက်ငှက်၊ မလေ့ကျက်နှင့်၊ အသက်မွေးမှု၊ တခုခုကို၊ လုပ်မှု
ဆောင်ခင်း၊ မပျင်းမရိ၊ မိမိတို့တွင်၊ အကြင်လက္ခဏာ၊ လူမှု
သာလျှင်၊ ဥစ္စာရကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်စလယ်သွား
မနေနားဘဲ၊ ပျားပိတုန်းတူ၊ ဝတ်ရည်ယူသို့၊ လူစဉ်မှီအောင်
ကြိုးစားလေ။

၃၃။ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ထောင်ခမ်းနား၊ အပါးပါး
ကို၊ ပြန့်ပွားလေအောင်၊ ကြောင်ပုဇွန်စား၊ ကျွတ်ကျွတ်
ဝါးသို့၊ ယောက်ျားပီထွေ၊ ဝီရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း
ရှိလှစေ။

၃၄။ သူ၏စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို၊ ထောက်ထားမိစေ၊
ကြီးလောဘကို မျှတစေ။

၃၅။ မမွေ့မနှောက်၊ မကောက်မကျစ်၊ မလိမ်လစ်ဘဲ၊
မစဉ်းလဲနှင့်၊ စိတ်ထဲဖြောင့်ဝေ၊ သူ့အကျင့်ကိုလည်းသိတတ်စေ

၃၆။ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သော
အယူ၊ ဖြူသောနှလုံး၊ သူတော်ထုံးကို သုံးစွဲသောထွေ
မှန်လှစေ။

၃၇။ ကျိုးကြောင်းစကား၊ ပြောဆိုငြားသော်၊ လျင်
လျားဆွေးနွေး၊ ဆိုရေးလိမ္မာ၊ ပညာရှိအား၊ ကိုယ်တိုင်သွား
၍၊ စကားလိုက်လျော၊ စစပြော၍၊ နှိုးနှောလေ။

၃၈။ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်၏မလွဲ၊ လိပ်ခဲငှက်လည်း၊
ဟုတ်လည်းကောင်း၊ အာမသန်နှင့်၊ မှန်သည်တစေ၊ မရှိချေက၊
မှတ်ဘွယ်မှတ်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ်၊ အိမ်တွင်ဖတ်။

၃၉။ ဖတ်ပြန်သော်ကား၊ ဖတ်ဖန်များက၊ သားမယား
ပင်၊ မိုက်မှားခဲ့စွာ၊ မလိမ္မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နေ့တိုင်း
ကြားက၊ ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်သာတည့်၊ နားမှမဝင်၊ မသိ
မြင်က၊ သမင်ကဲ့သို့၊ တောင်သူလားသို့၊ မပွားပညာ၊ မလိမ္မာ
ဘဲ၊ မိစ္ဆာစိတ်ခိုင်း၊ သူထိုင်းမှိုင်းသည်၊ ရိုင်းစိုင်းတောင်သူ၊
မိလက္ခူနှင့် တူလိမ့်မည်။

၄၀။ ရင်ဝယ်ဖြစ်ခြား၊ မွေးသည့်သားကို၊ မယ်ဖွားမိခင်၊
ဆုံးမသင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ တို့သူငါကို၊ လိမ္မာစေကြောင်း၊
ကောင်းပါပေလို့၊ ဆိုပါသမျှ၊ ဩဝါဒကို၊ နားမျှမထောင်၊
မကြားသောသို့၊ မောင်တို့ပြုက၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်
သံသရာ၊ ဆက်များစွာ၌၊ ချမ်းသာမည့်ရေး၊ အလွန်ဝေး
သည်၊ သေဘေးမလွဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ရွှေခဲဘယ့်နှယ်၊
အသွယ်သွယ်ကို၊ လွဲဖယ်ကြံစည် လွှတ်ပါမည်။

၄၁။ နားလည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့်ကောင်းစွာ၊ သောင်း
ပြောင်းနှံ့စပ်၊ သည်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ်ဆရာ၊ ရဋ္ဌသာ
လျှင်၊ ပညာရကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့်လောင်း၍၊ ရုံးပေါင်းဆင်
ခြင်၊ ဆုံးမသင်သည်။ ဤတွင်တခန်း ပြီး၏သော်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမခဏ်း ပြီး၏။

ပုံနှိပ်ခြင်း။

၁၉၇၆-ခု၊ အောက်တိုဘာလ

ဘဏ်သိယအကြိမ် အုပ်စု (၂၀၀၀)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်
အမှတ် (၈၆၀၇)

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ။ ။ ဒေါ်လှမြင့် (မြဲ-၀၂၀၉၀/၀၁၅၅၇)
ကာယသုခ ပုံနှိပ်တိုက်နှင့် စာပေတိုက် အမှတ် ၁၂၉၊
၃၁-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။ ၅-ကျပ်။

